

Zohar Idra Raba

אדרא קדישא רבא

תנא, אמר רבי שמעון לזכרייא, עד אימת זיתיב בקיימא דזוד סמכא. פתיב (תהלים קיט) עת לעשות לני הפרו תורתך. יומין זעירין, ומארי דזוזבא דזויק. פרוזא קארי פל יומא, ומזוזדי וזקלא זעירין אינון. ואינהו בשולי (נ"א בשורי) פרמא. לא אשגוזו, ולא ידעין, לאן אתר אזלין כמה דיאות. אתפזשו וזכרייא לבי אדרא, מלובשין שריין סייפי ורומנוי בידיו, אודרוו בתקוניכון. בעיטא, בזכמתא. בסוכלתנו. בדיעתא. בוזיו. בדין. ברגלין (נ"א בחילא דידין ורגלין). אמלכו עליכון למאן (ס"א למלא) דברשותיה וזיי ומותא. למזור מלין דקשוט. מלין דקדישי עליונין צייתי להו, וזודאן למשמע להו, ולמנדע להו.

יתיב רבי שמעון ובכה. ואמר ווי אי זלינא, ווי אי לא זלינא. וזכרייא דהיה תמן אשתיקו. קם רבי אבא ואמר ליה, אי זיוא קביה דמר לזלאה, הא פתיב (תהלים כה) סוד יי ליראיו, והא וזכרייא אלין דזוליך דקודשא בריה הוא אינון, וכבר עאלו באדרא דבי משכנא, מנהון עאלו, מנהון זפקו.

דף קל"ח ע"א

תאנא, אתמנו וזכרייא קביה דרבי שמעון, ואשתכוו, רבי אלעזר בריה. ורבי אבא. ורבי יהודה. ורבי יוסי בר יעקב. ורבי יצחק. ורבי זוזקיה בר רב. ורבי זויא. ורבי יוסי. ורבי ייסא. ידין יהבו לרבי שמעון, ואצבען זקפו לעילא. ועאלו בזקלא ביני איכני ויתבו. קם רבי שמעון וצלי צלותיה, יתיב בזווייהו ואמר, פל זוד ישוי ידוי בתוקפיה. שווי ידויהו, וזסיב לזן פתוז ואמר (דברים כז) ארור האיש אשר יעשה פסל ומסכה מעשה ידי וזרש (דף קכ"ח ע"א) ושם פסתר וענו (ס"א כל העם) פלם ואמרו אמן.

פתוז רבי שמעון ואמר, (תהלים קיט) עת לעשות לני, אמאי עת לעשות לני. משום דהפרו תורתך. מאי הפרו תורתך, תורה דלעילא. דאיהי מתפטלא אי לא יתעביד בתקוניו (ס"א שמא) דא. ולעתיק יומין אתמר. פתיב (דברים לג) אשריה ישראל מי כמוך. וכתיב, (שמות טו) מי כמוך באלים יי.

קרא לרבי אלעזר בריה, אותביה קביה, ולרבי אבא מסטרא אזורא, ואמר אנן כללא דכולא. עד השתא אתתקנו קיימין. אשתיקו, שמעי קלא, וארכובתן דא לדא נקשין. מאי קלא. קלא דכנופייא עלאה דמתכנפי.

וזדי רבי שמעון ואמר, (חבקוק ג) יי שמעתי שמעך יראתי. (אמר) (קל"ח ע"ב) היתם יאות הוה למהוי דזויל. אנן בזובותא תלויא מלתא, דכתיב, (דברים ו) ואהבת את יי אלהיך, וכתיב (דברים ז) מאהבת יי אתכם, וכתיב (מלאכי א) אהבתי אתכם וזו.

רבי שמעון פתו וְאָמַר, (משלי יא) הוֹלֵךְ רַכִּיל מְגַלֵּה סוּד וְנֶאֱמַן רוּחַ מְכַסֶּה דָבָר. הוֹלֵךְ רַכִּיל, הָאִי קָרָא קְשִׁיָא, (כיון דאתמר רכיל אמאי הולך) אִישׁ רַכִּיל מִבְּעֵי לִיהּ לְמִימַר, מֵאֵן הוֹלֵךְ. אֲלָא מֵאֵן דְּלָא אֲתֵיִשֵּׁב בְּרוּחוּיָהּ, וְלָא הוּי מְהִיבְמָא, הֵהוּא מְלָה דְשִׁמְעֵ, אֲזִיל בְּגוּוּיָהּ כּוּזִיזָא בְּמִיָא, עַד דְּרַמֵי לִיהּ לְבַר. מֵאִי טַעְמָא. מִשּׁוּם דְּלִית רוּחוּיָהּ רוּחָא דְקִיּוּמָא. אֲבָל מֵאֵן דְּרוּחוּיָהּ רוּחָא דְקִיּוּמָא, בֵּיהּ כְּתִיב, וְנֶאֱמַן רוּחַ מְכַסֶּה דָבָר. וְנֶאֱמַן רוּחַ, קִיּוּמָא דְרוּחָא. (כמו ישעיה כ"ב) וְתַקַּעְתּוּ יָתְד בַּמָּקוֹם נֶאֱמַר) בְּרוּחָא תִּלְיָא (נ"א ברא) מוֹלְתָא. וְכְתִיב, (קהלת ה) אֲלֵ תַתֵּן אֶת פִּיךָ לְוֹטִיא אֶת בְּשָׂרְךָ.

וְלִית עֲלֵמָא מִתְקִימָא אֲלָא בְּרוּחָא. וְכִי אִי (קל"ח ע"א) בְּמִלֵי עֲלֵמָא אֲצִטְרִיךְ רוּחָא. בְּמִלֵין רוּחַ דְּרוּחִיָא דְעֵתִיק יוֹמִין, דְּלָא אֲתַמְסְרָאן אֶפְילוּ לְמַלְאָכִין עֲלֵאִין עַל אוֹזַת כְּפֵה וְכַמְה. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, לְשִׁמְיָא לָא אִימָא דִּיִצִּיתוֹן (ס"א דיציתו), לְאֲרַעָא לָא אִימָא דְתִשְׁמַע, דְּהָא אֲנִן קִיּוּמֵי עֲלֵמִין. תְּנָא רוּחַ דְּרוּחַן, כַּד פְּתוּ רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּרוּי דְּרוּחַן, אֲוֹדַעֵע אֲתָרָא, וְנוֹבְרִין אֲתוּלְוֹלוּ.

גְּלִי בְּרוּחָא וּפְתוּ וְאָמַר, כְּתִיב (בראשית לו) וְאֵלֶּה הַמַּלְכִים אֲשֶׁר מָלְכוּ בְּאֶרֶץ אֲדוּם לְפָנַי מִלְּךָ מִלְּךָ וְגו'. וְכַאֲן אֲתוּן צְדִיקֵיָא, דְּאֲתַגְּלִי לְכוּן רוּי דְּרוּחַן דְּאוּרִיָתָא, דְּלָא אֲתַגְּלִין לְקַדִּישֵי עֲלִיוֹנִין, מֵאֵן יִשְׁגּוּ בְּהֵאִי, וּמֵאֵן יִזְכֶּה בְּהֵאִי, דְּהוּא סְהַדוּתָא עַל מְהִיבְמוּתָא (דמהימנותא) דְּכִלְכָא (ק"ל ע"ב, קכ"ט ע"א, קל"ו ע"א). (דנהיר למאתאן ושבעין עלמין ומניה נהיר אוּרִיָתָא דְנְהִירִין בֵּיהּ צְדִיקֵיָא לְעֵלְמָא דְאֲתִי. הָדָא הוּא דְכְּתִיב (משלי ד) וְאַרְחַ צְדִיקִים כְּאוֹר נֶגַה הוֹלֵךְ וְאוֹר עַד נֶכּוֹן הַיּוֹם. מֵן הוּא אֲרַחַּ מִתְּפַרְשָׁן לִשְׁתִּי מֵאָה וְתַלְסַר אוּרְחִיָה דְפְלִיג בְּזַעִיר אֲנַפִּין דְכְּתִיב (תהלים כ"ה) כֹּל אֲרַחוֹת יִי חֶסֶד וְאֲמַת לְנוֹצְרֵי בְרִיתוֹ וְגו') צְלוּתָא בְּרַעוּא יְהֵא, דְּלָא יִתְנוּשֵׁב לְוֹזְבָא לְגַלְלָהּ דָא.

וּמַה יִּיבְרוּן וְנוֹבְרֵיָא, דְּהֵאִי קָרָא קְשִׁיָא הוּא, דְּהָא לָא הוּהּ לִיהּ לְמוֹכְתָב הָכִי, דְּהָא וְזוּיָן כְּפֵה מַלְכִים הוּוּ, עַד דְּלָא יִתְנוּן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְעַד לָא יְהִי מִלְּכָא לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל וּמַה אֲתוּזוּי הָכָא, וּבְדָא אֲתַעְרוּ וְנוֹבְרֵיָא. אֲלָא רוּחַ דְּרוּחַן הוּא, דְּלָא יִכְלִין בְּנֵי גִשָׁא לְמוֹדַע וְלֵאשְׁתַּמּוּדַע וְלְמַרְוֵשׁ בְּדַעְתֵּיהוּ בְּהֵאִי.

תְּאֵנָא, (קל"ד, קמ"ב ע"א) עֵתִיקָא דְעֵתִיקִין, טְבוּרָא דְטְבוּרִין, עַד לָא זְמִין תְּקוּנֵי (דמלכא), וְעֵטוּרֵי עֵטוּרִין, שִׁירוּתָא וְסִיּוּמָא לָא הוּהּ. וְהוּהּ מְגַלִּיף וּמְשַׁעֵר בֵּיהּ. וּפְרִיס קַמִּיָה וְזַד פְּרִסָא, וְבָה גְלִיף וְשִׁיעֵר מִלְכִין.

וְתַקּוּנֵי לָא אֲתַקִּימוּ, הָדָא הוּא דְכְּתִיב וְאֵלֶּה הַמַּלְכִים אֲשֶׁר מָלְכוּ בְּאֶרֶץ אֲדוּם לְפָנַי מִלְּךָ מִלְּךָ לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל. מִלְּכָא קְדָמָאָה, לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל קְדָמָאָה. וְכַלְהוּ דְגְלִיפוּ (ולא אֲתַקִּימוּ) בְּשִׁמְיָהּ אֲתַקְרוּן. וְלָא אֲתַקִּימוּ, עַד דְּאֲנוּ לָהּ, וְאֲצַנַע לָהּ, וְלְבַתֵּר זְמַנָּא הוּא אֲסַתְלַק (נ"א הוּוּ מִסְתַּכֵּל) בְּהֵהוּא פְּרִסָא, וְאֲתַתְקַן בְּתַקּוּנֵי.

וְתְּאֵנָא, כַּד סְלִיק בְּרַעוּתָא, לְמוֹבְרֵי אוּרִיָתָא טְבוּרָא תְּרֵי אֲלֵפֵי שְׁנִין, וְאַפְקָה, מִיַּד אֲמַרָה קַמִּיָה, מֵאֵן דְּבְעֵי לְאֲתַקְנָא וְלְמוֹעֵבֵד (קל"ה ע"א), יִתְקַן בְּקַדְמִיָתָא תְּקוּנֵי.

דף קל"ח ע"ב

תאנא בצניעותא דספרא, עתיקא דעתיקין, סתרא דסתרין טמיר דטמירין, אתתקן (דף קכ"ח ע"ב) ואדבין, (כלומר אשתכח, ולא אשכח ממש, אבל אתתקן ולא דידע ליה משום דהוה עתיק דעתיקין) (אבל בתיקוני ידע) פונד סבא דסבין, עתיק בעתיקין, טמיר מטמירין, ובתיקוני ידע ולא ידע. מארי דזוור פסו (ס"א בסומק), וזיוו בוסיטא (ס"א בוצינא) דאנפוי (נ"א באנפוי), יתיב על כורסיא דשביבין, לאכפייא לון.

ארבע מאה אלפי עלמין, אתפשט זוורא דגולגלתא דרישוי. ומנהירו דהאי וזוורא, ירתי צדיקייא לעלמא דאתי, ד' מאה עלמין, הדא הוא דכתיב, (בראשית כג) ארבע מאות שקל כסף עובר לסוור.

בגולגלתא, (בכל יומא) יתבין תליסר (ס"א תריסר) אלפי רבוא עלמין, דנטלין עלוי רגלין, וסמכין עלוי. ומהאי גולגלתא נטיף טלא, למהוא דלבר, ומכייא לרישיה בכל יומא, דכתיב, (שיר השירים ה) שראשי נמלא טל.

ומההוא טלא דאנער מרישיה, ההוא דאיהו לבר, יתערון מתייא לעלמא דאתי. דכתיב (שראשי נמלא טל, מלאתי טל לא כתיב, אלא נמלא) דכתיב (ישעיה כו) כי טל אורות טלף, אורות זהורא דזוורתא דעתיקא. וממהוא טלא, מתקיימין קדישי עליונין. והוא (רצ"ב) מנא דטונוני לצדיקייא לעלמא דאתי. ונטיף ההוא טלא לזקלא דתפוזין קדישין. הדא הוא דכתיב, (שמות טז) ותעל שכבת הטל והגה על פני המדבר דק מווספס. וזיוו ההוא טלא זוור. פהאי זונא דאבנין (מ"ט) דברדולחא, דאתנוזייא פל זונין בנזוה. הדא הוא דכתיב, (במדבר יא) ועינו כעין הברדולח.

האי גולגלתא. וזוורא דיליה, אנהיר לתליסר (רפ"ח) עיבר גליפין בסוורנוי. לארבע עיבר בסטרא ווד, ולארבע עיבר בסטרא דא, בסטרא דאנפוי. ולארבע עיבר בסטרא דא, לסטרא דאזוורא. וזוד לעילא דגולגלתא. (כלומר לסטרא דלעילא).

ומהאי אתפשט אורכא דאנפוי, לתלת מאה ושבעין רבוא עלמין. וההוא אתקרי ארף אפים. (כלומר אורכא דאנפין) והאי עתיקא דעתיקין אתקרי אריכא דאנפין. וההוא דלבר אתקרי זעיר אנפין. לקבליה דעתיקא סבא, קדש קדשים דקדישא. וזעיר אנפין (קל"ה ע"ב) פד אסתפל להאי, פלא (ס"א טלא) דלתתא אתתקן, ואנפוי מתפשטין ואריכין בההוא זמנא, אבל לא כל שעתא כמה דעתיקא.

ומהאי גולגלתא, נפיק ווד עיבר וזויר לגולגלתא דזעיר אנפין, לתקנא רישיה. וממהאי לשאר גולגלתין דלתתא, דלית לון וזושבנא. וכל גולגלתא יתבין אגר וזוורתא (ס"א אוראותא) לעתיק יומין. פד עאלין בוושבנא תזוות שרביטא. וקביל דא, (קל"ו) פקע לגולגולת לתתא, פד עאלין בוושבנא.

בזללא דגולגלתא, קרובא דאזוורא דנוכמתא עלאה סתימא דלא פסק. והאי לא שכיון (קכ"ט), ולא אתפתון. והאי קרובא אתנופייא על מזווא דאיהו זוכמתא סתימאה. ובגניי פה

אֶתְכַסֶּיָא (ס"א ובגין דאתכסיא) הָאֵי וְזַכְמָתָא בְּהָהוּא קְרוּמָא, דְּלָא אֶתְפַּתְוָא. (ס"א בגין דא אקרי חכמתא סתימאה).

וְהָאֵי מוּוָּא, דְּאִיהוּ הָאֵי וְזַכְמָתָא סְתִימָאָה. שְׁקִיט וְאַשְׁתַּכִּיף בְּאַתְרֵיהּ, פּוֹזֵמַר טַב עַל דְּוִרְדֵייהּ, וְהֵינּוּ דְאִמְרֵי סְבָא דְעֵתוּי סְתִים, וּמוּוֹזִיָּה סְתִים וְשְׁכִיף.

וְהָאֵי קְרוּמָא אֶתְפַּסֵּק מִזְעִיר אַפִּין, וּבְגִינֵי כַּף מוּוֹזִיָּה אֶתְפַּשֵּׁט וְנָפִיק לְתַלְתֵּין וְתָרִין שְׁבִילִין, דְּהָא הוּא דְכַתִּיב, (בראשית ב) וְנָהָר יוֹצֵא מֵעֵדֶן. מֵאֵי טַעְמָא. מִשּׁוּם דְקְרוּמָא אֶתְפַּסֵּק, דְּלָא מוּוֹזִיָּה עַל מוּוָּא. (ועל כל פנים קרומא פסיק לתתא) וְהֵינּוּ דְתַנְיֵין בְּרִישׁוּמֵי אֶתְוּן, תַּיִ"ו רְשִׁים רִישׁוּמָא לְעֵתִיק יוּמִין דְלִית דְכּוֹוֹתֵיהּ. (דביה תליא תמים דעות שלים מכל סטרוי וסתים ושכיר ושקית כחמר טב על דורדייה)

תָּאנָא, בְּגוֹלְגֻלְתָּא דְרִישָׁא, תַלְיִין אַלְף אַלְפִין רַבּוּא, וְשַׁבְעַת אַלְפִין, וְנִזְמֵשׁ מָאָה קוּצֵי דְשַׁעְרֵי, וְזוּר וְנָקִי, כְּהָאֵי עֲמָרָא כּד אִיהוּ נָקִי, דְלָא אֶסְתַּבֵּף דָּא בְּדָא. דְלָא לְאִוּוּזָאָה עַרְבּוּבָיָה בְּתַקּוּנֵי. אֶלָּא כֻלָּא עַל בּוּרְיָיָה, דְלָא נָפִיק נִימָא מִנִּימָא, וְשַׁעְרָא מִשַׁעְרָא.

דף קכ"ט ע"א

וְכָל קוּצָא וְקוּצָא, אֵית בֵּיה אַרְבַּע מָאָה וְעֶשֶׂר נִימֵי דְשַׁעְרֵי, כּוּוּשְׁבִין קְדוּ"ש. וְכָל נִימָא וְנִימָא (דף קכ"ט ע"א) לְהֵיט בְּאַרְבַּע מָאָה וְעֶשֶׂר עֲלָמִין. וְכָל עֲלָמָא וְעֲלָמָא סְתִים וְנִימֵי, וְלִית דִּידַע לֹון, בַּר אִיהוּ. וְלְהֵיט לְשַׁבַּע (ס"א לארבע) מָאָה וְעֶשֶׂר עֵיבָר.

וּבְכָל נִימָא וְנִימָא, אֵית מִבּוּעֵ דְנִפְק מִמוּוָּא סְתִימָאָה, (דבתר כותלא) וְנָהִיר וְנָגִיד בְּהָהוּא נִימָא, לְנִימִין דְזְעִיר אַנְפִין. וּמֵהָאֵי מִתְקַן (ס"א מתון) מוּוֹזִיָּה. וּכְדִין, נָגִיד הָהוּא מוּוָּא, לְתַלְתֵּין וְתָרִין שְׁבִילִין.

וְכָל קוּצָא וְקוּצָא מִתְלַהֲטֵן, וְתַלְיִין. מִתְתַּקֵּן בְּתַקּוּנָא יָאָה, בְּתַקּוּנָא שְׁפִירָא. מוּוֹזִיָּין עַל גּוֹלְגֻלְתָּא. מִתְתַּקֵּן קוּצֵי דְנִימִין, מֵהָאֵי סְטָרָא, וּמֵהָאֵי סְטָרָא, עַל גּוֹלְגֻלְתָּא. וְתָאנָא, כָּל נִימָא וְנִימָא, אֶקְרִי (ס"א איהי) מְשִׁיכָא מִמְּבּוּעֵ (ס"א ממבועין) (ס"א ואינון מבועין) סְתִימִין, דְנִפְקִין מִמוּוָּא סְתִימָאָה.

וְתָאנָא, מִשַׁעְרוּי דְבַר נֵשׁ, אֶשְׁתַּמוּדַע מֵאֵי הוּא, אֵי דִינָא אֵי רִזְמֵי. מִכּד עַבְרִין עֲלוּי אַרְבַּעִין שָׁנִין. וְאַפִּילוּ כּד אִיהוּ עוֹלָם, בְּשַׁעְרֵיהּ בְּתִיקוּנֵיהּ (ס"א בדיוקניה) (ס"א בדיוקניה) וּבְגִבְיָיָה עֵינֵי.

קוּצִין דְשַׁעְרֵי, תַלְיִין בְּתַקּוּנֵי נָקִי כַעֲמֹר נָקֵא עַד כְּתַפּוּי. עַד כְּתַפּוּי סְלָקָא דְעֵתָךְ. אֶלָּא עַד רִישֵׁי דְכְּתַפּוּי, דְלָא אֶתְוּוּי קוּדְלָא. מִשּׁוּם דְכַתִּיב, (ירמיה ב) כִּי פָנָו אֵלַי עוֹרָף וְלֹא פָנִים. וְשַׁעְרָא סְלִיק אֶבְתְּרוּי דְאוּדִין, דְלָא לֹוּפִיָּא עֲלוּי, דְכַתִּיב לְהִיּוֹת אֲזַנְךָ פְּקוּוּזוֹת.

שַׁעְרָא דְנָפִיק מִבְּתַר אוּדֵינֵי, כּוֹלִיה בְּשַׁקּוּלָא. לָא נָפִיק דָּא מִן דָּא, תַּקּוּנָא שְׁלִים. תַּקּוּנָא יָאָה. תַּקּוּנָא שְׁפִירָא. תָּאִיב לְמוּוֹזֵי. תִּיאוּבָתָא וְוִדּוּתָא דְצַדִּיקֵינָא, דְאֵינון בּוֹזְעִיר אַפִּין, לְמוּוֹזֵי וְלֹאֲתַדְבָּקָא בְּתַקּוּנֵי. דְעֵתִיקָא סְתִימָאָה דְכֻלָּא.

י"ג גימין דשערין, קיימי מיהאי סטרא, ומהאי סטרא דגולגלתא, לקביל אנפוי. ובאינון שריין שערי לאתפלגא. לית שמאלא בהאי עתיקא סתימאה, כלא ימינא. אתווי ולא אתווי. סתים ולא סתים. והאי בתקונייה, כל שכן ביה. (שמות פ"ד ע"ב).

ועל האי, תאיבו בני ישראל לצרפא בלבהון, דכתיב, (שמות י"ז) היש יי בקרבנו אם אין. בין זעיר אנפין דאקרי יי, ובין אריה אנפין דאקרי אין. אמאי אתעשו. משום דלא עבדו בנביבותא, אלא בגסיונא. דכתיב, (שמות י"ז) ועל נסותם את יי לאמר היש יי בקרבנו אם אין.

בפלגתא דשערי, אויל ווד ארוזא דנהיר לבאתן ושבעין עלמין. ובניה נהיר ארוזא דזעיר אנפין, דנהירין ביה צדיקייא לעלמא דאתי. ה"א הוא דכתיב, (משלי ד) וארוז צדיקים פאור נזנה הוכף ואור עד זכון היום. ובין ההוא ארוזא אתפרשא לשית מאה ותלסר אורוין דאורייתא, דפליג בזעיר אפין. דכתיב ביה (תהלים כה) כל ארוזות יי נוסד ואמת וגו'.

מצווא דגולגלתא רעוא דרעוין, רעויתא דזעיר אנפין לקבלי ההוא רעויתא (נ"א מצחא דגולגלתא, רצון אקרי. דהא רעוא דרעוין אתגלי בהווא מצחא לקבל דא לתתא. כתיב) דכתיב (שמות כח) והיה על מצוון תמיד לרצון וגו' וההוא מצווא דאקרי רצון, הוא גלוניא דכל רישא וגולגלתא, דמתפסייא בארבע מאה ועשרין (נ"א ועשר) עלמין.

וכד אתגליא, אתקבלא צלותהון דישראל. אימתי אתגליא. שתיק רבי שמעון. שאל תניינות אימתי. אמר רבי שמעון לרבי אלעזר בריה, אימתי אתגליא. אמר ליה בשעתא דצלותא (רפ"ח) דמנוחה דשבתא. אמר ליה מאי טעמא. אמר ליה, משום דההיא שעתא ביומי דוול, תליא דינא לתתא בזעיר אפין.

ובשבתא אתגליא מצווא דאתקרי רצון. בההיא שעתא אשתכח רוגזא. ואשתכח רעוא, ובתקבלא צלותא. ה"א הוא דכתיב, (תהלים טו) ואני תפילתי לך יי עת רצון. ועת רצון מעתיק יומין, לגלגאה מצווא. ובגין סף אתתקן האי קרא, למימריה בצלותא דמנוחה בשבתא. אמר רבי שמעון לרבי אלעזר בריה, בריך פרי לעתיק יומין, רעוא דמצווא תשכח בשעתא דתצטריך ליה.

תא וזוי, בשאר (ס"א בשעתא) דלתתא, כד אתגלי מצווא אשתכח וזוצפא, ה"א הוא דכתיב (תא חזי בשאר דלתתא כד אתגלי מצחא דינא אתער ואשתכח ואתעביד מצחא דאשגחומא לחיבי עלמא לאינון דלא מתכספי בעובדייהו כמה דאת אמר) (ירמיה ג) ומצוון (קל"ו) אשה וזנה היה לך מאנת הכלם. והכא כד אתגלי מצווא, תיובתא (ס"א חביבותא) ורעוא שלים אשתכח, וכל רוגזין אשתכחו ובמתכפין קמיה.

דף קל"ט ע"ב

מהאי מצווא (ס"א דלתתא), נהרין ארבע מאה בתי דינין. כד אתגלייא האי עת רצון, פלהו משתכחין קמיה, ה"א הוא דכתיב, (דניאל ז) דינא יתיב. (כלומר יתיב באתריה) (דף קל"ט ע"ב)

ודינא לא אתעביד) ותאנא, שערא לא קאים בהאי אתר, משום דמותגלליא, ולא אתכסייא. אתגלליא, דיסתכלון מארי דדינא, וישתכחון. ולא אתעבידו.

תאנא, האי מצווא אתפשט במאתן ושבעין אלפין גהירין בוצינין (ס"א דנהרין) מעדן עלאה. דתנא, אית עדן דגהיר לעדן. עדן עלאה לא אתגלליא, והוא סתים בסתימא ולא מתפרשא לארוזין פדקאמרן. והאי עדן דלתתא, מתפרש בשבילוי, לתלתין ותריין (עיבר) שבילין.

ואף על גב דמתפרש האי עדן בשבילוי, לית דינדע ליה, בר האי זעיר אפיין. ועדן דלעילא, לית דינדע ליה, ולא שבילוי, בר ההוא ארף אנפיין. הדא הוא דכתיב, (איוב כח) אלהים הבין דרפה והוא ידע את מקומה. אלהים הבין דרפה, דא עדן דלתתא, דינדע זעיר אפיין. והוא ידע את מקומה, דא עדן דלעילא, דינדע עתיק יומין, סתימאה דכלא.

עיניו דרישא וזוורא, משתניין משאר עינין, לית כסותא על עינא. ולית גבינין על עינא. מאי טעמא. דכתיב (תהלים קכא) הגה לא ינום ולא יישן שומר ישראל. ישראל דלעילא. וכתיב (ירמיה לב) אשר עיניך פקווחות. ותאנא, כל מה דאתי ברוומי, לית כסותא על עינא, ולית גבינין על עינא. כל שפן רישא וזוורא, דלא בעא מידי. (ס"א נטירו)

אמר רבי שמעון כרבי אבא למאי היא רמיזא. אמר ליה לנזי ימא, דלית כסותא על עינא, ולית גבינין על עינא, ולא גיימין, ולא בעיין גטורא על עינא. כל שפן עתיקא דעתיקא, דלא בעי גטורא. וכל שפן דאיהו משגזו לכלא, וכלא מהון ביה ולא נאים. הדא הוא דכתיב, הגה לא ינום ולא יישן שומר ישראל, ישראל דלעילא.

כתיב (תהלים לג) הגה עין יי אל יראיו. וכתיב (זכריה ד) עיני יי המה משוטטים בכל הארץ. לא קשיא, דא בזעיר אפיין. דא בארף אנפיין. ועם כל דא תרי עינין אינן ואתזוורו (ס"א ואתחזרו) לזוד, עינא דאיהי זוור בגז זוור וזוור דכליל כל זוור.

וזוורא קדמאה, גהיר וסליק, ונזיית לאסתכלא (ס"א לאתכללא), דציר בצורא. תאנא, בטש האי זוורא, ואדליק ג' בוציני, דאקרון: הוד. והדר. וזוודה. ולהטין בוזדוותא בשלימותא.

וזוורא תניינא, גהיר, וסליק ונזיית, ובטש ואפיק (ס"א ואדליק) ג' בוצינין אונרנין, דאקרון גזו וזוסד ותפארת, ולהטין בשלימותא בוזדוותא.

וזוורא תליתאה, להיט וגהיר, ונזיית וסליק, ונפיק מסתימותא דמוזא, ובטש בבוצינא אמצעייתא שביעאה. ואפיק ארזא למוזא תתאה, (נ"א ואפיק ארזא ללבא תתאה) ובתלהטין כלהו בוצינין דלתתא. אמר רבי שמעון יאות הוא, ועתיק יומין יפקוז עינא דא עלך, בשעתא דתצטריך ליה.

תאנא וזוור בגו זוור. וזוור דכליל כל זוור. וזוורא קדמאה, גהיר, וסליק. ונזוית לתתא (ס"א לתלת) בוציני דלסטר שמואלא, ולהטין ואסוון בהאי זוורא, כמאן דאסווי גופיה בבוסמין טבין, וביריוזין, על מה דהו עילוי בקדמיתא.

וזוורא תננינא, נזוית, וסליק, ונהיר לתלת בוציני, דלסטר ימינא. ולהטין ואסוון בהאי זוורא, כמאן דאסווי בבוסמין טבין וביריוזין, על מה דהו עילוי בקדמיתא.

וזוורא תליתאה, גהיר וסליק ונזוית, ונפיק גהירו דוזוורא, דלגו לגו מן מונוא, ובטש בשער אוקמא, כד אצטרף. ובירישא. ובמונוא דרישא. ונהיר לתלת פתרין דאשתארו, כמה דאצטרף לגלאה. אי זיוא קמי עתיק סתימא דכלא.

ותאנא לא סתים האי עינא. ואינון תרין ומתזוורין (ס"א ואתחזרו) לזוד. כלא הוא ימינא. לא הוי (ס"א לית ביה) שמואלא. לא נאים ולא אדמיה, ולא בעי נטירותא. לית מאן דאגין עליה. הוא אגין על כלא, והוא אשגו על כלא. ומאשגוונתא דהאי עינא מתזוון כלהו.

דף ק"ל ע"א

תאנא, אי עינא דא אסתים רגעא ונדא, לא יכלין לקיימא כלהו, בגין כף אקרי עינא פקיונא. עינא עלאה. עינא קדישא. עינא דאשגוונתא. עינא דלא (דף ק"ל ע"א) אדמיה ולא נאים. עינא דהוא נטורא דכלא. עינא דהוא קיומא דכלא. ועל האי פתיב (משלי כב) טוב עין הוא יבורך, אל תקרי יבורך אלא יברך. דהאי אתקרי טוב עין, ומניה מברך לכלא.

ותאנא, לית גהירו לעינא תתאה, לאסתנואה מאדמימותא מאוכמותא בר כד וזוי (ס"א אתחזי) (ס"א אתסחי) מהאי גהורא וזוורא דעינא עלאה דאקרי טוב עין. ולית דינע כד גהיר עינא עלאה דא קדישא ואסווי לעינא תתאה דא. בר איהו.

וזמינין צדיקייא, זכאי עליונין, למזומי דא פרוווא דנוכמתא, הדא הוא דכתיב, (ישעיה נב) כי עין בעין יראו. אימתי. בשוב יי ציון. וכתיב (במדבר יד) אשר עין בעין נראה אתה יי. ואכלמלא עינא טבא עלאה, דאשגו ואסווי לעינא תתאה, לא יכיל עלמא למיקם רגעא ונדא.

תאנא בעניעותא דספרא, אשגוונתא דעינא תתאה, כד אשגו גהירו עלאה ביה, ועייל ההוא גהירו דעלאה בתתאה. דמניה גהיר כלא הדא הוא דכתיב אשר עין בעין נראה אתה יי.

כתיב (תהלים לג) הגה עין יי אל יראיו. וכתיב (זכריה ד) עיני ה' המה משוטטים בכל הארץ. זכו, עיני יי אל יראיו, עינא דלעינלא. לא זכו, עיני יי המה משוטטות, עינא דלתתא.

דתניא, מפני מה זכה יוסף דלא שלטא ביה עינא בישא, מפני שזכה לאשתגווא בעינא טבא עלאה, הדא הוא דכתיב, (בראשית מט) בן פורת יוסף בן פורת עלי עין. אמאי הוא בן פורת. עלי עין. כלומר על סבת עין דאשתגווא ביה.

וכתיב טוב עין הוא יבורך, מאי טעמא. כי נתן מלזומו לדל. מאי טעמא אקרי ווד. תא וזוי, בעיניה דתתאה אית עינא ימינא, ואית עינא דשמאלא. ואינן תרי בתרי גווי. אבל הכא, לית עינא שמאלא. ותרוייהו בדרגא ווד סלקי, וכלא ימינא. ובגני סר, עינא ווד, ולא תרי.

ותאנא, עינא דא, דהוא עינא דאשגוזותא. פקיוזא תדיר. וזיכאן תדיר. וזוזאן (ס"א וחזאן) תדיר, דלא הוי הכי לתתאה, דכלילן בסומקא ובאוקמא ובזוזורא, בג' גווי, ולא הוה תדיר פקיוזא (ס"א דליה גבינא) דלית גבהנא סוטרא (ס"א כליה גביני סודרא) (ס"א דליה עיניה בגביני דמכסאן) על עינא. ועל דא פתיב, (תהלים מד) עורה למה תישן יי. (מלכים ב יט) פקוז יי עינה.

כד אתפקוז, אית למאן דאתפקוז לטב. ולמאן דלא אתפקוז לטב. ווי למאן דאתפקוז ועינא אתערב בסומקא, וסומקא אתוזי לקבליה, ומכסיא עינא. מאן ישתיב מניה. אבל עתיק יומין, טבא דעינא. וזוזר בגו וזוזר. וזוזר דכליל כל וזוזרי. ופאה וזולקיה, למאן דישגוז עקויה, ווד וזוזר מניה. ועל דא ודאי פתיב טוב עין הוא יבורך. וכתיב (ישעיה ב) בית יעקב לכו ונלכה באור יי.

תאנא, (עם כל דא) שמייה דעתיקא סתים מכלא, ולא מתפרש באורייתא, פר מן אתר ווד, דאומי זעיר אפין לאברהם, דכתיב, (בראשית כב) בי נשבעתי נאם יי. נאם דזעיר אפין. וכתיב, (בראשית מח) בך יברך ישראל, ישראל דלעילא. וכתיב (ישעיה מט) ישראל אשר בך אתפאר, לישראל קאמר דא. ותנין עתיק יומין אמרו והאי והאי שפיר.

תניא, פתיב (דניאל ז) וזוה הוית עד די פרסון רמיו ועתיק יומין יתיב. פרסון רמיו, מאן הוא. אמר לרבי יהודה, קום בקימך ואתקין פרסייא דא.

אמר רבי יהודה, פתיב (דניאל ז) כורסייה שביבין דינור. ועתיק יומין יתיב על האי פרסייא. מאי טעמא. דתניא אי עתיק יומין לא יתיב על האי פרסייא, לא יכיל לאתקיימא עלמא, מקמי ההוא כורסייא. כד יתיב עתיק יומין עליה לפסייא (ס"א אתכפייא) ליהוא כורסייא, ובמאן דרכיב שליט. בעידנא דנטיל מהאי פרסייא, ויתיב על כורסייא אזורא, כורסייא קדמאה רמיו, דלא שלטא אלא איהו דרכיב ביה עתיק יומין. אמר רבי שמעון לרבי יהודה, יתתקן ארזך, וייתי בך מעתיק יומין.

ותא וזוי פתיב (ישעיה מא) אני יי ראשון ואת אחרונים אני הוא. פלא הוא, והוא סתים מכיל סטרוי. (בהאי) וזוטמא. תאנא, בוזוטמא אשתמודע פרצופא.

דף ק"ל ע"ב

ותא וזוי מה (דף ק"ל ע"ב) בין עתיקא, לזעיר אפין. דא מאריה דוזוטמא מוזד נקבא וזין, ומוזד נקבא וזין דוזין. האי וזוטמא. הוא פרדשקא, דביה נשיב רוזא דוזי, לזעיר אפין. וקרינן ליה סליזוה. והוא מוזת רוז, אתפסמותא דרוזא.

דְּרוּזָא דְנִפְיָא (מהכא) מֵאֵינֹן נִזְקָבֵי, וְזֵד רוּזָא נִפְיָא לְזַעֲרֵי אֶפְיִן. לְאַתְעָרָא (ס"א חיינ מכל סטרינ, חירו מכל סטרי, חיינ דחיינ) לִיָּה בְּגִנְתָּא דְעָרָן. וְזֵד רוּזָא דְרוּזֵי, דְבִיָּה זְמִין לְזַמְנָא לְבִרְיָה דְדוּד, לְבַנְדָּע וְזַכְמָתָא. וּמַהֲהוּא נִזְקָבָא, אֲתַעֲרֵר וְנִפְיָא רוּזָא מִמוּזָא סְתִימָאָה, וְזְמִין לְאַשְׁרָאָה עַל מִלְכָּא מְשִׁיזָא, דְכְתִיב, (ישעיה יא) וְנִזְוָה עֲלֵיו רוּזָא זֵי רוּזָא וְזַכְמָה וּבִינָה רוּזָא עֲצָה וּגְבֻרָה רוּזָא דַעַת וְיִרְאֵת זֵי. הָא הָכָא ד' רוּזִין, וְהָא רוּזָא וְזָדָא אֲמַרִינֵן. אֲבַמֵּי תַלְתָּ. קוּם רַבִּי יוֹסִי בְּקִיּוּמָךְ.

קָם רַבִּי יוֹסִי וְאָמַר. בְּיוֹמוֹי דְּמִלְכָּא מְשִׁיזָא, לָא יִמְרוּן וְזֵד לְזוּד, אֲלִיף לִי וְזַכְמָתָא, דְכְתִיב, (ירמיה לא) וְלֹא יִלְמְדוּ עוֹד אִישׁ אֶת רַעְהוּ וְגו', כִּי כֻלָּם יָדְעוּ אוֹתִי לְמִקְטָנָם וְעַד גְּדוּלָּם. וּבַהֲהוּא זְמַנָּא, יִתְעַר עֲתִיק יוֹמִין, רוּזָא דְנִפְיָא מִמוּזָא סְתִימָאָה דְכֻלָּא, וְכַד יִשְׁלוּף דָּא, כָּל רוּזִין דְלִתְתָּא יִתְעַרוּן עִמֵּיהּ. וּבַמָּאן אֵינֹן. אֵינֹן (תרין) כְּתָרִין קְדִישִׁין דְזַעֲרֵי אֶפְיִן. וְאֵינֹן שִׁיתָא רוּזִין אֲזַרְגִּין, דְיִהָבֵי (ס"א דהכי) אֵינֹן (ס"א שיתא רוחין, ג' רוחין אינון דכללינן תלת אחרנין) דְכְתִיב רוּזָא וְזַכְמָה וּבִינָה רוּזָא עֲצָה וּגְבֻרָה רוּזָא דַעַת וְיִרְאֵת זֵי.

דְתִנְיָן, כְּתִיב (דברי הימים א כט) וַיֵּשֶׁב שְׁלֹמֹה עַל כֶּסֶף זֵי. וּכְתִיב (מלכים א י) יֵשֶׁע מַעֲלוֹת לְכֶסֶף. וּמִלְכָּא מְשִׁיזָא זְמִין לְמִיתָב בְּשַׁבְעָה. שִׁיתָא אֵינֹן וְרוּזָא דַעַתִּיק יוֹמִין דְעֲלִיָּהוּ, הָא שַׁבְעָה. כְּמַה דְאַתְמַר. (ג' רוחי אינון דכללינן ג' אחרנין) אָמַר לִיָּה רַבִּי שְׁמַעוֹן, רוּזָא יִנְזוּ לְעֲלָמָא דְאַתִּי.

תָּא וְזֵי, כְּתִיב (יחזקאל לו) כֹּה־אָמַר זֵי (בראשית קל"ט ע"א, רל"ה ע"א) מֵאַרְבַּע רוּזוֹת בְּאֵי הָרוּז וְגו'. וְכִי אַרְבַּע רוּזֵי עֲלָמָא, מֵאֵי עַבְדֵי הָכָא. אֲלָא אַרְבַּע רוּזֵי יִתְעַרוּן. ג' אֵינֹן. וְרוּזָא דַעַתִּיקָא סְתִימָא אַרְבַּע, וְהַכִּי הוּוּ. דְכַד יְפוּק דָּא, נִפְיָא עִמֵּיהּ תַלְתָּא, דְכֻלִּין בְּזוּ תַלְתָּא אֲזַרְגִּין.

וְזְמִין קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לְאַפְקָא וְזֵד רוּזָא דְכֻלִּיל מִכְּלָהוּ. דְכְתִיב מֵאַרְבַּע רוּזוֹת בְּאֵי הָרוּז. אַרְבַּע רוּזוֹת בְּאֵי לָא כְּתִיב כָּאן, אֲלָא מֵאַרְבַּע רוּזוֹת בְּאֵי. וּבְיוֹמוֹי דְּמִלְכָּא מְשִׁיזָא, לָא יִצְטָרְכוּן לְמִיכָף וְזֵד לְזוּד, דְהָא רוּזָא דְלָהוּן דְכֻלִּיל מִכָּל רוּזִין. דְדִיעַ כֻּלָּא. וְזַכְמָה וּבִינָה עֲצָה וּגְבֻרָה (רוח) דַעַת וְיִרְאֵת זֵי. מִשׁוּם רוּזָא דְכֻלִּילָא מִכָּל רוּזֵי. בְּזִין כָּף כְּתִיב, מֵאַרְבַּע רוּזוֹת, דְאֵינֹן אַרְבַּע דְכֻלִּילֵן בְּשַׁבְעָה דְרִגִין עֲלָיִן דְאַמְרֵן. וְתֵאזְנָא, דְכֻלָּהוּ כֻלִּילֵן בְּהָא רוּזָא דַעַתִּיקָא דַעַתִּיקִין, דְנִפְיָא מִמוּזָא סְתִימָאָה לְזַקָּבָא דְזוּזְטָמָא.

וְתָא וְזֵי, מַה בִּין זוּזְטָמָא לְזוּזְטָמָא. זוּזְטָמָא דַעַתִּיק יוֹמִין וְזִינ מִכָּל סְטְרוֹי. זוּזְטָמָא דְזַעֲרֵי אֶפְיִן, כְּתִיב, (שמואל ב כב) עָלָה עֵשָׂן בְּאֶפְסוֹ וְאֵשׁ מִפִּי תֹאכַל וְגו'. עָלָה עֵשָׂן בְּאֶפְסוֹ, וּמַהֲהוּא עֵשָׂן דְלִיק גֹּזֵר, כֹּד סְלִיק תִּנְגָּא לְבַתֵּר. גְּזוּלִים בְּעָרוּ מִבְּעוּ. מַהוּ מִבְּעוּ (ג' נוסח). מֵאוֹתוֹ עֵשָׂן. מַהֲהוּא זוּזְטָמָא, מַהֲהוּא אֲשָׁא.

תֵּאזְנָא, כֹּד הָוָה רַב הַמְּנִנָּא סְבָא בְּעֵי לְעֲלָאָה צְלוֹתִיָּה, אָמַר לְבַעַל הַזּוּזְטָם אֲנִי מִתְפַּלֵּל, לְבַעַל הַזּוּזְטָם אֲנִי מִתְנַזֵּן. וְהֵינֵנוּ דְכְתִיב, (ישעיה מח) וְתַהֲלִתִּי אֲזוּזְטָם כָּךְ, הָאֵי קָרָא לְעַתִּיק יוֹמִין אָמַרוּ.

תָּנָא, אורכא דווסטמא, תלת מאה וע"ה עלמין, אתמליין מן ההוא ווסטמא. וכלהו מתדבקן
בויעיר אפין. האי תושבנותא דתקונא דווסטמא הוא. וכל תקוני דעתיק יומין, אתווןן ולא
אתווןן, אתווןן למארי מדין, ולא אתווןן לכלא.

פתו רבי שמעון ואמר, ווי מאן דאשיט ידוי בדיקנא יקרא עלאה, דסבא קדישא,
טמירא וסתימא (נ"א טמיר וסתימ) מכלא דיקנא דההיא תושבנותא. דיקנא דסתימ ויקיר
מכל תקוני. דיקנא דלא ידעין עלאין ותתאין. דיקנא דהיא תושבנותא דכל תושבוןין.
דיקנא דלא הוי בר גש גביאה וקדישא דיקרב למוזמי ליה. דיקנא דהיא תלמיא בשערין
עד טבורא דלפא. וזורא פתלגא יקרא דיקירין. טמירא דטמירין. מדימנותא
דמהימנותא דכלא.

דף קל"א ע"א

תאנא, בצעיותא (דף קל"א ע"א) דספרא, דהאי דיקנא מדימנותא דכלא, נפיק מאודני,
ונזית סונרניה דפומא קדישא, ונזית וסליק ונזית, בתקרבנותא (סג) דבוסמא טבא, וזורא
דיקרא (ס"א דבדיקניה). ונזית (ס"א חורא יקרא דדיקניה נחית) בשקולא, ונזית עד טבורא. הוא
דיקנא יקרא, מדימנא שלימא, דנזירין ביה י"ג גביעין, מבויעין דמשון רבות טבא, בתלת
עשר תקונין מתתקנא.

תקונא קדמאה. מתתקן שיערא מלעילא, ושאר מדהוא תקונא דשער רישיה, דסליק
בתקוני ליעילא מאודני, ונזית מקמי פתווא דאודנין, בוד ווטא בשקולא טבא, עד
רישא דפומא.

תקונא תנינא. מתתקן שיערא מרישא דפומא, (וסליק) עד רישא אורא דפומא, בתקונא
שקיל.

תקונא תליתאה. מאמצעיתא דתוונת (ס"א דהאי) ווסטמא, מתוונת תרין נוקבין, נפיק ווד
אורוא, ושיערא אתפסק בההוא ארוא, ומללא מדהאי גיסא, ומדהאי גיסא שיערא, מתקונא
שלים סונרניה דההוא אורוא.

תקונא רביעאה. מתתקן שיערא (ונחית) תוונת פומא, מרישא וודא לרישא וודא, בתקונא
שלים.

תקונא חמישאה. תוונת פומא נפיק ארוא אורא, בשקולא דארוא דלעילא, ואלין תרין
ארזין רשימין על פומא, מכאן מכאן.

תקונא שתיתאה. מתתקן שיערא, וסליק ונפיק מלרע לעיל לרישא דפומא. ונזית בתקרבנותא
דבוסמא טבא, עד רישא דפומא דלעילא. ונזית שיערא לרישא דפתווא דארוא תתאה
דפומא.

תקונא שביעאה. פסיק שיערא, ואתווןן תרין תפונין, בתקרבנותא דבוסמא טבא, שפירן
ויאן למוזני. בגיניהון אתקיים עלמא, הדיא הוא דכתיב, (משלי ru) באור פני מלך וזיים.

תקונא תמינא. נפיק ווד ווטא דשערי סוונרני דדיקנא, ותליין בשקולא עד טבורא.
תקונא תשיעאה. מתערי ומתערבין שערי דיקנא, עם אינון שערי דתליין בשקולא, (דתליין)
ולא נפקי דא מן דא.

תקונא עשיראה. (מתערבין) גזותין שערי תוונות דיקנא. וזופין בגרונא תוונות דיקנא.

תקונא ווד סר. דלא נפקין גימא מן גימא, ומתשערן בשיעורא שלים.
תקונא תריסר. דלא תליין שערי על פומא, ופומא אתפני מכל סטרוי. ויאן שערי סוור
סוור ליה.

תקונא תליסר. דתליין שערן בתוונות דיקנא, מכאן ומכאן, ביקרא יאה, ביקרא שפירא.
מוזפין עד טבורא. לא אתווי (ס"א לאתחזאה) מכל אנפי תקרובא דבוטמא, בר אינון תפוזין
שפירין וזורין, דמפקין וזין לעלבא, ומזוין וודו לזעיר אפין.

בתליסר תקונין אלין, גזדין ונפקין תליסר מבוועין דמשוח רבות, ונגדין לכל אינון דלתתא.
וגהרין בהוא משווא. ומשיוזין מההוא משווא, דבתליסר תקונין אלין. בתליסר תקונין
אלין אתרשים דיקנא יקירא, סתימאה דכלא, דעתיק דעתיקין. מתרי תפוזין שפירין
דאנפוי, גהרין אנפוי דזעיר אנפין, וכל וזיור (ס"א חזור) ושושן דאשתכחון לתתא, גהרין
ומתלהטין מההוא גהרא דלעילא. תקונין תליסר אלין, אשתכחו דדיקנא, ובשלימות
דיקנא בתקוני, אתקרי בר נש נאמן. דכל דזומי דיקניה, תלי ביה מהימנותא.

תאנא בצניעותא דספרא, תליסר תקונין אלין דתליין בדיקנא יקירא, בשביעאה (מנהון)
משתכחי בעלבא, ומתפתחי בתליסר תרעי דרומי. ומאן דאשיט ידיה לאומאה, כמאן
דאומי בתליסר תקוני דיקנא. האי באריף אפין. בזעיר אפין בכמה. אמר לרבי יצחק, קום
בקיומך, וסלסל בסלסלא דתקונא דמלכא (ס"א בדיקנא) קדישא היאך יתתקנון.

דף קל"א ע"ב

קום רבי יצחק, פתוז ואמר, (מיכה ז) מי אל כמוך נושא עון וגו', ישוב ירוזמנו וגו', תתן אמת
ליעקב וגו'. תאנא, תליסר מכלין אתוונות הכא, וכלהו נפקין מתליסר מבוועין דמשוח רבות
דתיקוני (דף קל"א ע"ב) דיקנא קדישא, עתיקא דעתיקין. טבירא דטבירין. תנא, תקונא
דדיקנא טביר וסתים, טביר וכל טביר. סתים וכל סתים. בתקוני ידיע וכל ידיע.

תקונא קדמאה. הא תנינן, דכל שיערא ושיערא וכל גימא וגימא לא מתדפקא לזוברתה.
ושארו גימין דדיקנא לאתקנא, מתקונא דשער רישא.

הכא אית לאסתכלא, אי כל גימין דשער רישא, וגימין דדיקנא יקירא עלאה, בוד גימא
אתכללו, (ס"א בחד מתקלא אתקלו) אמאי אלן אריכין, ואלין לא אריכין. אמאי (ק"מ) גימין
דיקנא לא אריכין כולי האי, וקשיין. ואלין דרישא לא קשיין, אלא שיעיעין.

אָלָא, כָּל זַיְמִין שְׁקִילִין דְּרִישָׁא וְדִיקָנָא. דְּרִישָׁא אָרִיכִין עַל כְּתָפִין, לְמִינָא לְרִישָׁא (ד"א מרישא) דְּזַעִיר אָפִין, מִהֵוּא מְשִׁיכָא דְמוּזָא, לְמוּזָא דִּילֵיהּ. וּבְגֵי כֹּךְ לֹא הֵוּ קְשִׁיין. וְעַל דָּא אֲתוּזוּן לְמַהֵוּ רְכִיכִי.

תָּאנָא, מַאי (ע"ח ע"א, ק"מ ע"א, רס"ב ע"א) דְּכְתִיב, (משלי א) וְזַכּוּת בְּזוּזִין תִּרְגָּהּ. וּלְבִסּוּף כְּתִיב, בְּרוּזוּבוֹת תִּתֵּן קוֹלָהּ. הַאי קָרָא לֹא רִישִׁיהּ סִפִּיהּ, וְלֹא סִפִּיהּ רִישִׁיהּ. אָלָא וְזַכּוּת בְּזוּזִין תִּרְגָּהּ, כֹּד נְגִיד מְמוּזָא סְתִימָא דְאָרִיךְ אָפִין, לְמוּזָא דְזַעִיר אָפִין, בְּאִינוּן זַיְמִין. כְּאִלוּ מִתּוּבְרָאן לְבַר, תְּרִין (בראשית קמ"א ע"ב, ק"מ) מוּזִין, וְאֲתַעְבִּיד וּד מוּזָא, בְּגֵין דְּלִית קִיּוּמָא לְמוּזָא תִּתָּא, אָלָא בְּקִיּוּמָא דְמוּזָא עֲלָתָא. וְכֹד נְגִיד מִהֵוּ לְהַאי, כְּתִיב תִּתֵּן קוֹלָהּ וּד.

וּבְגֵין דְּנְגִיד מְמוּזָא לְמוּזָא בְּאִינוּן זַיְמִין (כאלו מתחבראן לבר תרין מוחין ואתעביד חד מוחא באינון נימין) אִינוּן לֹא אֲשִׁתְּכוּזוּ קְשִׁיין. מַאי טַעְמָא. מִשּׁוּם דָּא אֲשִׁתְּכוּזוּ קְשִׁיין, לֹא נְגִיד וְזַכּוּתָא לְמוּזָא בְּהוּן. בְּגֵי כֹּךְ, לִית וְזַכּוּתָא זְפָקָא מִבַּר נְשִׁי דְאִיהוּ קְשִׁיָּא (ס"א קשיא) וּבְמַרִי דְרוּזָא. דְּכְתִיב, (קהלת ט) דְּבָרֵי וְזַכּוּתָא בְּזוּתָא זְשָׁמְעִים. וּמִהֵוּ אֹלִיפְנָא, מֵאן דְּשַׁעְרֵי דְרִישִׁיהּ קְשִׁיין, לֹא וְזַכּוּתָא מִתִּישְׁבָּא עֲמִיהּ.

וְעַל דָּא אִינוּן אָרִיכִי, לְמִיתֵי תוּעֵלְתָא לְכַלָּא. מַאי לְכַלָּא. לְמִיעַל עַל וּזְטָא דְשַׁדְרָה, דְּמִתְשַׁקֵּין מִן מוּזָא. וּבְגֵין דָּא לֹא תְלֵי שַׁעְרָא דְרִישָׁא עַל שַׁעְרָא דְדִיקָנָא. דְשַׁעְרָא דְרִישָׁא תְלֵי וְסָלִיק עַל אוּדְנִין לְאוּזוּרוּי, וְלֹא תְלֵי עַל דִּיקָנָא, מִשּׁוּם דְּלֹא אֲצַטְרִיךְ לְאֲתַעְרְבָא אֲלִין בְּאֲלִין. דְּכַלְהוּ מִתְפָּרְשֵׁן בְּאֲרוּזֵיהוּ.

תָּאנָא, כְּלָהוּ שַׁעְרֵי בֵין דְרִישָׁא, בֵין דְדִיקָנָא, כְּלָהוּ וּזְוּרֵי כְּתִלָּא. וְתָאנָא, אִינְהוּ דְדִיקָנָא קְשִׁיָּא כְּלָהוּ. מַאי טַעְמָא. מִשּׁוּם דְּאִינוּן תְּקִיפָא דְתְּקִיפִין, לְאוּסִין (נ"א לאחתא) אִינוּן י"ג מְכִיכָן, מִעֲתִיק דְעֲתִיקִין. וְהֵי מְכִיכָן מְקַמֵי אוּדְנֵי שְׁרִיין, וְהֵי מְכִיכָן סְתִיבִין אִינוּן. דְּלֹא יִתְעַרְבוּן בְּאוּזְרִין. (דאתחסינו לתתא והכי תנינא מקמי אודנוי שריין שערי משום דבלחודייהו אינון ולא אתערבו באחרנין).

וְאִי תִימָא דְלִית אוּזְרִין כְּוִתִּיהוּ. לֹא. דְתִנָּא תְּלִיסַר מְכִיכָן דְרוּזֵי מִעֲתִיקָא קְדִישָׁא: מִי אֵל כְּמוּהָ, וּד. (ק"מ) נוּשָׁא עוּן, תְּרִי. וְעוּבָר עַל פְּשַׁע, תְּלַת. לְשַׁאֲרִית זְנוּלְתוּ, אַרְבַּע. לֹא הַזְזִיק לְעַד אָפוּ, וְזַמְשֵׁ. כִי וּזְפִין וְזַסָּד הוּא, שִׁית. יָשׁוּב יְרוּזְמֵנוּ, שְׁבַע. יְכַבּוּשׁ עוֹנוֹתֵינוּ, תְּמִינָא. וְתִשְׁלִיךְ בְּמַצּוֹלוֹת יָם כָּל וְזַטְאֲתָם, תִּשְׁעָה. תִּתֵּן אֲמַת לְיַעֲקֹב, עֶשְׂרֵה. וְזַסָּד לְאַבְרָהָם, וּד סָר. אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם, תְּרִיסַר. מִימֵי קָדָם, תְּלִיסַר. לְקַבֵּיל דָּא, אֵל רוּזוּם וּזְנוּן וְגו', אִינוּן לְתַתָּא.

וְאִי תִימָא, מִשְׁה אִיךְ לֹא אָמַר אֲלִין עֲלָאִין. (קל"ח) אָלָא, מִשְׁה לֹא אֲצַטְרִיךְ, אָלָא לְאֲתַר דְרִינָא אֲשִׁתְּכוּזוּ, וּבְאֲתַר דְרִינָא אֲשִׁתְּכוּזוּ, לֹא בְּעֵי דְכִי לְמִימַר. וּמִשְׁה לֹא אָמַר, אָלָא בְּעִידָא דִּישְׂרָאֵל וְזַאבוּ, וְדִינָא הוּא תְּלִינָא, וּבְגֵי כֹּךְ לֹא אָמַר מִשְׁה. אָלָא בְּאֲתַר דְרִינָא אֲשִׁתְּכוּזוּ. אֲבָל בְּהַאי אֲתַר, סְדוּרָא דְשַׁבּוּא דְעֲתִיק יוּמִין מְסַדֵּר זְבִינָהּ.

ואינו תלסר תקונן דדיקנא עלאה קדישא, טמירא דטמירין, תקיפין, לתברא ולאכפניא כל גזרי דינין. מאן וזמי דיקנא עלאה קדישא, טמירא דטמירין דלא אכסיף (קל"ב) (ס"א אתכסי) מניה. ובגין כה, כל שערי קשישין, ותקיפין בתקוני (דף קל"ב ע"ב).

ואי תימא, אי הכי הא שערי דלתתא, אינון אוכמי, אמאי לא הוו דא פדא. דתנא פתיב, (שיר השירים ה) קווצותיו תלתלים שוורות פערב. וכתוב, (דניאל ז) ושער רישיה פערב זקא. לא קשיא, הא בדיקנא עלאה, הא בדיקנא תתאה. ועל דא, פד אתיהיבת אורייתא לישראל, אתיהיבת באש שוורה על גבי אש לבנה.

ועקרא דמלה משום דהני שערי בגין דממוזא אשתכוז לאתמשכא למוזא דלתתא ואינון לעילא מן דיקנא דיקנא בלוודוי הוא. וכל תקוני בלוודיהון אשתכוז. דיקנא בלוודוי. ושערי בלוודייהו.

תקנא קדמאה תקנא דשארי מרישא דשערי דרישא. ותנא, פל תקני דיקנא לא אשתכוז אלא (מחומא דלבא) ממוזא דרישא, (ס"א מתיקוני דרישא) ודכא לא פריש הכי, דהא לא הוי. אלא תקנא דא, דנוזית מן רישא דשערי דרישא, הכי אשתכוז. (חסר כאן)

ומהאי דיקנא אשתמודע, כל מיה דהוי ברישא, דאלף עלמין דוהתימין (ס"א אלף עלמין חתימין) בעוקא דדכיא. עוקא, דכליל כל עוקין.

אורכא דכל שערא, דנוזית מקמי אודנוי, לא הוי אריכא. ולא אתדבק דא פדא, ולא (ס"א דכלא) נוזתין. אלן שערין. מכד נגדין אתמשכן (ס"א אלא מכד נחתין אלון, שערין. נגדין ואתמשכן) ותליין.

ושירותא דתקנא קדמאה, תלתין וווד קוצי, שקיכן, אתמשכן עד רישא דפומא. ותלת מאה ותשעין נימין אשתכוזן בכל קוצא וקוצא.

תלתין וווד קוצי שקילין, דהוי בתקנא קדמאה תקיפין, לאכפניא לתתא, פוושבן א"ל. מהו א"ל. תקיף יכול. ובכל קוצא וקוצא, מתפרשין תלתין וווד עלמין, תקיפין שלטין, לאתעינא (ס"א לאתפשטא) (ס"א לאכפניא, ואתפשטו) כ"א בהאי סטר, ול"א בהאי סטר. וכל עלמא ועלמא מניה, מתפרש לאלף עלמין דכסיפין לעדונא רבא. וכלא סתים ברישא דדיקנא, דכליל תקיפא, וכליכן בהאי א"ל. ועם כל דא, האי א"ל אתכפניא לרוזמי, דרוזמי דעתיק יומין, (אתבסם) ואתכלל ואתפשט ביה.

אמאי עד פומא. משום דכתיב, (דניאל ז) דינא יתיב וספרין וגו'. מאי דינא יתיב. יתיב לאתריה דלא שלטא. הדא הוא דכתיב, (ישעיה ט) פלא יועץ אל גבור. אל דהוא גבור, ואתבסם בדיקנא (ס"א בדיקנא) קדישא דעתיק יומין. ורזא דכתיב, מי אל פמוה בעתיק יומין אתמר, בתקנא קדמאה דדיקנא קדישא עלאה.

עלמא קדמאה, דנפיק מתקנא קדמאה, שליט ונוזית. וסליק לאלף אלפין ורבוז רבין מארי תריסין. ומניה מתאודין, בקסטא בעוקא רבא.

עלמא תגנינא. דנפיק מהאי תקונא. שליט ונפיק, ונזיית וסליק, לשבעה וזומשין אסף דרגין, מארי דיבבא. ומתאודן מניה, לאכפניא בקודלא בווירא. (ס"א בחירא)

עלמא תליתאה. דנפיק מהאי תקונא שליט ונזיית, וסליק לצ"ו אלפין מארי דיללה, ומתאודן מניה (בבוסיטא לקוסטירא) (ס"א כבוסינא לקוסרא) (בבוסינא קמורא), ומהאי תקונא, מתכפין כלהו, ומתבסמן במירא דדמעין, דמתבסמן בימא רבא.

מאן זומי תקונא דא, דדיקנא קדישא, עלאה, יקירא, דלא אכסיף מניה. מאן זומי טמירונא (ס"א יקירותא) דקוצין דשערי דתליין מהאי סבא. יתיב בעיטרא דעטרין, עטרין דכל עטרין. עטרין דלא אתכללו בעטרין. עטרין דלא פשאר עטרין. עטרין, דעטרין דלתתא מתאודן מנהון. ובגין כה, הגי תקונין, אינן תקונין דלתתא מנהון מתאודין.

תקוני דאתתקן, דאצטריך לאתברכא, מאן דבעי ברכה. דכל תקונין דאתתקן בקבלהון, ברכאן משתכוזין (לקבליהון) ואתעביד מזה דאתעביד. כלא כליל בהגי תקונין. כלא זקפון לקבלה תקונין דמלכא תקיפא, עתיקא, סתימא דכלא. וכלהו אתבסמן מתקונין אלין. (דמלכא עתיקא)

תאנא. אי עתיק דעתיקין, קדישא דקדישין, לא אתתקן באלין תקונין, לא אשתכוזו עלאין ונתאין. וכלא הוי כלא הוי. ותניא, עד כמה זהירין אלין (ס"א אתתקן באלין ל"ג) תקוני דדיקנא. עד תליסר (דלתתא), וכל זמנא (דף קל"ב ע"ב) דתליסר אלין משתכוזין, זהירין אלין דלתתא. וכלא. בוושפנא דאלין תליסר, אשתכוז דיקנא דמלכא עתיקא יקירא מכלא. כלא בוזד איהו טמירא ויקירא.

ובגין דאיהו יקירא וטמירא מכלא, לא אדבר ביה באתר דאורייתא (ס"א לא אדכר באורייתא), ולא אתגלייא. ומה דיקנא אתגלייא. דיקנא דכהנא רבא עלאה. ומהאי דיקנא, נזיית לדיקנא דכהנא רבא דלתתא. (מאי דיקנא דכהנא רבא) דיקנא דכהנא רבא בתמניא תקונין אתתקן. ובגין כה, תמניא תקונין לכהנא רבא, פד משווא נזיית על דקניה, הדא הוא דכתיב, (תהלים קלג) כשמן הטוב על הראש יורד על הזקן וגו'.

ומנא לן. דכתיב, (תהלים קלג) שבת אונים עם יורד. גם לרבות כהן גדול דלתתא. דכל זמנא דכהנא רבא דלתתא, משמש בכהנא רבא, כביכול כהן גדול דלעילא, משמש בכהנא רבא.

דא תקונא ווד, דדיקנא דעתיקא סתימא דכלא. אמר ליה רבי שמעון, יאות אנת רבי יאזוק, למוזמי ביקירא דתקוני דדיקנא, וסבר אפי דעתיק יומין, עתיקא דעתיקין. זכאה וזלקה, וזכאה וזלקה עמכון בעלמא דאתי.

תקונא תגנינא. מתתקן שיערא, מרישא דפומא, עד רישא אזורא דפומא, בתקונא שקיל.

קום רבי וזקניה, וקאים בקיומך, ואוקיר יקרא דתקונא דא דדיקנא קדישא. קם רבי וזקניה, שארי ואמר, (שיר השירים ז) אני לדודי ועלי תשוקתו מי גרם שאני לדודי. משום דעלי תשוקתו.

מסתכל הוינא, וארו וזמית, גהורא יקירא דבוצינא עלאה, גהיר וסליק לתלת מאה וזמשה ועשרין עיבר. וזוד ושוך הוה אתסווי בההוא גהורא, כמאן דאתסווי בההוא גהורא עמיקא, דמימוי מתפלגין, וגהרין, ונגדין לכל עיבר, ממה דעלוי. וסליק ההוא גהורא, בשפתא דיבא עלאה עמיקא, דכל פתוין טבין ויקירין, בההוא פתווא אתפתוין.

אנא שאיל מהם (ס"א מהו), פשרא דזמית. פתוין ואמרו, גושא עון וזמיתא. אמר, דא הוא תקונא תנינא. יתיב. אמר רבי שמעון, האידנא אתקשר (ס"א אתבס) עלמא. בריך אנתי רבי וזקניה, לעתיקא דעתיקין.

אמר רבי שמעון, כלהו בוצינן וזברין, דאתין בהאי עוקא קדישא. אסהדנא עלי שמיא עלאין דעלאין, וארעא קדישא עלאה דעלאה. דאנא וזמי השתא, מה דלא וזמא בר נש, מיומא דסליק משה וזמא תנינא לטורא דסיני. דאנא וזמינא אנפאי גהירין, כנהורא דשמשא תקיפא, דזמין למיפק באסוותא לעלמא. דכתיב, (מלאכי ג) וזרוה לכם יראי שמי שמש צדקה ומרפא בכנפיה. ועוד דאנא ידענא דאנפאי גהירין, ומשה לא ידע ולא אסתכל. הךא הוא דכתיב, (שמות לד) ומשה לא ידע כי קרן עור פניו.

ועוד, דאנא וזמי בעיני, תלסר מכולין גליפין קמאי, וגהירין כבוצינן. וכד אתפריש כל זוד מנייהו מפומיכוון, אסתליק ואתתקן, ואתעטר ואתטמר בטמירותא דתקוני דדיקנא, וכל אזורין אשתארן. ובעוד דכל זוד מתפרש בפומיכוו, גהיר ואתעטר ויתיב כמלכא בגו וזיליה. וכד אסתים לאתפרשא, סליק ואתעטר בעטרא קדישא, ואתתקן ואתטמר, ויתיב בתקוני דדיקנא קדישא, וכן לכל זוד וזוד. אודרוו וזברין קדישין, דהא בקיומא דא, לא יהא עד דייתי מלכא משיווא.

קום רבי וזקניה תניינות. ואוקיר תיקונא תליתאה, דדיקנא קדישא. תנא, עד לא קם רבי וזקניה, קלא נפק ואמר, אין מלאך אזור עושה שתי שליוות. אתרגיש רבי שמעון ואמר, ודאי כל זוד וזוד פאתריה. ואנא, ורבי אלעזר ברי, ורבי אבא, אשתלים שלימתא עלאה.

דף קל"ג ע"א

קום רבי וזינא. קם רבי וזינא, פתוין ואמר, (ירמיה א) ואומר אלהי יי אלהים הגה לא ידעתי דבר פי גער אנכי. וכי ירמיה לא היה ידע למלכא, והא כמה מכולין נפקי מפומי, עד לא אמר דא. והוא אמר מלה כדיבא, דכתיב הגה לא ידעתי דבר. אלא (תאנא) ווס ושלום דאיהו אמר על דא. אלא הכי תאנא, מה בין דבור לאמירה. אמירה הוא דלא בעי לארמא קלא, (דף קל"ג ע"א) דבור, בעי לארמא קלא, ולאכרוא מלין.

דְּכַתִּיב, (שמות כ) וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לְאִמֶּר. וְתֹאנָא, כָּל עֲלָמָא שְׁמַעוּ
הָהוּא דְבוּר, וְכָל עֲלָמָא אֲוֹדְעֵנּוּ. וּבְגִין כִּף כְּתִיב וַיְדַבֵּר, וְלֹא כְּתִיב וַיֹּאמֶר. אוּף הָכָא
כְּתִיב הִנֵּה לֹא יִדְעֵתִי דְבוּר, לְאֶכְרֹא מִלָּה וּלְאֹכְרֹא בְרוּחַ קֹדֶשׁ לְעֲלָמָא.

אִי הָכִי, הָא כְּתִיב (שמות ו) וַיְדַבֵּר יי אֵל מֹשֶׁה לְאִמֶּר. אֲלָא, מֵאֵן הוּא זְבִינָה עֲלָהּ כְּמוֹשָׁה,
דְּלֹא זָכָה בְּרִי גֵשׁ פְּוֹתִיָּה. דְּהוּא שְׁמַע דְּבוּר בְּהַכְרֹזָה, וְלֹא דְוִיֵּל, וְלֹא אֲוֹדְעֵנּוּ. וְשִׁאָר
זְבִינִים אֲוֹדְעֵנּוּ, אֲפִילוּ בְּאִמִּירָה, וְדוּלְגִין בְּדוּלְגִי.

וְתֹאנָא, תְּקוּנָא קְדָמָה דְּדִיקָנָא, וְתִנְיָנָא לְאֶתְבָּא (ס"א לאייתאה) (ס"א לאכפא) לְתַלְתָּאָה.
דְּכְתִיב, (איוב לג) הֵן כָּל אֵלֶּה יִפְעַל אֵל פְּעַמִּים שְׁלֹשׁ עִם גְּבַר. (תרין נוסחי) וְתֹא וְזִי דְתִרִין
תְּקוּנִין קְדָמָיִן לְמִיתִי לְתַלְתָּאָה הוּוּ דְּהוּא

תְּקוּנָא תְּלִיתָאָה. מֵאֲמַצְעִיתָא דְּתַזוּזָה וּזוּטְמָא, מֵתַזוּזָה תִּרִין גִּיקְבִּין. גִּפִּיק וּזְד אֲרוּנָא,
וְשִׁעְרָא אֲפִסִּיק (ס"א אַתְפֹּסֶק) בְּהָהוּא אֲרוּנָא. אֲמַאי אַתְפֹּסֶק. מִשּׁוּם (דְּכְתִיב וְעוּבֵר עַל פֶּשַׁע) דְּהָאִי
אֲרוּנָא אַתְתַּקֵּן לְאֶעְבְּרָא בֵּיהּ. וּבְגִין כִּף, יְתִיב תַזוּזָה גִיקְבִּי וּזוּטְמָא הָאִי אֲרוּנָא. וְשִׁעְרָא
לֹא אַתְרַבִּי בְּהָאִי אֲרוּנָא, מִשּׁוּם דְּכְתִיב וְעוּבֵר עַל פֶּשַׁע, לְמִיָּהֵב אֶעְבְּרָא עַד (על) פּוּמָא
קֹדֶשׁ, דְּיִימָא סְלֹחֵתִי. תֹּאנָא, כְּמָה עֲרַקִּיסָאוֹת מוּזְכָּאן לְהָהוּא פּוּמָא, וְלֹא אַתְגְּלִי לְוּד
מְנִיָּהוּ, דְּהָא אַסְתַּלַּק וְאַתְעֵטֵר, יְדִיעַ וְלֹא יְדִיעַ.

תֹּאנָא, בְּצִנְעֵוֹתָא דְּסַפְרָא, מְהוּ דְּכְתִיב פֶּשַׁע. זְכוּ עוּבֵר, לֹא זְכוּ פֶּשַׁע. (מאי משמע עובר על
פֶּשַׁע, שֶׁפַע דַּאֲקִדִּים ש' לִפ', לֹא זְכוּ עוֹמֵד וְלֹא עוֹבֵר) (האי) בְּזִעִיר אֲפִין.

מֵאִי בִּין הָאִי לְהָאִי. בְּזִעִיר אֲפִין, כִּד גְּזוּזִית הָהוּא אֲרוּנָא מֵתַזוּזָה גִיקְבִּי וּזוּטְמוֹי, כְּתִיב,
(במדבר יב) וַיִּזְזַר אִף יי בָּם וַיִּכְרָה. מֵאִי וַיִּכְרָה. דְּנִפִּיק רוּחָא דְּרוּחָא מֵאִינִין גִּיקְבִּי, וּמֵאֵן דְּאֲשְׁכּוּז
קְמוּיָה, אֲוִיל וְלֹא אֲשְׁתַּכּוּז. הָדָא הוּא דְּכְתִיב, (ישעיה מ) כִּי רוּחַ יי נִשְׁבָּה בּוּ וַאֲיָנֵנוּ (ס"א כִּי רוּחַ
עֲבָרָה בּוּ וַאֲיָנֵנוּ). בְּאַרְיָה אֲפִין כְּתִיב, (מיכה ז) וְעוּבֵר עַל פֶּשַׁע. וְכְתִיב, (איוב לז) וְרוּחַ עֲבָרָה
וְתַטְהֵרֵם. וְתֹאנָא, הָכָא כְּתִיב, עוּבֵר עַל פֶּשַׁע בְּהָהוּא אֲרוּנָא. הָתֵם, (שמות יב) וְעֵבֵר יי
לְגִזּוֹף אֶת מִצְרַיִם.

זְכָאָה וּזוּלְקִיָּה דְּמֵאֵן דְּזָכִי לְהָאִי. וְדָא הוּא תְּקוּנָא תְּלִיתָאָה, (דאורחא) דְּדִיקָנָא יְקִירָא
קֹדֶשׁ עֲלָהּ עֲתִיקָא דְּעִתִּיקִי. אֲמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, וְדָאִי קוּדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא יְסַגֵּי לְאוּטְבָא
לָךְ, וַיְוֹדִי לְאִנְנָא עֲלָךְ.

וְתֹאנָא, מֵאִי דְּכְתִיב, (ישעיה סא) שׁוֹשׁ אֲשִׁישׁ בִּינִי, בְּעִתִּיק יוּמִין אַתְמַר. דְּהָא הוּא וְזוּדוּתָא
דְּכָלָא. תֹּאנָא, בְּשִׁעְתָּא דְּאַתְגְּלִי הָאִי אֲרוּנָא דְּדִיקָנָא דְּעִתִּיק יוּמִין. כְּלָהוּ מֵאִרִי דְּיִבְבָא
וַיִּכְלָה, וּמֵאִרִיָּהוּן דְּדִינָא סְתִימִין וְשִׁתִּיקִין, וְלִית דְּיִפְתּוּז פְּטָרָא לְאַבְאָשָׁא. מִשּׁוּם דְּהָאִי
אֲרוּנָא אַתְגְּלִיָּא לְתַקָּנָא. וּבְהָאִי, מֵאֵן דְּאֲוִיד (נ"א דאחית) וְאַזְהַר (משום דהאי אורחא סימנא
לשתיקוּתָא וּמְהָאִי הוּא מֵאֵן דְּאֲחִזִּי וַאֲזַהַר) לְשִׁתְּקָאָה, לְהָאִי אֲרוּנָא רְשִׁים, דְּהוּא סִימְנָא דְּעִתִּיקָא
קֹדֶשׁא.

תקונא רביעאה, מתתקן שערא (ונחית) תווות פומא, מרישא וודא לרישא וודא. הךא הוא דכתיב, (מיכה ז) לשארית נזולתו. כמה דאת אמר (מלכים ב יט) ונשאת תפלה בעד השארית הנמצאה. הנמצאה ממש. שארית דכתיב, (צפניה ג) שארית ישראל לא יעשו עולה.

תקונא ומישאה. נפיק אורוא אורא מתווות פומא, הךא הוא דכתיב, (מיכה ז) לא תזוּיק לעד אפו. קום רבי יוסי. קם רבי יוסי, פתוז ואמר, (תהלים קמד) אשרי העם שפכה לו אשרי העם שיי אלהיו. אשרי העם שפכה לו. מהו שפכה לו. כמה דאת אמר (אסתר ז) ונזמת המלך שפכה, שכיך מרוגזיה.

דבר אור. שכיך מרוגזיה, הךא הוא דכתיב, (במדבר יא) ואם פכה את עושה לי הרגני נא הרג. דא הוא דינא דדינא. אשרי העם שיי אלהיו, רזומי דרזומי.

דבר אור, שפכה, שפא דכליל כל שמהן, וקודשא בריך הוא מעבר רוגזיה, ואנו ביה לועיר אנפין, ומעביר על כל אינון דלבר.

דף קל"ג ע"ב

דתנא, ארוא, עלאה דדיקנא קדישא, (עלאה עתיקא דעתיקי) דאיהו נזוית (בדיקניה) תווות נוקבי דווסטמא דעתיקי. והאי ארוא דלתתא. שקיכן אינון בכלא. דא (דף קל"ג ע"ב) לעילא, ודא לתתא. לעילא, עובר על פשע. לתתא, לא תזוּיק לעד אפו. ותנין, לא תזוּיק: דלא אית אתר למיתב. כמה דלעילא יהיב אתרא לאעברא. פך לתתא, יהיב אתר לאעברא.

תנא, בכל אתר דבהאי עתיקא טמירא דכלא ארוא אתגלייא, טב לכלהו דלתתא, דהא אתווי עיטא למעבר טב לכלא. מאן דסתים ולא אתגלייא, לית עיטא, ולית מאן דינדע ליה, אלא הוא בלוודוי. כמה דערן עלאה, לית דינדע ליה אלא הוא עתיקא דעתיקי. ועל האי כתיב, (תהלים צב) מה גדלו מעשיך יי מאד עמקו מושבותיה. אמר רבי שמעון יתתקנון עוברך לעלמא דאתי. מעם עתיקא דעתיקין.

תקונא שתיתאה. מתתקן שערא וסליק מלרע לעילא, וזפי תקרובתא דבוסטמא טבא עד רישא דפומא דלעילא. ונזוית שערא (דרישא) לרישא דפתוזא דארוא תתאה דפומא.

קום רבי ייסא ואתקין תקונא דא. קם רבי ייסא, פתוז ואמר, (ישעיה נד) וזסדי מאתך לא ימוש, וכתיב (ישעיה נד) ובזסד עולם רזמתיה, הני קראי קשיין אהרדי.

ולא אקשו, דתנין, אית וזסד ואית וזסד. אית וזסד דלגו, ואית וזסד דלבר. וזסד דלגו, דא דאמרן דעתיקא דעתיקין, והוא סתים בסטרא דא דדיקנא, דאקרי פאת הן. ולא בעי בר נש לחבלא האי סטרא, משום האי וזסד דלגו דעתיק יומין. ובגין כך, בכהן דלתתא כתיב ביה, (ויקרא כא) לא יקרונה קרונה בראשם ופאת וקנם לא יגלוו. מאי טעמא. בגין דלא לחבלא אורווי דזסד דעתיקא, דכהן מסטרא דא קא אתי.

וְתֵאנָא בְּצִינְעוּתָא דְסַפְרָא, בְּכֹל אֲצִטְרִיךְ וּסְד לְאַתְרֵבָּא וּלְמַבְנֵי, וְלֹא לְקַטְעָא לִיה, וְלֹא אֲשֵׁתְצִי מַעֲלָמָא. וְהָאֵי דְכְּתִיב וּוּסְדִי מֵאַתְרָא לֹא יְמוּשׁ, וּסְד דְעֵתִיק יוּמִין. וּבְוּסְד עוֹלָם, וּסְד דְאַקְרִי וּסְד עוֹלָם, וְהָאֵי הוּא אַוּרָא דְעִיר אַנְפִּין, דְכְּתִיב, (תהלים ט) אָמַרְתִּי עוֹלָם וּסְד יִבְנֶה.

וְהָאֵי וּסְד דְעֵתִיק דְעֵתִיקִין, הוּא וּסְד דְקִשׁוּט. וּוּסְד דְקִשׁוּט לֹא בְּוּזִי גּוֹפָא אֲתַמַּר, אֲלֵא בְּוּזִי דְנִשְׁמָתָא. וּבְגִין כַּף כְּתִיב, (מיכה ז) כִּי וּפִין וּסְד הוּא. דָּא הוּא תְּקוּנָא שְׁתִּיתָא דְדִיקָנָא יְקִירָא, דְעֵתִיק דְעֵתִיקִי.

תְּקוּנָא שְׁבִיעָא. פְּסִיק שְׁעָרָא, וְאַתְּוּזָן ב' תְּפוּזִין בְּתַקְרוּבָתָא דְבוּסְמָא, שְׁפִירָן וְיֵאן לְמוּזִי. פְּתוּז רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאֲמַר, (שיר השירים ב) כְּתַפוּז בְּעֵצֵי הַיַּעַר וְגו'. מִה תְּפוּז וְהָ כָּלִיל בְּתַלְתָּ גְּוִזֵי, כַּף קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, תְּרִין תְּפוּזִין כָּלִיל שִׁיתָא גְּוִזֵי, וְתִרִין תְּפוּזִין אֲלִין, דְּאִינוּן תְּקוּנָא ז', אִינוּן כָּלִיל דְכָל שִׁיתָא תְּקוּנָא דְאַמִּינָא. וּבְגִינְהוּן אֲתַקְיָם (משלי ט) בְּאוּר פְּנֵי מַכָּה וְזִימִים.

וְתֵאנָא, מְהֵנִי תְּפוּזִין נְפִיקִין וְזִינִן לְעַלְמָא, וּמוּזִין וְזִידוּ לְעִיר אַפִּין. כְּתִיב (במדבר ו) יָאֵר יִי פְּנֵי אֲלִיךָ. וְכְּתִיב (משלי ט) בְּאוּר פְּנֵי מַכָּה וְזִימִים. בְּאוּר פְּנֵי מַכָּה אֲלִין אִינוּן תְּרִין תְּפוּזִין דְּתַקְרוּבָתָא דְבוּסְמָא דְאַמִּינָא. יָאֵר יִי פְּנֵי אֲלִיךָ, פְּנִים דְלִבְרָא, דְכַד גְּהִרִין מִתְּבַרְרָא עַלְמָא.

וְתֵאנָא, כָּל זְמַן דְּהֵנִי בּוּצֵינִי דְלִבְרָא גְּהִרִין, כָּל עַלְמָא מִתְּבַרְרָא, וְלֹא אֲשֵׁתְכוּז רִוְזָא בְּעַלְמָא. וּמִה אִי הֵנִי דְלִבְרָא כַּף. תְּרִין תְּפוּזִין דְּגְּהִרִין תְּדִירָא, דְּוִדָּאן תְּדִירָא עַל אֹזְתָא כַּמְהָ וּכְמִהָ.

תְּנָא, כַּד אֲתַנְגְּלִין תְּרִין תְּפוּזִין אֲלִין, אֲתַנְזִין וְעִיר אַפִּין בְּוִדְוִתָּא. וְכָל אִינוּן בּוּצֵינִין דְּלִתְתָּא, בְּוִדְוִתָּא. וְכָל אִינוּן דְּלִתְתָּא, גְּהִרִין, וְכָל עַלְמִין וְוִדָּאן, וְשְׁלִימִין מִכָּל שְׁלִימוּתָא. וְכָלֹא וְוִדָּאן וְגְּהִרִין. וְכָל טִיבוּ לֹא פְּסִיק. כָּלֹהוּ אֲתַמְלִין בְּשַׁעֲתָא וְוִדָּא, כָּלֹהוּ וְוִדָּאן בְּשַׁעֲתָא וְוִדָּא.

תָּא וְזִי, פְּנִים דְלִבְרָא, אִית זְמַן דְּגְּהִרִין, וְאִית זְמַן דְּלֹא גְּהִרִין. וּבְגִין כַּף כְּתִיב, יָאֵר יִי פְּנֵי אֲלִיךָ. (תהלים ט) יָאֵר פְּנֵי אֲתַנְזִין סְלָה. מִכָּלֹל דְּלֹא הוּי תְּדִירָא. אֲלֵא כַּד אֲתַנְגְּלִין תְּפוּזִין דְּלֵעִילָא.

דף קל"ד ע"א

תֵּאנָא, אֲלִין תְּפוּזִין דְּסִתִּימִין, גְּהִרִין וְוִדְוִרִין תְּדִירָא. וּבְגִינְהוּן גְּהִרִין לְתַלְתָּ מֵאָה וְשִׁבְעִין עֵיבֵר. וְכָל שִׁיתָא תְּקוּנָא קְדָמָאִין דְּבְּדִיקָנָא בִּיהָ כָּלִין. הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (מיכה ז) יְשׁוּב יְרוּזְמוּנֵי. יְשׁוּב, מִכָּלֹל דְּזַמְנִין טְבוּרִין, וְזַמְנִין אֲתַנְגְּלִין. הָכָּא, הוּא יְשׁוּב יְרוּזְמוּנֵי. וּבְהָאֵי דְלִתְתָּא, הוּא וְאֲמַת. דָּא הוּא תְּקוּנָא (דף קל"ד ע"א) שְׁבִיעָא, דְּכָלִיל שִׁיתָא, בְּתִרִין תְּפוּזִין דְּבְּעֵתִיקָא דְעֵתִיקִין.

תְּקוּנָא תְּמִינָא. גְּפִיק וְוִד וּוּטָא דְשַׁעֲרֵי סוּרְגִיָּה דְדִיקָנָא, וְתַלְיִין בְּשַׁקּוּלָא עַד טְבוּרָא. קוּם אֲלַעֲזֵר בְּרִי, אֲתַקִּין תְּקוּנָא דָּא.

קום רבי אלקעזר (בריה), פתוז ואמר, הפל תלוי במזל, ואפילו ספר תורה בהיכל. מלה דא אוקימנא בספרא דצניעותא, והכא אית לאסתכלא, וכי הפל תלוי במזל, ותנינן, ספר תורה קדש, ונתתקו קדש, וההיכל קדש. וכתוב (ישעיה ו) וקרא זה אל זה ואמר קדש קדש קדש, הא תלת אינון. וספר תורה. לקבליהון, ונתתקו קדש, וההיכל קדש, והוא קדש. והתורה נתנה בג' קדושות. בשלש מעלות, בימים שלשה, שכינה בשלש, לוותות וארון והיכל בספר תורה תלמי, ואיהו תלמי במזל, וכתוב (ירמיה י) ובאותות השמים אל תזותו. מאן דאיהו בקדושות הללו להוי תלמי במזל.

אלא הכי אוקימנא בספרא דצניעותא, האי וויטא יקרא קדישא, דכל שערי דדיקנא תליין ביה, אתקרי מזל. מאי טעמא. משום דכל קדשי קודשין דקודשיא, בהאי מזל תליין. וספר תורה, אף על גב דאיהו קדוש לא וזל עליה עשר קדושין עד דעיל להיכל. כיון דעיל להיכל, אתקרי קדוש בעשר קדושות. פנונא דא דלא אתקרי היכל, אלא פד אתוונן עשר קדושות. ותאנא, הפל תלוי במזל, דאיהו האי וויטא יקרא קדישא, דכל שערי תליין ביה.

אמאי אתקרי מזל. משום דמניה תליין מזלי, ומזלי מניה עלאין ותתאין. ובגין כך איהי תלייא. וביה תליין כל מלי דעלמא עלאין ותתאין. ואפילו ספר תורה שבהיכל, דמתעטר בעשר קדושות, לא נפיק מכלליה עם שאר קדושין וכלהו תליין בהאי. ומאן דרומי להאי תקונא, אתפושן וזביהון מקבמיה ומתכפין, הדא הוא דכתיב, (מיכה ז) יכבוש עונותינו. אמר ליה רבי שמעון, בריה ברי לקודשא דקדישין, עתיק מפלא.

תקונא תשיעאה. מתערבין שערי עם אינון שערי דתליין, ולא נפקין דא מן דא. קום רבי אבא, קום רבי אבא ואמר, אלין (אינון) שערי דמתערבין עם אינון דתליין, אקרונן מצולות ים. משום דנפקי ממותרי מוונא, ומהאי אתרא רמיו, כל מארי דתבעין וזבי דבני נשא ומתכפין. אמר רבי שמעון, בריה תהא לעתיק יומין.

תקונא עשיראה. גזותין שערי תוונת דיקנא, ונופין בגזונא תוונת דיקנא. קום רבי יהודה. קום רבי יהודה פתוז ואמר, (ישעיה ב) ובאו במערות צורים ובמזולות עפר מפני פונד יי וזי. מפני פונד יי, הא אתידע דמאן דאיהו לבר, פונד יי אתקרי. ובהדר גאונא, אינון שערי דתוונת דיקנא, ואתקרון הדר גאונא, תרי. תקונא עשיראה, (מיכה ז) תתן אמת ליעקב. וזוד סר, דלא נפקי גימא מן גימא, וזוד לאברהם.

תקונא דתריסר. דלא תליין שערי על פומא, ופומא אתפני מפל סטרי, ויאינן שערי סוור סוור ליה, בגין דלא אשתכוו טרוונתא, כמיה דאצטריה.

טרוונתא במאי קא מיירי. דינא. באתר (נ"א בתר) דינא טרוונתא אשתכוו. וכי שערי דדיקנא טרוונא אינון, או דינא אינון, והא כלא רומי אתוונן. אלא דלא אתטרוו בישובא (ס"א בנשובא) דרוונא דיעיר אפין.

דְּתַאנָּא בִּיהַאי פּוּמָא קְדִישָׁא עֲלָאָה, קְדִישׁ קְדָשִׁים, נְשָׁבָא רוּזָא. מַאי רוּזָא. רוּזָא דְּאִיתְרַק (ס"א דאדבוק) בִּיהַ, דְּמִתְלַבֵּשׁ בִּיהַ (נ"א דאתקון ומתלבש ביה) זְעִיר אֶפִּין. וּמִהַאי רוּזָא מִתְלַבֵּשִׁין כָּל אֵינוֹן דְּלִתְתָּא. וְכֹד הֵהוּא רוּזָא נְפִיק, אֲתַפְרֵשׁ לְתַלְתִּין וְשִׁבְעָה אֲלָף עֵיבָר. וְאֲתַפְשֵׁט (ס"א ואתפרשא) כָּל וּזְד בְּלוּזוּדוּי לְאֲתֵרִיהַ, וְכָל מֵאֵן דְּאֲתַזוּזִי לְאֲתַלְבֵּשָׁא מִנִּיהַ אֲתַלְבֵּשׁ. וְעַל דָּא שְׁעָרִין לָא אֲשַׁתְּכוּזוּ עַל פּוּמָא קְדִישָׁא, מִשּׁוּם דְּרוּזוּיָהּ נְפִיק, וְלָא בְּעֵי מִלָּה אֲזַרָּא לְאֲתַעֲרַבָּא בִּיהַ, וְלִקְרַבָּא בְּהַרְיָה.

דף קל"ד ע"ב

וְדָא הוּא טְמִירוּתָא דְּכֻלָּא, דְּלָא אֲתַדְבֵּק לָא לְעֵילָא וְלָא לְתַתָּא. וְהוּא סְתִים בְּסִתִּימָא דְּסִתִּימִין דְּלָא אֲתִידַע. (דף קל"ד ע"ב) דָּא הוּא דְּלָא אֲתַתְקֵן, וְלָא הוּא בִּיהַ תְּקוּנָא. וּבְגִין כַּךְ, רוּזָא דְּנְפִיק לְבָר (ס"א דנפיק מהווא דלבר), וּמִתְלַבֵּשִׁין בִּיהַ גְּבִיאי מִהִימְנִי, אֲתַקְרִי פַּה יי. אֲבָל בְּהַאי עֲתִיקָא דְּעִתִּיקִין לָא אֲתַפְרֵשׁ. וְלִית מֵאֵן דִּידַע רוּזוּיָהּ בְּרֵי אִיהוּ. וּבְגִין כַּךְ שְׁעָרוּי שְׁקִילִין סוּזְרָנָא דְּפּוּמָא, וּפּוּמָא אֲתַפְגִּי מִכָּל סְטְרוּי.

וּבְהַאי אֲתַרוּזִיצוּ אֲבַהֲתָנָא, לְאֲתַלְבֵּשָׁא בְּהַאי רוּזָא, דְּמִתְפְּשֵׁט לְכַמְהַ עֵיבָרִין, בְּאַתְרֵי דְּכָל שְׁעָרֵי שְׁקִילִין בְּסוּזְרָנוּי. (הדא הוא דכתיב, (מיכה ז) אשר נשבעת לאבותינו). וְדָא הוּא תְּקוּנָא קְדִישָׁא עֲלָאָה דְּתֵרִיסְר. דְּמִכָּאֵן אֲשַׁתְּלַשְׁלוּ יי"ב תְּזוּזִימִין לְעֵילָא. יי"ב תְּזוּזִימִין לְתַתָּא. יי"ב תְּזוּזִימִין לִי"ב שְׁבֻטֵי אֲבַהֲתָא. הָדָא הוּא דְּכֻתִּיב אֲשֶׁר נְשָׁבַעְתָּ לְאֲבוּתֵינוּ.

תְּקוּנָא דְּתֵלִיסְר. תְּלִין שְׁעָרֵי דְּתוּזוּת דִּיקוּנָא מִכָּאֵן וּמִכָּאֵן, בִּיקְרָא יָאָה, וּבִיקְרָא שְׁפִירָא, וּזוּפִין עַד טְבוּרָא וְלָא אֲתוּזִיין מֵאֲנְפֵי תְּקוּרָבָא דְּבוּסְמָא, בְּרֵי אֵינוֹן תְּפוּזִין שְׁפִירָן וּזוּרִין.

אֲמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, זְכָאָה וּזְלִקְיָה דְּמֵאֵן דְּאֲשַׁתְּכוּזוּ בְּהַאי אֲדָרָא קְדִישָׁא עֲלָאָה דְּאֵינֵן בִּיהַ. זְכָאָה וּזְלִקְיָה בְּעֵלְמָא דִּין, וּבְעֵלְמָא דְּאֵתִי. דְּאֵינֵן יִתְבִּין בְּקְדוּשָׁא עֲלָאָה, אֲשָׁא עֲלָאָה אֲסוּזֵר כֵּן (ס"א בין אשא עלאה דאסחר לן) וְהָא כָּל תְּקוּנִין עֲלָאִין (לדיוקנא) דְּדִיקוּנָא קְדִישָׁא אֲתַתְקֵנוּ, וְאֲתַעֲטְרוּ וְאֲסוּזְרוּ לְדוּכְתִיָּהוּ.

וְהַאי תְּקוּנָא דְּתֵלִיסְר, הוּא תְּקוּנָא יָאָה, דְּבִיהַ אֲזוּיָן כְּלָא. כְּלָהוּ מִתְפַּסְפִּין לְמִזְקָף רִישָׁא לְקַבְלִיָּה. מִנִּיהַ תְּלִין כָּל אֵינוֹן דְּבִזְעִיר אֶפִּין אֲזוּיָן. מִנִּיהַ תְּלִין עֲלָאִין וְתַתָּאִין, וְכָל גְּזוּזִין עֲלָאִין וְתַתָּאִין גְּזוּזִין בִּיהַ, וּבִיהַ כְּלִין. וְאִיהוּ מִזְלָא דְּמִתְזַלָּא מִנִּיהַ כְּלָא, דָּא הוּא תְּקוּנָא שְׁלִימָתָא, דְּאֲשֻׁלִּים לְכָל תְּקוּנִין, דָּא אֲשֻׁלִּים לְכָלָּא.

תַּאנָּא, אֲלִין תְּקוּנִין אֲקָרוּן יְמֵי קָדָם, יוּמִין קְדָמָאִין דְּקְדָמָאִי. וְאֵינוֹן דְּאֲשַׁתְּכוּזוּ בְּזְעִיר אֶפִּין, אֲקָרוּן (ישעיה ג) יְמֵי עוֹלָם. וְתַאנָּא, אֲלִין יְמֵי קָדָם, כְּלָהוּ מִתְתַּקְנִין בְּתְּקוּנָא דְּדִיקוּנָא דְּעִתִּיקָא דְּעִתִּיקִין, טְמִירָא דְּטְמִירִין (כליל בהו). וְהַאי דְּתֵלִיסְר כְּלִיל לְהוּן, כְּמָה דְּאֲתַמְר. וְדָא יוּמָא לָא אֲתַכְלִיל בְּהַרְיָהוּ, אֲלָא הוּא כְּלִיל כְּלָא.

ובההוא זמנא דאתער עתיק יומין בתקונין דלעילא, והוא אתקרי יום אוןד, דביה זמין לאוקיר דיקניה, הדא הוא דכתיב, (זכריה יד) יום אוןד הוא יודע ליי. הוא בלזודוי יתיר מכלא. הוא דכליל כלא, הוא דאתקרי בשמא ידיעא.

דתנין, באתר דאית יום אית לילה דלית יום בלא לילה. ומשום דההוא זמנא, זמן יהא דיקרא דדיקנא, והוא בלזודוי ישתכוז. לא אתקרי לא יום ולא לילה. דלית יום אקרי, אלא מסטרא דיקן. ולית לילה אקרי, אלא מסטרא דיקן. ומשום דהאי תקנא פליל כלא, לא אתידע ולא אתוזי מעיה, ומניה נגיד משווא דרבותא לתליסר עיבר מבויעין. לכך אינון דלתתא, דנהרין בההוא משווא. (אתתקון)

בתליסר תקונין אלין אתתקנא דיקנא קדישא עלאה, ואלין תקונין דבהאי דיקנא, מתתקנן ונזותן לכמה עיבר. ולא אתוזון היר מתפשטין והיר נפקין, מכלא אסתימו, ומכלא אתטמרו. לית דידע אתר להאי עתיקא, בפשיטותא דלהון פלהון פלילן, כמה דאתמר, אתידע ולא אתידע. טמיר ולא טמיר. עליה אתקרי, (ישעיה מב) אני יי הוא שמי וכבודי לאנור לא אתן. וכתיב (תהלים ק) הוא עשנו ולא אנזנו. וכתיב (דניאל ז) ועתיק יומין יתיב. באתריה יתיב ולית ידיע ליה. יתיב ולא שכיון, וכתיב (תהלים קלט) אודך על כי נזראות נפילתי וגו'.

דף קל"ה ע"א

אמר רבי שמעון לזברינא, פד אתפריס פריסא דא, דאתון זמאן עלנא, אנא זמניא דנזותו כל תקונין בגוה, ונהירו באתר דא. וזוד פרוכתא בוצינא דקודשא (ס"א בוסטא דקדושא) בריה הוא, פריסא בארבע סמכין, לארבע עיבר. (דף קל"ה ע"א)

סמכא זוד הוא יתיב מתתא לעילא, וזוד מזרופיא בידיה. ובמזרופיא ארבע מפתוזי שנין (ס"א שניין) מכל סטרוי. ומתאזודן פרסא, ונזותין לה מעילא לתתא. וכן לסמכא תניינא, ותליתאה ורביעאה. ובין סמכא לסמכא, אזודן תמניסר רגלי דסמכי ומתנהרין בבוצינא דגליפא (בבוסטא דגליפין) בההוא פריסא. וכן לד' עיבר.

וזמניא אלין תקונין דנהרין עלה, והון מוזכאן מלי דפומנא, לאתעטרא ולאסתלקא כל זוד באתריה. וכד הון מתתקנן מפומנא, כל זוד וזוד סליק ואתעטר ואתתקן בההוא תקנא דאתתקן הכא, מכל (ס"א בהבל דכל) פומא דזוד מינן. ובשעתא דזוד מינן פתוז פומא, לתקנא בההוא תקנא, והוא תקנא הון יתיב ומזוכה למלה דנפיק מפומיכון, וכדין סלקא בדוכתיה ואתעטר.

וכל סמכין מפאן ומפאן, וזדאן על דשמיעין מה דלא ידעו, וצייתין לקליכון. כמה רתיבין קיימין הכא בגליכון. ופאין אתון לעלמא דאתי, דכלהו מלי דנפקי מפומיכון, פלהו מלין קדישין. מלין פשרן דלא אסטאן לימינא ולשמאלא.

קוד־שא בָּרִיךְ הוּא וְזָדִי לְמִשְׁבֹּעַ, וְצִיַּית לְהִנִּי מְלִי, עַד דְּהוּא אֲנָמֵר (ס"א אגזר) דִּינָא, דִּי לְעֵלְמָא דְאֵתִי תִימְרוּן זְמַנָּא אֲנֹרָא כֹּל הִנִּי מְלִי קְדִישִׁין. עֲלִיכּו כְּתִיב, (שיר השירים ז) וְזֹכֶרָה כִּיִּן הַטּוֹב וְגו', דּוֹבֵב שְׁפָתַי יִשְׁנִים. מֵאֵי דּוֹבֵב שְׁפָתַי יִשְׁנִים. דְּאִפְּיֹכּו לְעֵלְמָא דְאֵתִי מְרוּזְשִׁין שְׁפוּתִיכּו אֲוִרִיתָא קַמִּיהָ.

הַשְׁתָּא אֲתִתְקַנּוּ וְאֲתִפְּוֹנּוּ דְעֵתָא, לְמִתְקַן תְּקוּנָּי דְזַעֲרֵי אִפְּיָן, הִיךְ יִתְתְּקַן, וְהִיךְ יִתְלַבֵּשׁ בְּתִקּוּנָּי מִתְקוּנָּי עֵתִיק יוֹמִין, קְדִישָׁא דְקְדִישִׁין, טְמִירָא דְטְמִירִין, טְמִירָא מִכְּלָא. דְהַשְׁתָּא וְזוֹבְתָא (חכמתא) עֲלִיכּו, לְמַגְזֵר דִּינָא קוּשְׁטָאָה יָאָה וְשִׁפְרָא וְלֹאֲתִקְנָא כֹּל תְּקוּנָּין עַל בּוּרִיָּה.

תְּקוּנָּי דְזַעֲרֵי אִפְּיָן, מִתְקוּנָּי דְאֲרִיךְ אִפְּיָן אֲתִתְקַנּוּ. וְאֲתִפְּשְׁטוּ תְּקוּנָּי מִכְּאָן וּמִכְּאָן, כְּוִיזוּ בְּרִי זָשׁ, לְמִשְׁלָטָא (ס"א ומשלחא) בֵּיהּ רוּזָא דְטְמִירָא דְכֹל טְמִירִין. בְּגִין לְמִיתֵב עַל כּוּרְסִיָּא, דְכְּתִיב, (יחזקאל א) וְעַל דְּמוֹת הַפְּסָא דְמוֹת כְּמִרְאָה אָדָם עֲלִיו מִלְּמַעְלָה. כְּמִרְאָה אָדָם: דְּכִלִּל כֹּל דְּיוֹקְנִין. כְּמִרְאָה אָדָם: דְּכִלִּל כֹּל שְׂמֵהָן. כְּמִרְאָה אָדָם: דְּבִיָּה סְתִימִין כֹּל עֲלָמִין עֲלָאִין וְתִתְאִין. כְּמִרְאָה אָדָם: דְּכִלִּל כֹּל רוּזִין דְּאֲתִאֲמֵרוּ וְאֲתִתְקַנּוּ עַד דְּלֹא אֲבִרִי עֲלָמָא, וְאִף עַל גַּב דְּלֹא אֲתִקְיָמוּ.

תֵּאֲנָא בְּצַנִּיעוּתָא דְסִפְרָא, עֵתִיקָא דְעֵתִיקִין עַד לֹא זְמִין תְּקוּנָּי, בְּאִנִּי מִלְּכִין, כְּנֵס מִלְּכִין, (נ"א קכ"ח) גְּלִיף מִלְּכִין) וּמִשְׁעֵר מִלְּכִין, וְלֹא הוּוּ מִתְקִיָּמִי, עַד דְּדִנּוּי (ס"א דאנח) לֹון, וְאֲצַנַּע לֹון לְבַתֵּר זְמַנָּא, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב, (בראשית לו) וְאֵלֶּה הַמְּלָכִים אֲשֶׁר מָלְכוּ בְּאֶרֶץ אֲדוּם. בְּאֶרֶץ אֲדוּם, בְּאַתֵּר דְּכֹל דִּינִין מִתְקִיָּמִין תַּמָּן, וְכִלְהוּ לֹא אֲתִקְיָמוּ.

עַד דְּרִישָׁא וְזוּרָא עֵתִיקָא דְעֵתִיקִין אֲתִתְקַן. כֹּד אֲתִתְקַן, תְּקִין כֹּל תְּקוּנָּין דְלִתְתָּא, תְּקִין כֹּל תְּקוּנָּין דְעֵלְמָא וְתִתְאִין. מִכְּאָן אֲוִלִּפְנָא, כֹּל רִישָׁא דְעֵמָא, דְלֹא אֲתִתְקַן הוּא בְּקַדְמִיתָא, לִית עֵמָא מִתְתִקְנָא. וְאִי אִיהוּ מִתְתִקְנָן, כִּלְהוּ מִתְתִקְנָן. וְאִי אִיהוּ לֹא מִתְתִקְנָן בְּקַדְמִיתָא, לֹא יְכֻלִּין עֵמָא לְאֲתִתְקַנָּא.

מְנָלִן. מִעֵתִיק יוֹמִין. דְעַד לֹא אֲתִתְקַן הוּא בְּתִקּוּנָּי, לֹא אֲתִתְקַנּוּ כֹּל אִינוּן דְּבִעוּ לְאֲתִתְקַנָּא, וְכִלְהוּ עֲלָמִין אֲתוּרְבוּ. הִדָּא הוּא דְכְּתִיב, (בראשית לו) וַיִּמְלוּךְ בְּאֲדוּם בְּלַע בֶּן בְּעוּר. וַיִּמְלוּךְ בְּאֲדוּם, רָזָא וְזָדָא (ס"א יקירא) הוּא. אֲתֵר דְּכֹל דִּינִין מִתְקַטְרִין תַּמָּן, וְתִלְיִין, מִתְמָן.

בְּלַע בֶּן בְּעוּר, תֵּאֲנָא הוּא גְּזֵרֵת דִּינָא, תְּקִיפָא דְתִקִּיפִין, דְּבִגְיָנִיה מִתְקַטְרִין אֲכָף אֲלִפִּין מְאִרִי דִּיבְבָא וְיִלְכָה. (בראשית לו) וְשֵׁם עִירוֹ דְּגֵהָבָה. מֵאֵי דְגֵהָבָה. כְּלוּמַר דִּין הָבָה. כְּמָה דְאֵת אֲמֹר, (משלי כ) לְעֵלּוּקָה שְׁתֵי בְּנוֹת הַבַּיִת הַזֶּה.

דף קל"ה ע"ב

כִּיִּן דְסִלִּיק לְאֲתִישְׁבָּא, בֵּיהּ לֹא קָאִים, וְלֹא הוּוּ יָכִיל לְמִיקָם, וְכִלְהוּ עֲלָמִין אֲתוּרְבוּ. מֵאֵי טַעְמָא. מִשּׁוּם דְאָדָם לֹא אֲתִתְקַן. דְתִקְנָא דְאָדָם בְּדִיוֹקְנִיה, כְּלִיל כְּלָא, וְיָכִיל (דף קל"ה ע"ב) כְּלָא לְאֲתִישְׁבָּא בֵּיהּ.

וּבִגְזֵן דְּתִקְוָנָא דְּאֵרְס, לֹא אֲשַׁתְּכּוּ. לֹא יָכִילוּ לְמִיקָם וּלְאֲתִישְׁבָּא, וְאֲתַבְּטְלוּ. וְאֲתַבְּטְלוּ סִלְקָא דְּעֵתְךָ וְהָא כְּלָהוּ בְּאֵרְס אֲתַכְּלִינְךָ. אֲכָלָא אֲתַבְּטְלוּ וְאֲסִתְּלָקוּ מִזֵּהוּא תִּקְוָנָא, עַד דְּיִיטֵי תִּקְוָנָא (נ"א דְּיוֹקָנָא) דְּאֵרְס. וְכַד אֲתָא הָאִי דְּיוֹקָנָא, אֲתַגְּלָפוּ (ס"א אֲתַכְּלוּ) כְּלָהוּ, וְאֲתַנְּזְרוּ לְקִיּוּמָא אֲזִירָא. מִנְהוּן אֲתַבְּסְמוּ, (ס"א מִנְהוּן אֲתַבְּסְמוּ וְלֹא אֲתַבְּסְמוּ) וּמִנְהוּן לֹא אֲתַבְּסְמוּ כֻּלָּל.

וְאִי תִּימָא וְהָא פְּתִיב וְיָמַת, וְיָמַת. דְּאֲתַבְּטְלוּ לְגַמְרִי. לֹאֵו הָכִי, אֲכָלָא פֶּל מֵאֵן דְּנְזוּיַת מִדְּרָגָא קְדָמָא דְּהוּהֵי בֵּית, קְאֵרִי בֵּית מִיַּתָּה. כְּמִה דְּאֵת אֲמֵר, (שְׁמוֹת ב) וְיָמַת מְכָר מֵאֲרִיב, דְּנְזוּיַת מִדְּרָגָא קְדָמָא דְּהוּהֵי קָם בֵּית. וְכִיּוֹן דְּאֲתַתְּקֵן אֲדָם, אֲתַתְּקֵן בְּשַׁמְהוֹן אֲזִירָנִין, וְאֲתַבְּסְמוּ בְּקִיּוּמָא בֵּית, וְקִיּוּמִין בְּדוּכְתִּיּוּהוּ.

וְכַלְהוּ אֲתַתְּקֵן בְּשַׁמְהוֹן אֲזִירָנִין מִן קְדָמָאִין, פֶּר הֵהוּא דְּכִתִּיב בֵּית, (בְּרֵאשִׁית לו) וְשִׁם אֲשֶׁתּוּ מְהִיטְבָּאֵל בֵּית מִטְרָד בֵּית מִי זְהָב. מֵאִי טַעְמָא. מִשּׁוּם דְּהִנְי לֹא אֲתַבְּטְלוּ כְּשֵׁאֵר אֲזִירָנִין. מִשּׁוּם דְּהוּהֵי דְּכָר וְנִקְבָּא. כְּהָאִי תְּמָרָא, דְּלֹא סִלְקָא אֲכָלָא דְּכָר וְנִקְבָּא. וּבִגְזֵן כְּרָ הֲשֵׁתָא דְּאֲשַׁתְּכוּוּ דְּכָר וְנִקְבָּא, לֹא פְּתִיב בְּהוּ מִיַּתָּה פֶּר אֲזִירָנִין, וְאֲתַקְּיִמוּ. אֲבָל לֹא אֲתִישְׁבוּ, עַד דְּאֲתַתְּקֵן דְּיוֹקָנָא דְּאֵרְס, וְכִיּוֹן דְּאֲתַתְּקֵן דְּיוֹקָנָא דְּאֵרְס, אֲתַנְּזְרוּ וְאֲתַקְּיִמוּ בְּקִיּוּמָא אֲזִירָא, וְאֲתִישְׁבוּ.

תֵּאזָא, פֶּד סִלְקֵי בְּרַעוּתָא דְּרִישָׁא זְוִירָא, לְמַעַבְדָּא יְקָרָא לְקִרְיָה, תִּקֵּן וְזִמִּין וְאֲפִיק מְבִיזִינָא דְּקִרְדִּינְתָא, וְזַד נִיצוּצָא, נִשְׁב בֵּית אֲתַתְּקֵן (ס"א אֲתַתְּקֵן) וְסִלְקֵי (רַעוּתִיה) וְאֲתַפְּשֵׁט לְתַלְת מָאָה וְשִׁבְעִין עֵיבָר. וְנִיצוּצָא קָאִים, וְשֵׁאֵרִי נְפִיק אֲזִירָא דְּכִיָּא וּמִתְּגַלְגְּלָא, נִשְׁב בֵּית אֲתַתְּקֵן. וְנְפִיק וְזַד גּוֹלְגֻלְתָּא תִּקְיָפָא, וְאֲתַפְּשֵׁט לְאַרְבַּע סְטָרִין.

וּבְהָאִי אֲזִירָא דְּכִיָּא, אֲשַׁתְּאִיב נִיצוּצָא וְאֲתַאזְזָד, וְכֻלִּיל (ס"א וְאֲתַכְּלִיל) בֵּית. בֵּית סִלְקָא דְּעֵתְךָ. אֲכָלָא אֲתַבְּטְמוּ בֵּית. וּבִגְזֵן כְּרָ, הָאִי גּוֹלְגֻלְתָּא אֲתַפְּשֵׁט בְּסְטָרוּי, וְהָאִי אֲזִירָא הוּא טְבִיר דְּטְבִירִין דְּעֵתִיק יוּמִין, בְּרוּזָא דְּגִנְזִין.

בְּהָאִי גּוֹלְגֻלְתָּא אֲתַפְּשֵׁטוּ אֲשָׁא מִסְטָר וְזַד, וְאֲזִירָא מִסְטָר וְזַד. וְאֲזִירָא דְּכִיָּא קָאִים עֲלִיהֵי מְהָאִי סְטָר. וְאֲשָׁא דְּכִיָּא קָאִים מְהָאִי סְטָר. מֵאִי אֲשָׁא דְּכָא. אֲכָלָא לֹאֵו הוּא אֲשָׁא, אֲבָל בּוּצִינָא דָּא (נ"א נִיצוּצָא) דְּאֲתַכְּלִיל בְּאֲזִירָא דְּכִיָּא, נְהִיר לְמֵאֲתָן וְשִׁבְעִין עֲלִמִין, וְדִינָא מִסְטָרוּי אֲשַׁתְּכוּו, וּבִגְזֵן דָּא, הָאִי גּוֹלְגֻלְתָּא, אֲתַתְּקֵן גּוֹלְגֻלְתָּא תִּקְיָפָא.

בְּגּוֹלְגֻלְתָּא דָּא, יִתְבִּין תְּשַׁעָה אֲכָפִי רַבּוּא עֲלִמִין, דְּנִטְלִין עֲלִוי וְסִמְכִין עֲלִוי. בְּהָאִי גּוֹלְגֻלְתָּא, נְטִיף טַלָּא מְרִישָׁא זְוִירָא, דְּאֲתַבְּלִי מִנְיָה תְּדִיר. וּמְהָאִי טַלָּא דְּאֲנַעַר מְרִישִׁיהֵי זְמִינִין מִיַּתִּיָּא לְאֲזִירָא.

וְהוּא טַלָּא דְּאֲתַכְּלִיל בְּתֵרִי גְוִנִי, מִסְטָרָא דְּרִישָׁא זְוִירָא, וְזִיּוּר בְּגְוִיָּה (ס"א בְּגִינִיה). דְּכֻלִּיל כְּלָהוּ זְוִירִי (וְכַלְהוּ חִיּוּרִי) אֲבָל כַּד אֲתִישְׁבֵן בְּהָאִי רִישָׁא דְּזַעִיר אֲפִין, אֲתַנְּזְוִי בֵּית סוּמְקָא. כְּהָאִי בְּדוּלְזָא דְּאִיהוּ זְוִיר, וְאֲתַנְּזְוִיָּא גְוִנָא סוּמְקָא בְּגְוִנָא זְוִירָא.

ובגין כף פתיב, (דניאל יב) ורבים מיישגי אדמת עפר יקיצו אלה לזויי עולם ואלה לזרפות לדראון עולם. לזויי עולם, בגין דאתוויאו להווא וזיוורא, דאתי מסטר דעתיק יומין, אריכא דאנפין. לזרפות לדראון עולם, בגין דאתוויאו להווא סומקא דזעיר אפין. וכלא כליל בהווא טלא, הךא הוא דכתיב, (ישעיה כו) כי טל אורות טלך. אורות: תרין. והווא טלא דגטיף, גטיף כל יומא לזוקלא דתפוזים. כגווי וזיוורא וסומקא.

האי גולגלתא אנהיר בתרי גווי, להאי סטר ולכהאי סטר. ומהאי אורא דכיא, אתפשט מגולגלתא לאנפוי ק"ג רבוא עלמין. ובגין כף אתקרי זעיר אפין. ובשעתא דאצטריה, אתפשטו אנפוי ואריכין בהווא זמנא, בגין דאשגזו פאנפוי דעתיקי דעתיקין, וזוייס לעלמא.

דף קל"ו ע"א

ומהאי גולגלתא, גפיק ווד עיבר, לכל אינון דלתתא. ויהבי אגר אוראותא לעתיק יומין. כד עאלין בוושבנא, (דף קל"ו ע"א) תווזת שרביטא. ולקביל דא. (שמות לח) פקע לגולגלת לתתא, כד עאלין בוושבנא. והאי פקע אגר אוראותא, אשתכחו מניה לעתיק יומין.

בוזליתא דגולגלתא, (ס"א בגולגלתא דא) ג' וזללין אשתכוזו, דשרייא מווזא בהו, וקרומא דקיק וזפייא עליהו. אבל לא קרומא קשישא סתימא פעתיק יומין. ובגין דא, האי מווזא אתפשט ונהיר (ס"א ונפיק) לתלתין ותרין שבילין. הךא הוא דכתיב, (בראשית ב) ונהר יוצא מעדן.

ותאנא, בתלת וזללין דגולגלתא מווזא שרייא. מוזללא ווד מתפקע (ס"א ומתפשט) ווד מבוועא לד' סטרין, ונפיק מהווא מווזא דשרייא בהאי זללא, תלתין ותרין שבילין רוזין דזוכמתא.

מוזללא תגיינא, מתפקע ומתפשט ווד מבוועא אורא. ומתפתוין ו תרעין. מאלין ו תרעין, אתאוודן ו יומין דאורייתא. ו שגין דיובלא. ו אכף דרין, דזמין קודשא בריה הוא לאתבא רוזייה ליה, ולשרייא ביה.

מוזללא תליתאה, נפקין אכף אלפין אדרין ואכסדראין, דדעתא שרייא עליהו, ודרי בהו. והאי זללא שרי זלליתא (ס"א מדוריה) בין האי זללא ובין האי זללא, ואתמליין מתרין סטרין. כל אינון אדרין. הךא הוא דכתיב, (משלי כד) ובדעת וזדרים ימלאו. ואלין ג' מתפשטין בכל גופא, להאי סטרא ולהאי סטרא. ובאינון אוזיד כל גופא ואוזיד בהו גופא מכל סטרוי. ובכל גופא אתפשטן ואשתפוזן.

תאנא, בגולגלתא דרישא, תללין אכף אלפי רבוא ורבוא רבבן קוצי דשערי אוכמן, ומסתבכין דא בךא, ומתערבין דא בךא. ולית וזושבנא לזימין דכל קוצא וקוצא, דאוזידן ביה דכין ומסאבן. ומכאן אתאוודן טעמי אורייתא, בדכיא במסאבא. בכל אינון סטרין דאינון דכין, בכל אינון סטרין דאינון מסאבן.

יתבין קוצי מסתבכין ותקיפין. מנהון שיעיעין, ומנהון תקיפין. ובכל קוצא וקוצא, יתבין זימין תלין על תלין. מתלהטן ותליין כגיבר תקיף, מארי נצו קרבין. בתקונא יאה בתקונא שפירא תקיפא (בחור כארזים). רברבין ותקיפין. הדא הוא דכתיב, (שיר השירים ה) בזור כארזים.

מתתקנין קוצין דשערי, ותליין תלין על תלין, מהאי סטרא להאי סטרא, על גולגלתא. הדא הוא דכתיב, (שיר השירים ה) קווצותי תלתלים. ותאנא יתבין תלי תלין, משום דמשיכון ממבועין סגיאין, דתלת רהטי מווצא. ממבועא וזללא ווד דגולגלתא, אתמשכן שערי במשיכותא, ומתעבדין תלין, דתליין מכמה מבועין, דאתמשכן מהאי וזללא. מווללא תגיינא, נפקי וזמשיין מבועין, ואתמשכן שערי מאינון מבועין במשיכותא, ואתעבדין תלין, דתליין ומתערבין בקוצין אורזין. מווללא תליתאה, נפקי אקף אלפין אדרין ואכסדראין, ואתמשכן שערי במשיכותא מפלהו. (ומתעבדין תלין על תלין ומתערבין בקוצין אחרנין) ובגין כה אינון קוצין, תלין על תלין.

וכלהו משיכון דאתמשכן מג' וזללין המווצא דגולגלתא. וכל אינון זימין וכל אינון קוצי תליין וזופין לסטרא דאורזין. ובגין כה כתיב, (דניאל ט) הטה אלהי אונך ושמע. ובהאי תלין, תליין (נ"א ובהאי תליין) ימינא ושמאלא, גהורא וזשוכא, רוזמי ודינא. וכל ימינא ושמאלא תלי בהאי, ולא בעתיקא.

בפלגותא דשערי, אתנוזי ווד אורזא דקי, דמתאונדא מההוא ארזא דעתיק יומין. ומההוא ארזא, אתפרשן שית מאה ותליסר ארזין, דאתפלגון בארזין דפקודי דאורייתא. דכתיב, (תהלים כה) כל ארזות יי וזסד ואמת לנוצרי בריתו ועדותיו.

תנא, בכל קוצא וקוצא, מתאונדן אקף אלפין מארי דיבבא ויללה, דתליין בכל קוצא וקוצא מאינון תקיפין. ובמינון שיעיעין מאריהון דמתקלא, (ס"א מאריהון דרחימותא ואיהו מתקלא ביניהו) בגין כה אית ימינא ואית שמאלא.

דף קל"ו ע"ב

מצווא דגולגלתא. אשזוותא דאשזוותא, ולא מתגלייא, בר ההוא זמנא, דצריכין וזימינא לאתפקדא, ולעינא בעובדיהון. ותאנא, כד אתגלייא האי מצווא, אתערו כל מאריהון דדינא, וכל עלמא בדינא אתמסר. (דף קל"ו ע"ב) בר ההוא שעתא, כד סליקו צלותהון דישראל לקבני עתיק יומין, ובעי לרומא על בגוי, גלי מצווא דרעוא דרעוין, ונהיר בהאי דזעיר אפין, ואשתכיף דינא.

בהאי מצווא, נפיק ווד (פקודי רל"ז ע"ב) שערא, דמתפשט ביה ממווצא דאפיק וזמשיין תרעין. וכד אתפשט, אתעביר מצווא דאשזוותא, לזוייבי עלמא, לאינון דלא מתפשטי בעובדיהון. הדא הוא דכתיב, (ירמיה ג) ומצו אשה זונה היתה לך מאנת הפלם.

ותנא, שערא לא קאים בהאי אתר דמצווא, בגין דאתגלייא לאינון דווציפין בוווביייהו. ושענתא דמתער קודשא בריך הוא לאשתעשעא עם צדיקייא, גהירין אנפיהי דעתיק יומין, באנפוי דזעיר אפין, ומתגליא מצוויה, ונהיר להאי מצווא, וכדין אתקרי עת רצון. וכל שענתא ושענתא דדינא תלי, והאי מצווא דזעיר אפין אתגלייא, אתגלייא מצווא דעתיקא דעתיקין, ואשתכיר דינא, ולא אתעביד.

תאנא, האי מצווא, אתפשט במאתן אלף סומקי דסומקי, דאתאונדן ביה, וכלילן ביה. וכד אתגלייא מצווא דזעיר אפין, אית רשותא לכלהו לזרבא. וכד אתגלייא מצווא דרעוא דרעוין, דנהיר להאי מצווא, פדין כלהו משתכסין. (קכ"ט, רל"ג)

ותנא, עשרין וארבע בתי דינין משתכונין בהאי מצווא, וכלהו אקרון נצו (ס"א מצחא וכל חד אקרי נצח). ובאתוון (דאפין) רצופין, הוא מצו. ואית נצו דאינון נצוים. והינו דתנן נצו נצוים. ואינון במצווא, ומתפשטן מנהון בגופא, באתרין ידיען.

תנא, מאי דכתיב, (שמואל א טו) וגם נצו ישראל לא ישקר ולא ינזום כי לא אדם הוא להנזום. האי רזא אוקימנא, כל ההוא נצו דאתפשט בגופא, ומנין דתלי על עלמא למידן, ותב ומתנורט ולא עביד דינא, אי תייבין. מאי טעמא. משום דקאי בדוכתא דאקרי אדם, ויכיל לאתנורטא. אכל אי באתר דאתקרי ראש, (בהאי מצחא) אתווי ואתגלייא האי נצו, לאו הוא עידן ואתר לאתנורטא. מאי טעמא. משום דלא הוה מאתר דאקרי אדם, דהא לא אתגלי פרצופא וזוטמא, אלא מצווא בלחודוי. ובאתר דלא אשתכחו פרצופא, לא אקרי אדם. ובגין כך לא אדם הוא להנזום כנצו דבשאר תקוני גופא.

עיני דרישא, משתניין משאר עינין, שרקותא דבגבתא, דעל ריסי עינין, מכוון (דכל עינין מכחלן) באוכמתא, תלין תלין על תלין דשערי, ואינון תקווא דעל עינין, ברישא דמצווא, ובמתאונדן מתרווייהו שבע מאה אלפי מארי דאשגוזותא. (דעל תריסי דעינין)

בכסותא דעינין, להטין אלף וארבע מאה רבוא, דמתאונדן בגביעין דאינהו פסותא. ואשגוזותא דעינא דעתיק יומין עלייהו. ובשענתא דסלקין אינון פסותא, אתווי כמאן דאתער משנתיה, ואתפקוון עינוי, וזמאן לעינא פקיווא, ואתסוון בוד וזורא דעינא טבא, דהא הוא דכתיב, (שיר השירים ה) רוזצות בוזלב. מאי בוזלב. בוזורא דלעילא קדמאה (נ"א בחורא קדמאה דעינא טבא). ובההיא שענתא אשתכחו אשגוזותא דרוומי. (ס"א ובגין כך צלותא דשראל סלקא בגין דיפקח עינוי, ויתסחון בההוא חורא)

ועל דא צלי דוד, (תהלים מד) עורה למה תישן יי הקיצה. דיפקו עינוי, ויתסוון בההוא וזורא. וכל זמנא דעיני לאו מתפקוון, כל מאריהון דדיעין, פפיין להו לישראל, ושאר עמין שלטין עלייהו. ובזמנא דיפקו עינוי, יתסוון בעינא טבא, ורוומי על ישראל. ואסתנור (ס"א ואתמחר) עינא, ועביד נוקמין בשאר עמין. דהא הוא דכתיב, (תהלים לה) העירה והקיצה. העירה: לאתסוואה בההיא וזורא. הקיצה: למעבד נוקמין לאינון דכפיין לון.

עיניו פד אתפקוון, אתווןן שפירין כהני יונים, בסומק ואוכם וירוק, וזוור לא אתגלי, אלא בזמנא דאסתכל בעינא טבא, ובסתוואן כל אינון גוונין, בההוא וזוור.

דף קל"ז ע"א

מאינון גוונין דמותגליין, נפקין שבעה עינין דאשגוונתא. דנפקי מאוכמא (דף קל"ז ע"א) דעינא. הךא הוא דכתיב, (זכריה ג) על אבן אות שבעה עינים. מאן אבן אות. אוכמתא דעינא.

מסומקא, נפקין שבעה רהיטין, דסמכין (נ"א דסחרן) לסטר שמאלא, ומתלהטין באשא דלסטר צפון, ומתאוודן לאתפשטא בעלמא, לזלאה ארוזין דווייביא הךא הוא דכתיב, (זכריה ד) שבעה (ויחי רמ"ט) אלה עיני יי המה משוטטים בכל הארץ.

מירוקא, נפקין שבעה טהירין (ס"א נהירין) דקטרא דלסטר (נ"א רהיטין דסחרן לסטר) דרומא, ומתאוודן לאתפשטא בעלמא, לזלאה ארוזין ועובדין דבני נשא, בין טב בין ביש, דכתיב, (איוב לד) כי עיניו על דרכי איש וגו'.

וכד אסתוואן בזוורא, משתכוזין פלהו לאשגווא לכל מארי קשוט, לאוטבא עלמא בגינהון. וכל אשגוונתא דההוא וזוורא, הוי לטב על ישראל. ואשגוון בסומקא למאן דעאקין להו. הךא הוא דכתיב, (שמות ג) ראה ראיתי. ראה: לאוטבא לון. ראיתי: לזקמא לון, מדעקין לון, ובגין כף פתיב, (תהלים מד) עורה למה תישן יי הקיצה אל תננו לנצח. עורה, והקיצה, תרי אשגוונתא. תרי פקיוזין. תרי טבן. רזומי ונוקמין.

גוונא קדמאה, סומקא בגו סומקא כליל וסתים כל סומקין, מקמיה לא אתווןן. סוונרניה דההוא סומקא, אסוור ווד ווטא אוכמא, ואקיף ליה.

גוונא תניינא, אוכמא. כאבנא ווד דנפיק מתהומא, ווד זמן לאקף שנים, בימא רבא. וכד נפיק האי אבנא, אתי רשע ותקפא על ימא. וקליה דימא, ונלכלוהי אזלין, ואשתמעו לזנא רבא, דאקרי לויתן. ונפיק מתהומא. והאי אבנא מתגלגלא בתוקפא דימא, ונפיק לבר. והיא אוכמא, דכל אוכמין סתימין קמיה. (ס"א והא אוקמוה דכל אורחין סתימין קמה) וכך היא אוכמותא דעינא אוכמא, דכליל וסתים כל שאר אוכמין. וסוונרניה דההוא אוכמא, אסוור ווד ווטא סומקא, (ס"א לסטר חד) ואקיף ליההוא אוכמא.

גוונא תליתאה. ירוקא דירוקי, דכליל וסתים כל ירוקין. ובסוונרניה דההוא ירוקא, אסוורו תרין ווטין. ווטא סומקא לסטר ווד. ווד ווטא אוכמא לסטר ווד. ואקיפין ליההוא ירוקא.

וכד אסתוור (נ"א אתגלי) וזוורא, ואסתוורי עינא, כל אינון גוונין לא משתכוזין, ומשתקעין לתתא (סומקא ירוקא אוכמא). לא אתוויי בר ההוא וזוורא, דנהיר בעתיק יומין. ונהירין מגיה כל אינון דלתתא. (נ"א הוא).

ולית גוונא אתווייא, בר ההוא וזורא בלוודוי. ובגין כף אסתלקו כל מאריהון דסומקא ואוכמא, דאינון תאומין כוודא. הךא הוא דכתיב (שיר השירים ד) שניף כעדר הקצובות שעלו מן הרועה שכלם מתאימות. מאי מן הרועה. מההוא אסוותא דעינא קדישא עלאה. שכלם מתאימות. מתערבן דא בךא, ואתרפקן דא בךא. ומה דאמר שניף כעדר הקצובות, ואת אמרת שכלם מתאימות. כלומר, וזורא דלהון, כההוא וזורא דעינין, כד אסוון בוורתא דעינא עלאה.

ודא זמינין למנדע צדיקייא, למוזוי ברווא דנוכמתא, כמה דאת אמר (ישעיה נד) פי עין בעין יראו. אימתי בשוב יי ציון. וכתיב (במדבר יד) אשר עין בעין נראה אתה יי, וכדן פקיוותא דעינין לטב.

ואית פקיוותא דעינין לטב. ואית פקיוותא דעינין לבייש. כמה דכתיב, (דניאל ט) פקוז עיניך וראה שוממותינו וגו'. ודא הכא לטב, ולבייש. וכתיב (ישעיה לג) עיניך תראנה ירושלים וזה שאנו אהל כל יצען כל יסע יתדותיו לנצחון הא הכא לטב ולבייש. דלא אתעביד דא בלא דא.

דף קל"ז ע"ב

תנא בצניעותא דספרא, מהו עיניך תראנה ירושלים וזה שאנו. וכי ירושלים וזה שאנו הוא, והא כתיב (ישעיה א) צדק ילין בה. ובאתר דאשתכחו צדק, לאו שקיט, ולא שאנו הוא. אלא עיניך תראנה ירושלים וזה שאנו, וזה שאנו, לעתיק יומין אתמר, (דישגח באלין עיינין) דההוא עינא שקיט ושאנו. עינא דרומי, עינא דלא גטיל מאשגוזותא דא, לאשגוזותא אונרא. ובגין כף כתיב (קמ"ו ע"ב), עיניך תראנה וזסר יו"ד, ולא עיניך. ומה דאמר ירושלים ולא ציון, הכי אצטריק, לאכפויא (דף קל"ז ע"ב) לדינא, דאשתכחו בה ולרומא עלה.

ותאנא, כתיב (דברים יא) עיני ה' אלהיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה, (הדא הוא דכתיב צדק ילין בה דבה אשתכחו גזרי דדינין יתיר מכל שאר אתרי ותאנא, כתיב (דברים יא) עיני ה' אלהיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה) ולזמנא דאתי, ישתכחו בה עינא ווד דרומי. עינא דעתיקא דעתיקין הךא הוא דכתיב, (ישעיה נד) וברומים גדולים אקבצה. כיון דאמר רומים, מהו גדולים. אלא אית רומי, ואית רומי. רומי דעתיק דעתיקין, אינון אקרון רומים גדולים. רומי דזעיר אנפין, אקרון רומים סתם. (מהנ"א הוא: משום דאית ביה ימינא ושמאלא, דינא ורחמי) ובגין כף וברומים גדולים אקבצה, דעתיק יומין.

תאנא בהני עיינין, בתרין גוונין מנייהו, בסומקא ואוכמא, שראן תרין דמעין. וכד בעי קודשא דקודשין לרומא על ישראל, אוזית תרין דמעין, לאתבסמא בימא רבא. מאן ימא רבא. ימא דנוכמתא עלאה. כלומר דיתסוון בנהרא (ס"א בחוורא) במבועא דנפיק מנוכמתא רבא, וברומם להו לישראל.

וּוּטְמָא. תַּאנָּא בַּצְנִיעוּתָא דְסַפְרָא, וּוּטְמָא דְזַעִיר אַנְפִּין. בּוּוּטְמָא אֲשֶׁתְּמוּדַע פְּרָצוּפָא. בְּהַאי וּוּטְמָא אֲתַפְרִשָׁא מִלְּהָ דְכַתִּיב, (שמואל ב כב) עֲלָה עִשָּׁן בְּאִפוֹ וְגו'. עֲלָה עִשָּׁן בְּאִפוֹ, בְּהַאי תִּנְנָא, אֲתַכְּלָלוּ אֲשָׁא, וְגוּזְלֵי דְנִוְרָא. דְּלִית (ס"א בחוטמא אשתמודע פרצופא תלת שלהובין מתוקדן בנוקבוי מהאי חוטמא אתפשטן תלת גווני תננא ואשא וגחלי דנורא דכתיב, (שמואל ב כב) עלה עשן באפו. ולית) תִּנְנָא בְּלָא אֲשָׁא, וְלֹא אֲשָׁא בְּלָא תִּנְנָא. וְכִלְהוּ אֲסִתְּלִיקוּ (ס"א אתדליקו) וְנִפְקֵי בּוּוּטְמוּי.

וְתַאנָּא, כִּד אֲתַנּוּבְרוּ תֵּלַת אַלְפִין, דְּכִלְיָן בְּהַאי תִּנְנָא, דְּנִפְיק בּוּוּטְמָא. אֲתַקְבִּט וּוּטְמָא, וְנָשִׁיב וְנִפְיק תִּנְנָא אוּכְמָא וְסוּבְמָא. וּבִין תְּרֵי (נ"א בתרי) גְּוִזְי. וְקָרִינָן לֵיהּ, אִף וְנִימָה וּמִשְׁוִיית. וְאִי תִימָא אִף וְנִימָה כְּתִיב, (דברים ט) כִּי יִגְזַרְתִּי מִפְּנֵי הָאִף וְהַנִּימָה, דְּאֵינֹן תִּנְנָא אוּכְמָא וְסוּבְמָא, מִשְׁוִיית מִנָּא לָן. דְּכַתִּיב, (בראשית יג) לִפְנֵי שְׁוֹת יְיָ אֵת סְדוּם וְאֵת עַמּוֹרָה. שְׁוֹת הַמִּשְׁוִיית, בְּנִוְרָא דְלִיק מוּקְדָּא.

וְתַאנָּא, וְזִמְשׁ גְּבוּרָאן אֵינֹן, בְּהַאי זַעִיר אַנְפִּין. וְאֲסִתְּלָקוּ לְאַלְפָּ וְאַרְבַּע מֵאָה גְּבוּרָאן. וּמִתְפַּשְׁטָאן בּוּוּטְמוּי. בְּפּוּמָא. בְּדְרוּעוּי. בִּידִין. בְּאַצְבָּעִין. וּבְגִין כַּף כְּתִיב, (תהלים קו) מִי יִמְלֹל גְּבוּרוֹת יְיָ. גְּבוּרוֹת כְּתִיב, כְּתִיב הֵכָּא גְּבוּרוֹת, וְכַתִּיב הֵתָּם, (דברי הימים א כט) לָךְ יְיָ הַגְּדוּלָה וְהַגְּבוּרָה. אֲלֵא הֵכִי תַאנָּא, כִּד אֲתַנּוּבְרָאן כְּלָהוּ גְּבוּרָאן כּוּזָא, אֲתַקְרִי גְּבוּרָה וּזְדָא.

וְכִלְהוּ גְּבוּרָאן, שְׂרִיאָן לְנִוְתָא מוּוּטְמוּי. וּמִהַאי תַלְיִין, אֲלָף (אלפין) וְאַרְבַּע מֵאָה רַבּוּא, לְכָל זֶדַד מַנְיָהוּ. וּבְהַאי תִּנְנָא דְאִפְיק מוּוּטְמוּי, תַלְיִין אֲלָף (אלפין רבוא) וְאַרְבַּע מֵאָה (חמש) דְּסִטְרָ גְּבוּרָה דָּא. וְכִלְהוּ גְּבוּרָאן תַלְיִין מִהַאי וּוּטְמָא, דְּכַתִּיב, (תהלים קמה) דוֹר כְּדוֹר יִשְׁבּוּ מַעֲשֵׂיהָ וְגו'. וְכִד שְׂאֵרֵי גְּבוּרָה דָּא, כְּלָהוּ גְּבוּרָאן מִתְלַהֲטָן וְשִׁטָּאן, (נ"א ונחתין) עַד דְּנִוְתָן לְלֵהֲטָ הַזֶּרֶב הַמִּתְהַפֶּכֶת.

כְּתִיב, (בראשית ט) כִּי מִשְׁוִייתִים אֲנֻוְנוּ אֵת הַמָּקוֹם הַזֶּה. וְכַתִּיב (בראשית יג) לִפְנֵי שְׁוֹת יְיָ אֵת סְדוּם אֵת עַמּוֹרָה. וְכַתִּיב, (בראשית ט) וַיִּי הַבְּטִיר עַל סְדוּם וְעַל עַמּוֹרָה. אֲלֵא הֵכִי תַאנָּא, לֹא דִיִּין לְרִשְׁעִים וְכו', אֲלֵא דְמִהַפְּכֵי מִדַּת רַחֲמִים לְמִדַּת הַדִּין.

וְהַיָּאָר מִהַפְּכֵי, וְהָא כְּתִיב (מלאכי ג) אֲנִי יְיָ לֹא שִׁנִּיתִי. אֲלֵא בְּכָל זְמַנָּא דְעֵתִיק דְעֵתִיק, רִישָׁא וְזוּרָא, (אתגליא) רַעְוָא דְרַעְוִין, אֲתַגְּלִין, רַחֲמִין רַבְרַבִּין אֲשֶׁתְּכוּזוּ בְּכִלָּא. וּבִשְׁעָתָא דְלֹא אֲתַגְּלִיא, כָּל זְיִינִין (ס"א דינין) דְזַעִיר אַפִּין זְיִינִין, וְכַבִּיכּוּל רַחֲמִי, עַבִּיד דִּינָא, הַהוּא עֵתִיקָא דְכִלָּא.

דְּתַנָּא, כִּד אֲתַגְּלִיא עֵתִיקָא דְעֵתִיקִין, רַעְוָא דְרַעְוִין, כְּלָהוּ בּוּצֵי דְאֲתַקְרוּן בְּשֵׁמָא דָּא, גְּהִירִין. וְרַחֲמִי אֲשֶׁתְּכוּזוּ בְּכִלָּא. וּבִשְׁעָתָא דְלֹא אֲתַגְּלִי טַמִּירָא דְטַמִּירִין, וְלֹא אֲתַנְהֲרָן אַלְפִין בּוּצֵינִי. מִתְעַרְרִין דִּינִין, וְאֲתַעֲבִיד דִּינָא. מֵאֵן גְּרַם לְהַאי דִּינָא. רַעְוָא דְרַעְוִין דְלֹא אֲתַגְּלִי, וּבְגִין כַּף מִהַפְּכֵין זְיִיבִיא רַחֲמִי לְדִינָא. וּמִה דְאָמַר הֵכָּא, מֵאֵת יְיָ מִן הַשָּׁמַיִם. בְּזַעִיר אַפִּין אֲתַמַּר. וּמִשְׁבַּע דְכַתִּיב מִן הַשָּׁמַיִם, אִשׁ וּמִים. רַחֲמִי וְדִינָא. לְאַפְקָא מֵאֵן דְלִית בֵּיהּ דִּינָא כְּלָל.

תאנא, האי וזוטמא זעיר. וכד שארי תננא (דף קל"ח ע"א) לאפקא, זפיק בבבילון, ואתעבד דינא. ומאן מעכב להאי וזוטמא דלא זפיק תננא, וזוטמא דעתיקא קדישא, דהוא אקרי ארך אפים מכלא.

והיינו רוא דתנינן, (שמות לד) יי יי פסיק טעמא בגווייהו. בכלהו אתר דשמא אדכר תרי זבני, פסיק טעמא בגווייהו, כגון (בראשית כב) אברהם אברהם. (בראשית מו) יעקב יעקב. (שמואל א ג) שמואל שמואל. כלהו פסיק טעמא בגווייהו. וזוץ ממושה משה, דלא פסיק טעמא בגווייהו. מאי טעמא. אברהם אברהם, בתראה שלים, קדמאה לא שלים, דהשתא שלים בעשר זסיוני, ובגין כך פסיק טעמא בגווייהו, דהשתא לא הוה איהו כדקדמינא.

יעקב יעקב, בתראה שלים, קדמאה לא שלים, דהשתא אתפטר ביוסף, ושראת עליה שכינתא. ועוד, דהשתא אשתלים בארעא, אילנא קדישא כגוונא דלעילא, בתריסר תוומין, בשבעין ענפין, מה דלא הוה בקדמינא. ובגין כך, בתראה שלים, קדמאה לא שלים, ופסיק טעמא בגווייהו. שמואל שמואל, טעמא פסיק בגויה. מאי טעמא. בתראה שלים, קדמאה לא שלים, דהשתא הוא גביאה, וקודם לכן לא הוה גביאה. אבל משה משה, לא אפסיק טעמא בגווייהו דמיומא דאתיליד, שלים הוה. דכתיב, (שמות ב) ותרא אותו כי טוב הוא.

אוף הכא יי יי, פסיק טעמא בגווייהו, קדמאה שלים, בתראה שלים בכלהו. ומשה, באתר דינא אמר, לגוונא לון מעתיקא קדישא, רומין לזעיר אנפין. דהכי תנינן, כמה וילא דמשה, דאזית מכלין דרומי לתתא. וכד אתגלי עתיקא בזעיר אפין, כלא ברומי אתוונן. וזוטמא אשתכיר, ואשא ותננא לא זפיק, כמה דאת אמר (ישעיה מח) ותהלתני אוזם לך.

ותאנא, בתרין זוקבין דזוטמא, בוד זוקבא זפיק תננא, להיט, ומשתקעא בזוקבא דתהומא רבא. ומוד זוקבא, זפיק אשא דאוקיד בשלהובוי, ומתלהטא (בארבע אלף) באלף וארבע מאה עלמין דבסטר שמאלא. ומאן דגרים לקרבא בהאי, אקרי אש יי. אשא דאכלא ואוקיד כל שאר אשין. והאי אשא לא אתבסס, אלא באשא דמדבונא. והאי תננא דזפיק מזוקבא אורא, לא אתבסס אלא בתננא דקרבנא. (דמדבחא).

וכלא תלויא בזוטמא, בגין כך כתיב, (בראשית ח) וירוו יי את ריון הגיונון. דכלא בזוטמא תלויין, לארנוא האי וזוטמא, בתננא, ואשא סומקא. ובגין כך אתקבל ברעוא. והאי (הוא) דכתיב, (במדבר יב) ויזר אף יי. (דברים יא) וזרה אף יי. (שמות כב) וזרה אפי. (דברים ו) פן יזרה אף יי. כלא בזעיר אפין אתמר, ולא בעתיקא.

תאנא, כתיב (דניאל ט) הטה אלהי אנך ושמע האי (ס"א תאנא בצניעותא דספרא דרגא (ס"א עקימא) עמיקא למשמע טב וביש ודא) איהו אודנא דאתעביר תוונות שערי. ושערי תלויין עליה. (ואודנא הוא

למשמע) ואודנא אתעביד ברשומי רשימין לנאו. כמה דעביד (ס"א דכארי) דרנא בעקימא, (להאי ולהאי) מאי טעמא בעקימא. (ס"א בגין דיתעכב קלא לאעלא למוחא ויבחינ במוחא ולא בבהילו) בגין למשמע טב ובייש ותאנא, מהאי עקימא דבגו אודנין, תלנין כל אינון מארי דגדפיין, דכתיב בהו, (קהלת י) כי עוף השמים יוליך את הקול ובעל כנפים יגיד דבר.

בגו אודנא, נטיף מגז וזללי דמוזא, להאי נוקבא דאודנין. ומההוא נטיפא, עייל קלא בההוא עקימא, ואתערף בההוא נטיפא, בין טב ובין ביש. טב, דכתיב, (תהלים טו) כי שומע אל אביונים יי. ביש, דכתיב, (במדבר יא) וישמע יי ויזר אפו ותבער בם אש יי.

והאי אודנא סתים לבר. ועקימא עייל לנאו, לההוא נוקבא דנטיפא מן מוזא, בגין למכנש קלא לנאו, דלא יפוק לבר, ויהא נטיר וסתים מכל סטרוי. בגין כה הוא רזא. ווי לההוא דמגלי רזין, דמאן דמגלי רזין כאילו אכזיש תקנא דלעילא. דאתתקן למכנש רזין, ולא יפקון לבר.

דף קל"ח ע"ב

תנא, בשעתא דצוויין ישראל בעאקא, ושערי מתגליין מעל אודנין, כדן עייל קלא באודנין, בההוא נוקבא דנטיף ממוזא, וכנש (ובטש) במוזא. ונפיק בגוקבי דווסטמא. ואתער ווסטמא, ואתוזמם, (ס"א ואתקמט) ונפיק אשא ותננא מאינון נוקבין, ומתערין (דף קל"ח ע"ב) כל גבוראן, ועביד נוקמין.

ועד לא נפקין מאינון נוקבין אשא ותננא סליק ההוא קלא לעילא, ובטש בריוזא דמוזא (ס"א ברישא במוחא), ונגדין תרין דמעין מעינין, ונפק מנוזירוי תננא ואשא, בההוא קלא דנגיד לון לבר.

בההוא קלא דעייל באודנין, אתמשכאן ומתערין (ס"א מתערבין) כולי האי, בגין כה כתיב, וישמע יי ויזר אפו ותבער בם אש יי. בההיא שביעה דההוא קלא, אתער מוזא. (כלא) תנא, כתיב הטה אלהי אונא, כלומר ארכין (ס"א אודנין). שית מאה אלה רבוא אינון מאריהון דגדפיין, דתלנין באלין אודנין. וכלא אתקרון אונא יי. ומה דאתמר הטה יי אונא, אונא בעיר אפין אתמר.

מסטרא דוד וזללא דמוזא תלנין אודנין. ומנומשיין תרעין דנפקין מההוא וזללא, דא הוא (ס"א אית) תרעא ווד, דנגיד ונפיק ואתפתו בההוא נוקבא דאודנא, דכתיב, (איוב לד) כי און מלין תבוזן. וכתיב (תהלים ז) ובוזון לבות וכליות. ומסטרא דאתפשטותא דההוא וזללא, דנומשיין תרעין דאתפשטותא בגופא, באתר דלכא שארי, מתפשט ההוא וזללא דנומשיין תרעין, ואודנא קרי ביה בוינה, ובכלא קרי ביה בוינה, משום דמאתר ווד מתפשטין. (ס"א בההוא נוקבא דאודנא ומסטרא דאתפשטותא דההוא חללא דחמשיין תרעין אתפשט בגופא באתר דלכא שארי ועל דא באודנא קרי ביה בחינה ובלכא קרי ביה בחינה דכתיב כי און מלין תבחן וכתוב בוחן לבות וכליות משום דמאתר חד מתפשטין)

תֵּאנָא בְּצִנְיֵעוּתָא דְסַפְרָא, כְּמַה דְאוּדְנָא דָא אַבְוּן בֵּין טַב וּבֵין פִּישׁ, כִּף כִּלְא. דְבוּעִיר אַפִּין אִית סַטְרָא דְטַב וּבִישׁ. יְמִינָא וּשְׂמָאלָא. רוּמִי וּדִינָא. וְהֵא אִוְדְנָא כִּלְלִל בְּמוּזָא וּבְשׁוּם דְאַתְפַּלְל בְּמוּזָא וּבְזוּלְלָא וּזַד. אַתְפַּלְלִל בְּקָלָא דְעִיל בִּיה. וּבְאוּדְנָא קְרִי בִיה שְׂמִיעָה. וּבְשְׂמִיעָה אַתְפַּלְלִל בִּיעָה. שְׂמִיעָה: כְּלוּמַר, הֵבֵן אֲשֶׁתְּכוּז (ס"א ואסתכל) דְכִלְא בְּזוּד מוֹתְקָלָא אַתְקַל. וּבּוּלִין אַלִּין לְמֵאֲרִיהוּן דְמֵאֲרִין אַתְהֵבֵן, לְמִשְׁמַע וּלְאַסְתְּכִלָּא וּלְמוֹדַע.

תָּא וּזְוִי, פְּתִיב, (חבוק ג) "י שְׂמַעְתִּי שְׂמַעָה יְרֵאתִי וְגו', הֵא קְרָא אֲשֶׁתְּמוּדַע, דְכַד גְּבִיָּה קְדִישָׁא, (ס"א מהימנא) שְׂמִיעָה, וְאַסְתְּכִל, וְיַדַע, וְקָאִים עַל תְּקוּזִין אַלִּין, פְּתִיב יְרֵאתִי, תַּמָּן יֵאוּת הוּא לְדוּזְלָא וּלְאַתְפַּר קַמִּיה, הֵא בְּזֵעִיר אַפִּין אַתְמַר.

כַּד אַסְתְּכִל וְיַדַע מַה פְּתִיב. "י פְּעַלְךָ בְּקֶרֶב שְׁנִים וַיִּיְהוּ. הֵא לְעֵתִיק יוּמִין אַתְמַר. וּבְכַל אַתְר דִּישְׁתְּכוּז, "י יי, בְּיִוִד ה"א תְרִי זְמַנִּי, אוּ בְאַלְפֵי דְל"ת, וְיִוִד ה"א, וּזַד לְזֵעִיר אַפִּין, וּזַד לְעֵתִיקָא דְעֵתִיקִין. וְאַף עַל גַּב דְכִלְהוּ וּזַד, וּזַד שְׂמָא אַקְרוּ.

וְתַנְיָן אִימְתִי אַקְרִי שְׂמָ מְלָא. בְּזִמְנָא דְכְּתִיב "י אֱלֹהִים. דְהֵא הוּא שְׂמָ מְלָא דְעֵתִיק דְכִלְא, וְזֵעִיר אַנְפִּין. וּכְלָא הוּא שְׂמָ מְלָא אַקְרִי. וּשְׂאָר לָא אַקְרִי שְׂמָ מְלָא, כְּמַה דְאוּקִימְנָא, (בראשית ב) וַיִּטַע "י אֱלֹהִים, שְׂמָ מְלָא בְּנְטִיעוּת גְּנֵתָא. וּבְכַל אַתְר, "י אֱלֹהִים, אַתְקִרִיא שְׂמָ מְלָא. "י יי, כִּלְא הוּא בְכִלְלָא. וְהֵא זְמַנָּא אַתְעֲרוּן רוּמִין בְּכִלְלָא. "י פְּעַלְךָ בְּקֶרֶב שְׁנִים וַיִּיְהוּ, לְעֵתִיק יוּמִין אַתְמַר. מֵאן פְּעַלְךָ. זֵעִיר אַפִּין. בְּקֶרֶב שְׁנִים, אֵינִין שְׁנִים קְדָמוּנִית, דְאַקְרוּן יְמֵי קְדָם, וְלָא אַקְרוּן שְׁנִית עוֹלָם. שְׁנִים קְדָמוּנִית אֵינִין יְמֵי קְדָם. שְׁנִית עוֹלָם אַלִּין יְמֵי עוֹלָם. וְהָכָא בְּקֶרֶב שְׁנִים, מֵאן שְׁנִים. שְׁנִים קְדָמוּנִית. וַיִּיְהוּ לְמֵאן. וַיִּיְהוּ לְזֵעִיר אַפִּין. דְכַל גְּהִירוּ דִילִיה מֵאֵינִין שְׁנִים קְדָמוּנִית אַתְקִימוּ, וּבְגִין כִּף אַמַר וַיִּיְהוּ. בְּרוּזָא רוּם תְּזַכּוּר, לְהֵא וְזַסְדַּע עֲלָהָה דְעֵתִיקָא דְעֵתִיקִין, דְבִיה אַתְעֲר רוּמִין לְכִלְלָא, לְמֵאן דְבְּעִי לְרוּמָא, וּלְמֵאן דִּיאוּת לְרוּמָא.

תֵּאנָא, אַמַר רַבִּי שְׂמַעוֹן, אַסְהֵדְנָא עָלֵי שְׂמַיָא, וּלְכַל אַלִּין דְעֲלָנָא קִימִין. דְוּזְדָאן מוּלִין אַלִּין, בְּכִלְהוּ עֲלִמִין. וּזְדָאן בְּלַבָּאֵי מְלִי, וּבְגוּ פְרוּכְתָא עֲלָהָה דְפְרִיסָא עֲלָנָא, מוֹתְטַמְרִין, וּסְלִקִין, וְגִזִּי לָהוּ עֵתִיקָא דְכִלְלָא, גִּזִּי וְסִתִּים מְכִלְלָא, וְכַד שְׂרִינָא לְמִלְלָא, לָא הוּוּ יְדַעִין וּזְבְרִיא, דְכַל הֵגִי מוּלִין קְדִישִׁין מוֹתְעֲרִין הָכָא. וְכָאָה וּזְלִקִיכוּן וּזְבְרִיא דְהָכָא. וְזַכָּאָה וּזְלִקִי עֲמִכוּן, בְּעֲלָמָא דִין וּבְעֲלָמָא דְאַתִּי.

דף קל"ט ע"א

פְּתוּז רַבִּי שְׂמַעוֹן וְאַמַר, (דברים ד) וְאַתֶּם הִדְבַּקִים בֵּי אֱלֹהֵיכֶם וְגו'. מֵאן עֲמָא קְדִישָׁא בְּיִשְׂרָאֵל, דְכְּתִיב בְּהוּ (דברים לג) אֲשֶׁרִיהּ יִשְׂרָאֵל מִי כְמוֹף, דְכְּתִיב (שמות טו) מִי כְמוֹכָה בְּאַלְמִים. "י. מִשׁוּם דְאַתְהִבְקוּתָא דְלָהוּן הוּא בְשְׂמָא קְדִישָׁא בְּעֲלָמָא דִין. וּבְעֲלָמָא דְאַתִּי יֵתִיר מִהָכָא. (דף קל"ט ע"א) דְהֵתֶם לָא מוֹתְפַרְשֵׁן מַנִּיה, מִהֵא הוּא צְרוּרָא דְצְרִירִין בִּיה צְדִיקָיָא, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב וְאַתֶּם הִדְבַּקִים בֵּי, וְלָא כְּתִיב הִדְבַּקִים לִי, אֲלָא בֵּי מִמִּשׁ.

תֵּאנָא, כּד נְזוּיַת מִן דִּיקְנָא יְקִירָא עֲלָאָה, דְּעֵתִיקָא קְדִישָׁא, סְתִים וְטַבִּיר מִכְּלָא, מִשְׁזָא דְרַבּוּת קְדִישָׁא, לְדִיקְנָא דְזַעִיר אַפִּין. אֲתַתְקַן דִּיקְנָא דִּילִיה, בְּתַשְׁעָה תְּקוּנִין. וּבְשַׁעֲתָא דְנִהִיר דִּיקְנָא יְקִירָא דְעֵתִיקָא דְעֵתִיקִין, בְּהַאי דִּיקְנָא דְזַעִיר אַפִּין, נְגַדִין תְּלִיסַר מִבּוּעִין דְּמִשְׁזָא עֲלָאָה, בְּהַאי דִּיקְנָא. וּמִשְׁתַּכּוּזִין בֵּיה, עֲשָׂרִין וְתַרְיֵן תְּקוּנִין. וּבְמִנְיַה נְגַדִין, עֲשָׂרִין וְתַרְיֵן אַתְוּן (ס"א דאורייתא) דְּשִׁמָּא קְדִישָׁא. (מתחיל מסוף קל"ח ע"ב) (נ"א ובעלמא דאתי, משום דאתדבקותא דילהון הוא בשמא קדישא בעלמא דין ובעלמא דאתי יתיר מהכא דהתם לא מתפרשין מההוא צרורא דחיי דצרורין ביה צדיקייא הדא הוא דכתיב ואתם הדבקים ביי ביי ממש עלייכו כתיב אשריך ישראל מי כמוך עם נושע ביי וכתיב מי כמוך באלים יי השתא אתכוונו דעתא לאוקורי למלכא ולאוקיר יקרא דדיקנא קדישא דמלכא, תנא מתתקן דיקנא עלאה דיקנא קדישא בט' תקונין ודא איהו דיקנא דזעיר אנפין וכד נחית מן דיקנא יקרא עילאה דעתיקא קדישא בהאי דיקנא דזעיר אנפין נגדין י"ג מבועין דמשחא עילאה בהאי דיקנא ומשתכחין ביה כ"ב תקונין ומניה נגדין כ"ב אתוון דש"ק)

וְאִם תֵּאמֵר דִּיקְנָא לֹא אֲשַׁתְּכּוּז, וְלֹא אָמַר שְׁלֵמָה אֶלָּא (שיר השירים ה) לְזַזְיוּ. (ולא קארי דיקנא) אֶלָּא הָכִי תֵּאנָא בְּצַנִּיעוּתָא דְסַפְרָא, כּל מִדָּה דְאַטְמֵר וְנְזִיז, וְלֹא אֲדַכֵּר וְלֹא אֲתַגְּלִיֵּא. הַהוּא מִלְּךָ הוּי עֲלָאָה וְיְקִירָא מִכְּלָא, (משום) וּבְזִין דָּא הוּא סְתִים וְנְזִיז. וְדִיקְנָא מִשּׁוּם דְּהוּא שְׁבֻזָּא וּשְׁלִימוּתָא, וְיְקִירוּתָא מִכָּל פְּרָצוּפָא, נְזִיזָה קָרָא, וְלֹא אֲתַגְּלִיֵּא.

וְתֵּאנָא, הַאי דִּיקְנָא דְּאִיהוּ שְׁלִימוּתָא דְּפְרָצוּפָא וְשְׁפִירוּתָא דְּזַעִיר אַפִּין, נְפִיק מִאֲוֵדִנִי, וְנְזוּיַת וְסָלִיק וְזַפִּי, בְּתַקְרוּבָא דְּבוּסְמָא. מֵאִי תַקְרוּבָא דְּבוּסְמָא. כְּמִדָּה דְּאֵת אָמַר (שיר השירים ה) לְזַזְיוּ כְּעֵרוּגַת הַבוּשִׁם (ולא ערוגות). בְּתַשְׁעָה תְּקוּנִין, אֲתַתְקַן הַאי דִּיקְנָא דְּזַעִיר אַפִּין. בְּשַׁעֲרֵי (דדיקנא) אוּכְמִי, מִתַּתְקַנָּא בְּתַקְנָא שְׁפִיר. כְּגַבְרַת תַּקִּיף שְׁפִיר לְמוּזְזִי. דְּכַתִּיב, (שיר השירים ה) בְּזוּר כְּאֲרָזִים.

תְּקוּנָא קְדָמָאָה. מִתַּתְקַן שַׁעֲרָא מִכְּלַעֲיָא, וְנְפִיק הַהוּא גִּיּוּצָא (בראשית ט' ע"א) בּוּצִינָא דְּקַרְדֵּינִיתָא, וְנְפִיק מִכְּלָלָא דְּאִוִּירָא דְּכִיָּא, וּבְטַשׁ בְּתוּזוֹת שַׁעֲרָא דְּרִישָׁא, מִתְּזוּזוֹת קוּצִין דְּעַל אוּדִין. וְנְזוּיַת מִקְּמִי פְתוּזָא דְּאוּדִין גִּימִי עַל גִּימִי, עַד רִישָׁא דְּפוּמָא.

תְּקוּנָא תְּנִינָא. נְפִיק שַׁעֲרָא, וְסָלִיק מִרִישָׁא דְּפוּמָא, עַד רִישָׁא אוּרָא דְּפְתוּזָא דְּפוּמָא. וְנְזוּיַת מִתְּזוּזוֹת פּוּמָא, עַד רִישָׁא אוּרָא, גִּימִין עַל גִּימִין, בְּתַקְנָא שְׁפִירָא.

תְּקוּנָא תְּלִיתִיָּאָה. מֵאֲמִצְעִיתָא דְּתוּזוֹת וּזוּטְבָא, מִתְּזוּזוֹת תְּרִין זִקְבִין, נְפִיק זַד אַרְזָא, וְשַׁעֲרִין זַעִירִין תַּקִּיפִין, מִלְּזִין לְהַהוּא אַרְזָא, וְשַׁאֲר שַׁעֲרִין מִלְּזִין מַהֲאִי גִּיסָא, וּמַהֲאִי גִּיסָא, סוּזְרִינִיָּה דְּהַהוּא אַרְזָא. וְאַרְזָא לֹא אֲתַזְזִי לְתַתָּא כְּלָל, אֶלָּא הַהוּא אַרְזָא דְּלַעֲיָא, דְּנְזוּיַת עַד רִישָׁא דְּשְׁפוּתָן, וְתַמָּן שְׁקִיעָא הַהוּא אַרְזָא.

תְּקוּנָא רְבִיעִיָּאָה. נְפִיק שַׁעֲרָא, וְאֲתַתְקַן, וְסָלִיק וְזַפִּי בְּעַלְעוֹי דְּתַקְרוּבָא דְּבוּסְמָא.

תְּקוּנָא חֲמִישִׁיָּאָה. פְּסִיק שַׁעֲרָא, וְאֲתַזְזִינִין תְּרִין תְּפוּזוּזִין, מִכָּאן וּמִכָּאן, סוּמְקָן כְּהַאי וְרָדָא סוּמְקָא. וּמִתְלַהֲטִין בְּמֵאֲתָן וְשַׁבְעִין עֲלָמִין, דְּמִתְלַהֲטִין מִתַּמָּן (ס"א מנהון).

תְּקוּנָא שְׁתִּיתִיָּאָה. נְפִיק שַׁעֲרָא כּוּזָא וּזוּטָא בְּסוּזְרִינִיָּה דְּדִיקְנָא, וְתַלְזִין עַד רִישָׁא דְּמַעוּי, וְלֹא נְזוּיַת עַד טְבוּרָא.

תקוּנָא שְׁבִיעָאָה. דְּלָא תַלְיִין שְׁעָרֵי עַל פּוּמָא, וּפּוּמָא אֲתַפְּנֵי מִכָּל סְטְרוּי. וְיִתְבִּין שְׁעָרֵי בְּתַקּוּנָא סוּזֹר סוּזֹר לִיה.

תַּקּוּנָא תְּמִינָאָה. דְּנִזְוֹתִין שְׁעָרֵי בְּתוֹזוֹת דִּיקְנָא, דְּמוֹפְיִין קְדָלָא, דְּלָא אֲתוּזוּיָא. כְּלָהוּ שְׁעָרֵי דְקִיקִין, גִּימִין עַל גִּימִין. מַלְיִין מִכָּל סְטְרוּי.

תַּקּוּנָא תְּשִׁיעָאָה. (מִתְעַרְבִין שְׁעָרֵי עִם אֵינוֹן) דְּמוֹתוֹבְרִין (נ"א אֲתַמְשְׁכוֹן) שְׁעָרֵי כְּלָהוּ בְּשַׁקּוּלָא מְעַלְיָא, (ס"א מְלִיָּא) עַד (נ"א עִם) אֵינוֹן שְׁעָרֵי דְתַלְיִין. כְּלָהוּ בְּשַׁקּוּלָא שְׁפִיר, כּוּזֹד גִּיבֵר תַּקִּיף, מֵאֲרֵי נְצוּז קְרִבִין.

בְּתַשְׁעָה תַּקּוּנִין אַלְיִן, נְגַדִין וְנִפְקִין ט' מִבּוּעִין דְּמִשּׁוּז רַבּוּת דְלַעֲלֵלָא. וּמִהֵהוּא מִשּׁוּז רַבּוּת, נְגַדִין לְכָל אֵינוֹן דְלַתְתָּא. ט' תַּקּוּנִין אַלְיִן אֲשֶׁתְּכּוּזוּ בְּדִיקְנָא דָּא. וּבְשִׁלְמוּת תַּקּוּנָא דְדִיקְנָא דָּא, אֲתַקְרִי (בַּר נֶשׁ לַתְתָּא) גִּיבֵר תַּקִּיף. דְּכָל מֵאן דְּנִזְמוּ דִּיקְנָא קְיִימָא בְּקִיּוּמִיהּ, תַּלְיָא בִּיה גְּבוּרָה תַּקִּיפָא. עַד כָּאן תַּקּוּנָא דְדִיקְנָא עַלְפָּא דְזַעִיר אֲפִין.

דף קל"ט ע"ב

אָמַר רַבִּי שְׁמוּעוֹן לְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִיה, קוּם בְּרִי (קְדִישָׁא), סְלִסְל תַּקּוּנָא דְדִיקְנָא (נ"א דַמְלָכָא) קְדִישָׁא, בְּתַקּוּנֵי אַלְיִן. (דף קל"ט ע"ב) קָם רַבִּי אֶלְעָזָר, פְּתוּז וְאָמַר, (תְּהִלִּים קיח) מִן הַמִּצַּר קָרָאתִי יְהוָה עֲנֵנִי בְּמַרְוֵב יְהוָה וְגו'. עַד מִבְּטוּז בְּנְדִיבִים. תֵּנָא, הֲכָא ט' תַּקּוּנִין דְּבְדִיקְנָא דָּא. לְהַנִּי תַּקּוּנִין אֲצִטְרִיךְ דוּד מַלְכָּא, בְּגִין לְנַצְוָא לְשָׂאֵר מַלְכִין, וְלִשְׂאֵר עַמִּין.

תָּא וְזוּי, כִּיּוֹן דְּאָמַר הַנִּי ט' תַּקּוּנִין, לְבַתֵּר אָמַר כָּל גְּוִים סְבָבוּנִי בְּשֵׁם יי כִּי אָמִילָם. אָמַר, הַנִּי תַּקּוּנִין דְּאִמִּינָא, לְבִמֵּי אֲצִטְרִיכְנָא. מִשּׁוּם דְּכָל גְּוִים סְבָבוּנִי. וּבְתַקּוּנָא דְדִיקְנָא דָּא, ט' תַּקּוּנִין, דְּאֵינוֹן שֵׁם יי, אֲשִׁיצִינוּן מִן עַלְמָא, הֲדָא הוּא דְכַתִּיב בְּשֵׁם יי כִּי אָמִילָם.

וְתָנָא בְּצִינְעוּתָא דְסַפְרָא, תַּשְׁעָה תַּקּוּנִין אָמַר דוּד, הֲכָא, שִׁיתָא אֵינוֹן בְּשִׁמָּא קְדִישָׁא. דְּשִׁית שְׁמֵהּ הוּו, וְתַלַּת אָדָם. וְאִי תִימָא תְּרִין אֵינוֹן. תַּלְתָּא הוּו, דְּהָא גְּדִיבִים בְּכָלל אָדָם הוּו.

תֵּנָא שִׁיתָא שְׁמֵהּ, דְכַתִּיב: מִן הַמִּצַּר קָרָאתִי יְהוָה, וְזוּד. עֲנֵנִי בְּמַרְוֵב יְהוָה, תְּרִין. יי לִי לֹא אִירָא, תַּלַּת. יי לִי בְּעוֹזֵרִי, אַרְבַּע. טוֹב לְנוֹסוֹת בְּיי, וְזַמְשָׁה. טוֹב לְנוֹסוֹת בְּיי, שִׁיתָא. אָדָם תַּלַּת, דְכַתִּיב: יי לִי לֹא אִירָא מִה יַעֲשֶׂה לִי אָדָם, וְזוּד. טוֹב לְנוֹסוֹת בְּיי מִבְּטוּז בְּאָדָם, תְּרִין. טוֹב לְנוֹסוֹת בְּיי מִבְּטוּז בְּנְדִיבִים, תַּלַּת.

וְתָא וְזוּי רְזָא דְמַלְכָּה, דְּבַכָּל אֲתֵר דְאֲדַכְּר אָדָם הֲכָא, לֹא אֲדַכְּר אֲלָא בְּשִׁמָּא קְדִישָׁא. דְּהֲכִי אֲתוּזוּי. מִשּׁוּם דְּלֹא אֲקָרִי (הוּו) אָדָם, אֲלָא בְּמִה דְאֲתוּזוּי לִיה. וּבִמֵּי אֲתוּזוּי לִיה. שְׁמָא קְדִישָׁא. דְכַתִּיב, (בְּרַאשִׁית ב) וַיִּצַּר יי אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם, בְּשֵׁם מַלְא, דְּהוּא יי אֱלֹהִים. כְּמִה דְאֲתוּזוּי לִיה וּבְגִין כֶּה הֲכָא לֹא אֲדַכְּר אָדָם אֲלָא בְּשִׁמָּא קְדִישָׁא.

וְתָנָא, כְּתִיב מִן הַמִּצַּר קָרָאתִי יְהוָה עֲנֵנִי בְּמַרְוֵב יְהוָה, תְּרִין וְזַמְנֵי יי"ה יי"ה, לְקַבֵּיל תְּרִי עַלְעוּי, דְּשְׁעָרֵי אֲתַאזְדָּן בְּהוּ. וּמִדְּזוּמָא דְשְׁעָרֵי אֲתַמְשְׁכָּאן וְתַלְיִין, שְׂאֲרֵי וְאָמַר יי לִי לֹא אִירָא. יי

לי בעוורי. בשמא דלא ווסר. בשמא דהוא קדישא. ובשמא דא, אדכר אדם. ומה דאמר
מה יעשה לי אדם, הכי הוא. דתנא כל אינון כתרין קדישין דמלכא, כד אתתקנו
בתקוני. אתקרון אדם. דייקנא דכליל כלא. ומה דמשלכא בהו, אתקרי שמא קדישא.
ותערא ומה דביה, אתקרי ידו"ד, ואתקרי אדם בכללא דתערא, ומה דביה.

ואלין תשעה תקונין דאמר דוד הכא, לאכנעא שנאי בגין דמאן דאזיד דיקנא דמלכא,
ואוקיר ליה ביקירו עלאה, כל מה דבעי מן מלכא. מלכא עביד בגייה. מאי טעמא
דיקנא, ולא גופא. אלא גופא אזיל בטר דיקנא, ודיקנא לא אזיל בטר גופא. (ס"א ומה
דאשתליף מתערא אתקרי שמא קדישא, תערא ומה דביה אתקרי יהו"ה אתקרי אדם בכללא תערא ומה דביה) (ול"ג מן
דיקנא עד וגופא)

ובתרי גוויי אתי האי ווושבנא, ווד כדקאמרן. תרין: מן המצר קראתי י"ה, ווד. ענני
במרום י"ה, תרי. ה' לי לא אירא, תלת. מה יעשה לי אדם, ארבע. ה' לי בעוורי, וומש.
ואני אראה בשונאי, שיתא. טוב לזכות בה, שבעה. מבטון באדם, תמנייא. טוב לזכות
בני מבטון בגדיבים, תשעה. (ס"א טוב לחסות בה', מבטון באדם. ז. טוב לחסות בה'. ח. מבטון בגדיבים)

מן המצר קראתי י"ה, מאי קא מיירי אלא דוד, כל מה דאמר הכא, על תקנא דדיקנא
דא קאמר. (רבי יהודה אמר) מן המצר קראתי י"ה, מאתר דשאר דיקנא לאתפשטא, דהוא
אתר דזויה, מקמי פתווא דאודנין מעילא, תווחת שערי דרישא. ובגין כה אמר י"ה י"ה תרי
זמני. ובאתר (ס"א ובתר) דאתפשט דיקנא, וזוית מאודנין, ושאר לאתפשטא, אמר יי לי לא
אירא, דהוא אתר דלא דזויל (ס"א דחיק) וכל האי אצטריה וכו', (אדם אתקרי ועל אתפשטותא האי
אצטריה) דוד לאכנע תווחתיה מלכין ועמין, בגין יקרא דדיקנא דא.

ותאנא בעניעותא דספרא, כל מאן דזומי בנולמיה דדיקנא דבר נש עלאה אוזיד בידיה,
או דאויטי ידיה ליה. ינדע דשלים הוא עם עלאי, וארמיה תווחתיה אינון דמצערין ליה.
תנא, מתתקן דיקנא עלאה בתשעה תקונין, והוא דיקנא דזעיר אפין, בט' תקונין מתתקן.

דף ק"מ ע"א

תקנא (דף ק"מ ע"א) קדמאה. מתתקן שערא מעילא, ונפיק מקמי פתווא דאודנין, מתווחת
קוצי דתליין על אודנין, וזווחתין שערי, זימין על זימין, עד רישא דפומא. תאנא, כל אלין
זימין דבדיקנא, תקיפין יתיר מכל זימין דקוצין דשערי דרישא, ושערי דרישא אריכין
(וכפיו), והני לאו אריכין, ושערי דרישא, מנהון שעיעי, ומנהון קשישין.

ובשעתא דאתמשכן שערי וזורי דעתיק יומין, לשערי דזעיר אפין, כתיב, (משלי א) וזכמות
בוזין תרנה. מאי בוזין. בהאי זעיר אפין. דמתווכרן תרי מוזי.

תרי מוזי סלקא דעתך. אלא אימא ארבע מוזי. תלת מוזי דהוו בזעיר אפין, ואשתכחו
בתלת וזללי דגולגלתא דרישא. וזוד מוזיא שקיט על בורייה, דכליל כל תלת מוזי.
דאתמשך מניה משיכן כלילן שקילן, בשערי וזורי. להאי זעיר אפין לתלת מוזי דביה.

ומשתכונן ארבע מווי בהאי זעיר אפיין. בגין כף אשתלימו ארבע פרשיות דכתיבין בתפילין, דאתכליל בהו שמה קדישא דעתיק יומין, עתיקא דעתיקין, וזעיר אפיין. דהאי הוא שלימותא דשמה קדישא. דכתיב, (דברים כח) וראו כל עמי הארץ כי שם יי נקרא עליה ויראו מפור. שם יי. שם יי ממש, דאינון ארבע רהיטי בתי דתפילין.

ובגין כף, (קל"א ע"ב, רס"ב ע"א) וזכמות בווזין תרנה. דהכא משתכונן. דהא עתיקא דעתיקין, סתימא דסתימין, לא אשתכונן, ולא זמין וזכמתא דיליה, משום דאית וזכמתא סתימא דכלא ולא אתפרש. ובגין דאתנוברו ארבעה מווי בהאי זעיר אפיין. אתמשכן ארבע מבויעין מניה לארבע עיבר, ומתפרשן מווד מבויעא, דנפיק מכלהו. ובגין כף אינון ארבע.

ותאנא, האי וזכמתא דאתכלילא בארבע, אתמשכא בהגי שערי, דאינון תליין תליין על תליין. (נ"א הוא) וכלהו קשיין ותקיפין, ואתמשכו ונגידו כל ווד לסטרוי. ואלף אלפין ורבוא רבבן תליין, מניהו דליתנהון בווזשפנא. הדא הוא דכתיב, (שיר השירים ה) קווצותיו תלתלים. תלי תלים. וכלהו קשיין ותקיפין לאתנוברא, כהאי וזכמיש תקיף. וכהאי טגרא דאיה תקיפא. עד דעבדין נוקבין ומבויעין מתוודת שערא, ונגדין מבויעין תקיפין לכל עיבר ועיבר לכל סטר וסטר. ובגין דהגי שערי אוכמי וזשוכן, כתיב (איוב יב) מלכה עמוקות מני ושר ויוצא לאור צלמות.

ותנא, הגי שערי דדיקנא תקיפין (בלחודי) משאר שערי דרישא, משום דהגי בלוודייהו מתפרשן ומשתכונן, ואינון תקיפין באורוניהו. אמאי תקיפין. אי תימא, משום דכלהו דינא, לאו הכי, דהא בתקונין אלן אשתכונן רומי (דינא). ובשעתא דנוותין תליסר מבויעי נהרי דמשווא, אלן כלהו רומי.

אלא תאנא, כל הגי שערי דדיקנא, כלהו תקיפין. מאי טעמא. כל אינון דרומי, בעיין למהוי תקיפין. לאכפייא לדינא. וכל אינון דאינהו דינא, הא תקיפין אינון. ובין כף ובין כף בעיין למהוי תקיפין, מתרין סטריין. כד בעי עלבא רומיין, רומי תקיפין ונצווין על דינא. וכד בעי דינא, דינא תקיף, ונצוו על רומי. ובגין כף בעיין למהוי תקיפין מתרין סטריין, דכד בעו רומי, שערי דאינון ברומי, קיימין ומתנוזיא (ס"א מתאחדא) דיקנא באינון שערי, וכלא הוו רומי. וכד בעי דינא, אתנוזיא דיקנא באינון שערי. וכלא אתקיים בדיקנא.

וכד אתגלייא דיקנא קדישא וזוורא, כל הגי וכל הגי מתנהרין ומסתוויין, כמאן דאסתווי בנהרא עמיקא ממה דהוה ביה. ואתקיימו כלהו ברומי, ולית דינא אשתכונן, וכל הגי תשעה כד נהרין פוודא, כלהו אסתוויין ברומי.

דף ק"מ ע"ב

ובגין כף אמר משה זמנא אנורא, (במדבר יד) יי ארף אפים ורב וסד. ואלו אמת לא קאמר. משום דרוא דמלה, אינון תשעה מכלן דנהרין מעתיק יומין לזעיר אפיין. וכד אמר משה זמנא תניינא, תשעה תקונין אביר. ואינהו תקוני דיקנא דמשתכונן בזעיר אפיין, ונוותין

מעתיק יומין ונהרין (דף ק"מ ע"ב) ביה. ובגין כף אמת תלמיא בעתיקא, והשתא לא אמר
בשה ואמת.

תנא, שערי דרישא דזעיר אפין, פלהו קשישי, תלין על תלין. ולא שעיעין. דהא וזמינא
דתלת מווי בתלת וכלי משתכוזין ביה, ונהרין ממוזא סתימאה. ומשום דמוזא דעתיק
יומין, שקיט ושכיף פוזמר טב על דורדייה, שערוי פלהו שעיעין, ומשיוזין במושוא טב.
ובגין כף כתיב, (דניאל ז) ראשה פעמר נקא.

והאי דזעיר אפין, קשישין ולא קשישין. דהא פלהו תליין ולא מתקבטי, ובגין כף וזכמתא
נגיד ונפיק. אבל לא וזכמתא דזכמתא, דאיהי שכיכא ושקיטא. דהא תנינא דלית דידע
מוזיה דעתיק יומין, בר איהו. והאי דכתיב, (איוב כח) אלהים הבין דרפה והוא ידע את
מקומה, (קכ"ט ע"ב) בזעיר אפין אתמר. אמר רבי שמעון, בריה לרבי אבהו, בריה לרבי
בעלמא דין ובעלמא דאתי.

תקונא תנינא. נפיק שערא, וסליק מרישא דפומא, עד רישא אורא דפתנא דפומא,
ונזיית מתוזות פומא, עד רישא אורא, נימין על נימין, בתקונא שפיר.

קום רבי אבא. קום רבי אבא, פתוז ואמר, כד תקונא דדיקנא דא מהתקן בתקונא
דמלכא, (ס"א בתיקוני מלכין) (ס"א כד תקונא דא מתקן בדיקנא דמלכא אתחזי) כגבר תקיף שפיר
למוזין, רב ושליט, דהא הוא דכתיב, (תהלים קמז) גדול אדונינו ורב כוז. וכד אתפסם
בתקונא דיקנא יקרא קדישא, וישגוז ביה, אקרי בנהירו דיליה, אל רוזום וגו'. והאי
תקונא תנינא אתתקן, כד נהיר בנהירו דעתיק יומין, אקרי רב וזסד. וכד מסתכלי דא
בדא, אתקרי בתקונא אורא ואמת. דהא נהירו אנפיה. (ס"א דא נהירו דאנפין)

ותנא, נושא עון אתקרי דא תקונא תנינא, פזונא דעתיקא קדישא. אבל משום ההוא
אורזא דנפיק, בתקונא תליתאה תוזות תרין נוקבין דזוטמא, ושערין תקיפין זעירין מליין
להוא אורזא. לא אתקרון הכא נושא עון ועובר על פשע, ואתקיימו באתר אורא.

ותנא, תלת מאה ושבעין וחמש וזסדים, כליין בוזסד דעתיק יומין, וכלהו אקרון וזסדי
קדמאי. דכתיב, (תהלים פט) איה וזסדיה הראשונים. וכלהו כליין בוזסד דעתיקא קדישא,
סתימא דכלא. וזסד דזעיר אפין אקרי וזסד עולם.

ובספרא דצניעותא, (שמות קע"ז ע"ב) קרי ביה לזסד קדמאה דעתיק יומין רב וזסד. ובזעיר
אפין, וזסד סתם. ובגין כף כתיב הכא, (שמות לד) ורב וזסד. וכתיב, (שמות לד) נוצר וזסד
לאלפים סתם. ואוקימנא, האי רב וזסד, מטה כלפי וזסד, לנהרא ליה, ולאדלקא בוציני.

דתנא האי אורזא דזויות תוזות תרין נוקבין דזוטמא, ושערין זעירין מליין להוא אורזא,
לא אקרי ההוא אורזא עובר על פשע, דלית אתר לאעברא ליה בתרי גווי. וזד משום
שערי דאשתכו בהוא אורזא, הוא אתר קשיא לאעברא. וזד, משום דזויות אעברא
דהוא אורזא עד רישא דפומא, ולא זתיר.

ועל דא פתיב, (שיר השירים ה) שפתותיו שושנים, סומקין פורדא, נוטפות מור עובר, סומקא תקיף, והאי אורזא דהכא, בתרי גווי לא (ס"א בתרי גווי אגזים ולא) אתבסס. מכאן מאן דבעי לאגומא, תרי זמני בטש בידיה בהאי אורזא.

תקונא רביעאה נפיק שערא, ואתתקן, וסליק וזפי בעלעוי, בתקרובתא דבוסמא. האי תקונא יאה ושפירא, לאתוויא הוד והדר הוא (ס"א הוד עלאה). ותניא, הוד עלאה, נפיק ואתעטר ונגיד לאתאודא (ס"א ליאה דעלעין) בעלעוי, ואתקרי הוד זקן. ומהאי הוד והדר, תליין אלין לבושי, דאתלבש בהו, ואינון פורפירא יקירא דמלכא. דכתיב, (תהלים קד) הוד והדר לבשת, תקונין דאתלבש בהו, ואתתקן בהאי דיוקנא דאדם, יתיר מפל דיוקנין.

דף קמ"א ע"א

ותאנא (דף קמ"א ע"א) האי הוד, פד אתגהר בנהירו דדיקנא עלאה, (נ"א דא) ואתפשט בשאר תקונין גהירין. האי הוא נושא עון מהאי גיסא, ועובר על פשע מהאי גיסא. ובגין פה, (שיר השירים ה) לוזיו פתיב. ובאגועתא דספרא אקרי, הוד והדר ותפארת. דהא תפארת הוא עובר על פשע, שגאמר (משלי יט) ותפארתו עובר על פשע, אבל האי תפארת לא אוקימנא, אלא בתקונא תשיעאה, כמה דאת אמר ותפארת בזוירים פוים. ותמן אקרי תפארת. וכד אתתקל (ס"א אסתכל), במתקלא ווד סלקין. אמר רבי שמעון, יאות אנת רבי אבא, לאתברכא מעתיקא קדישא, דכל ברכאן נפקין בעיה.

תקונא וזמישאה. פסיק שערא, ואתוויין תרין תפוויין מכאן ומכאן, סומקן פהאי ורדא סומקא. ומתלהטן במאתן ושבעין עלמין, הני תרי תפוויין, פד גהרין (מתרין סטרין) מנהירו דתרין תפוויין קדישין עלאין דעתיקא, אתמשה סומקא, ואתי וזיירא. בהאי פתיב, (במדבר ו) יאר יי פניו אליה ויונה. דכד גהרין מתברך עלמא. ובשעתא דאתעבדו סומקא, פתיב ישא יי פניו אליה, פלומר יסתלק. ולא ישתכוו רונא בעלמא. תאנא, פלהון גהרין דאתגהרן מעתיקא קדישא, אתקרון ווסדי קדמאי. ובגין אינון, גהרין פל אינון ווסדי עולם.

תקונא שתיתאה. נפיק שערא, פוד וזוטא דשערי בסורגיה דדיקנא. (ס"א ותליין עד רישא דמעוי ולא נחית עד טבורא, תנא תקונא דא הוא דאקרי) פאת הזקן ואיהו ווד מוזמש פאין, דתליין פוזסד (וברחמי), ולא אבעי לזבלא האי ווסד, כמה דאתמר. ובגין פה, (ויקרא יט) לא תשוית את פאת זקנה פתיב.

תקונא שביעאה. דלא תליין שערא על פומא, ופומא אתפני מפל סטרוי, ויתבין שערין בתקונא סוזור סוזור ליה. קום רבי יהודה. קום רבי יהודה, פתו ופומא, (דניאל ד) בגזירת עירין פתגמא. כמה אלק רבבן מתנשן (ס"א מתישבן) ומתקיימן בהאי פומא, ותליין מניה, וכלהון אקרון פה. הדא הוא דכתיב, (תהלים לג) וברונו פיו כל צבאם. ומההוא רונא דנפיק מפומא, מתלבשין.

כל אינון דלבר, תליין מהאי פומא. ומהאי פומא (ס"א רוחא) פד אתפשט האי רונא, מתלבשין ביה כמה נביאי מזהימנא, וכלהו פה יי אתקרון. ובאתר דרווא נפיק, לא

אתערבא מלה אורא וכלהו (פיות) מוזפאן לאתלבשא בההוא רווא דנפיק. והאי תקונא שליטא על כלהו שיתא. משום דהכא מתקיימן כלהו ומתאודן. ובגני כף שערוהי שקילין סוורגיה דפומא. ואתפני מכל סטרוי, והאי תקונא שליטא על כלהו משום דהכא מתקיימן כלהו ומתאודן. אמר רבי שמעון, בריך אנת לעתיקא קדישא.

תקונא תמינאה דנזותין שערי בתוות דיקנא, מוזפין קדלא דלא אתנוזי. דתניא, אין למעלה לא ערף ולא עפוי, ובזמנא דאמוז (ס"א דנח) קרבי אתנוזי. משום לאוונאה גבורתא. דהא תנינן, אסף עלמין אתאודין מעיה, הדא הוא דכתיב, (שיר השירים ד) אסף המען תלוי עליו כל שלטי הגבורים. ואסף המען רוא הוא. בצניעותא דספרא, כל שלטי הגבורים דאתו מסטר גבורה ווד, מאינון גבוראן.

תקונא תשיעאה. דאתמשכן (ס"א דמתחברן) שערי בשקולא מליא, עם אינון שערי דתליין, כלהו בשקולא שפיר, כווד גיבר תקיף, מארי נצוון קרבייא. משום דכלהו שערי אתמשכן בתר אינון דתליין. וככלא דכלהו באינון דתליין. וככלא אתמשך, (חסר כאן) ועל דא כתיב, (משלי כ) תפארת בזורים כוזם. (ונראה על הים כבחור טוב הדא הוא דכתיב) כתיב (שיר השירים ה) בזור פארוזים, כגיבר עביד גבוראן, ודא הוא תפארת, וילא וגבורתא ורוומי.

תנא, אמר רבי שמעון כל הגי תקונין, וכל הגי מלין, בעינא לגלאה למאריהון דאתקלו במתקלא, ולא לאינון דלא עאלו (נ"א דעאלו ולא נפקו) אלא לאלין דעאלו ונפקו. דכל מאן דעייל ולא נפיק, טב ליה דלא אברי.

דף קמ"א ע"ב

ככלא דכל מלין, עתיקא דעתיקין, וזעיר אפיין, כלא ווד. כלא הוה. כלא הוי. כלא יהא. לא ישתני. ולא משתני. ולא שנא. אתתקן בתקונין אלין. אשתלים דיוקנא דכליל כל דיוקנין. דיוקנא דכליל כל שמהן. דיוקנא (דף קמ"א ע"ב) דאתנוזי בגווגיה כהאי דיוקנא (נ"א בגווייה כל דיוקנין) לאו האי דיוקנא הוי, אלא כעין האי דיוקנא.

כד אתנוברן עטרין וכתרין, כדן הוא אשלבמותא דכלא. בגין, דדיוקנא דאדם, הוי דיוקנא דעלאין ותתאין דאתכללו ביה. ובגין דהאי דיוקנא כליל עלאין ותתאין, אתקין עתיקא קדישא תקונין, ותקונא דזעיר אפיין, בהאי דיוקנא ותקונא.

ואי תימא מיה בין האי להאי. כלא הוא במתקלא וודא, אכל מפאן (נ"א מנן) אתפרשן ארוזי. (נ"א אתפשטן רחמי) ומפאן (נ"א ומנן) אשתכוז דינא. ומסטרא דילן הוו שניין דא מן דא. ורוזן אלין לא אתמסטרוי, בר למנוצדי וקלא קדישא. וכתיב (תהלים כה) סוד יי לראיו.

כתיב (בראשית ב) וייצר יי אלהים את האדם, בתרי יודין. אשלים תקונא גו תקונא, טברקא דגושפנקא. ודא הוא וייצר. תרין יודין למה. רוא דעתיקא קדישא, ורוא דזעיר אפיין. וייצר, מאי צר. צר צורה בגו צורה. (ודא הוא וייצר) ומהו צורה בגו צורה. תרין שמהן,

דַּאתְקָרִי שֵׁם מְלֶאכֶּה, יי אֱלֹהִים. וְדָא הוּא רִזָּא דְתַרְיִן יוּדִיָּין דְוַיִּיבָר, דְּצָר צוּרָה גֵּו צוּרָה. תְּקוּנָא דְשִׁמְא שְׁלִים, יי אֱלֹהִים.

וּבְמָה אֲתַכְלִילוּ. בְּדִיוקְנָא עֲלָאָה דָּא, דְאֶקְרִי אָדָם. דְּכָלִּיל דְכֹר וְנוֹקְבָא. וְעַל דָּא פְתִיב אֶת הָאָדָם דְכָלִּיל דְכֹר וְנוֹקְבָא. אֶת: לְאֶפְקָא וּלְמַסְגֵי זִינָא דְנִפְיָה מַעֲיָה. (מְדַכֵּר וְנוֹקְבָא)

עֲפָר מִן הָאָדָמָה: דִּיוקְנָא בְּגֵו דִּיוקְנָא. וַיִּפּוּז בְּאֶפְיו נְשִׁמַת וַיִּיָּם: טַבְרָקָא דְגִוּשְׁפִּנְקָא גֵּו בְּגֵו. וְכָל דָּא לְמָה. בְּגִין לְאֶשְׁתַּלְפָּא וּלְעֵינֵיכֶּלָּא בֵּיה סְתִים דְסְתִימָא עֲלָאָה, עַד סוּפָא דְכָל סְתִימִין. (הָדָא הוּא דְכְתִיב (בְּרַאשִׁית ב) וַיִּפַּח בְּאֶפְיו נְשִׁמַת חַיִּים) נְשִׁמָתָא, דְכָל וַיִּי דְעֵינֵיכֶּלָּא וְתַתָּא תְלִין מַהֲהִיא נְשִׁמָתָא, וּמִתְקַיְימִי בֵּיה.

וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ וְזֵהָ, לְאֶתְרָקָא, וּלְעֵינֵיכֶּלָּא בְּתַקוּנִין כְּזוּנָא דָּא, וּלְאֶשְׁלָפָא לְהֵהִיא (נ"א מַהֲהִיא) נְשִׁמָתָא. מִדְרָגָא לְדְרָגָא עַד סוּפָא דְכָל דְרָגִין. בְּגִין דִּיהִי הֵהִיא נְשִׁמָתָא מִשְׁתַּכּוּנָא בְּכָלָּא, וּמִתְפַשְׁטָא בְּכָלָּא. וּלְמַהֲוִי כָלָּא בְּיוּזוּדָא וּדָ. וּבְמֵאן דְפָסִיק הֵאִי יוּזוּדָא מִן עֲלָמָא, כְּמֵאן דְפָסִיק נְשִׁמָתָא דָּא, וּמוּזוּי דְאִית נְשִׁמָתָא אֲזוּרָא, בְּר מַהֲהִיא. וּבְגִין כֹּה, יִשְׁתַּצֵּי הוּא וְדוּכְרָגִיָּה מִן עֲלָמָא לְדְרִי דְרִין.

בְּהֵאִי דִּיוקְנָא דְאָדָם, שְׁאֵרִי וְתִקִּין כָּלָּלָא דְכֹר וְנוֹקְבָא. כֹּד אֲתַתְקִין הֵאִי דִּיוקְנָא בְּתַקוּנֵי, שְׁאֵרִי מוּזוּדוּי, מִבִּין תְּרִין דְרוּעִין. בְּאֶתֶר דְתִלְיִין שְׁעָרֵי דְדִּיוקְנָא, דְאֶתְקִרוּן (נ"א דַּאתְקָרִי) תְּפָאֶרֶת. וְאֶתְפַשְׁטָא הֵאִי תְּפָאֶרֶת, וְתִקִּין תְּרִין וּדְיִין, וְאֶשְׁתַּלְפִּי לְאֲזוּרוּי, וְעַבְד גִּוּלְגִּלְתָּא דְנוֹקְבָא. כָּלָּא סְתִימָא מִכָּל סְטְרוּי. בְּשַׁעֲרָא בְּפִרְצוּפָא דְרִישָׁא. וּבְכָלָּלָא וּדָא אֲתַעֲבִידוּ בְּהֵאִי תְּפָאֶרֶת, וְאֶקְרִי אָדָם דְכֹר וְנוֹקְבָא. הָדָא הוּא דְכְתִיב, (יִשְׁעִיה מִד) כְּתַפְאֶרֶת אָדָם לְשֶׁבֶת בֵּית.

כֹּד אֲתַבְרִי פְרַצוּפָא דְרִישָׁא דְנוֹקְבָא, תְּלִיָּא וּדָ קוּצָא דְשַׁעֲרֵי מְאֲזוּרוּי דְזַעֲרִי אֶפְיִן, וְתִלִּי עַד רִישָׁא דְנוֹקְבָא. וְאֶתְעִירוּ שְׁעָרֵי בְּרִישָׁא, כְּלָהוּ סוּמְקֵי דְכָלְכָן בְּגֵו גִּוּזֵי, הָדָא הוּא דְכְתִיב, (שִׁיר הַשִּׁירִים ז) וְדַלַת רֹאשׁךָ פְּאַרְגָּמֶן. מַהוּ אֲרַגְמָן. גִּוּזֵי דְכָלְכָן בְּגֵו גִּוּזֵי.

תֵּאנָא, אֲתַפְשֵׁטָא הֵאִי תְּפָאֶרֶת מִטְּבוּרָא דְלְבָא, וְנִקִּיב וְאֲתַעֲבֵר בְּגִיסָא אֲזוּרָא, וְתִקִּין פְּרַצוּפָא דְנוֹקְבָא עַד טְבוּרָא. וּמִטְּבוּרָא שְׁאֵרִי, וּבְטְבוּרָא שְׁלִים.

תּוּ אֲתַפְשֵׁטָא הֵאִי תְּפָאֶרֶת, וְאֲתַקִּין מַעֲוִי דְדְכּוּרָא, וְעֵינֵי (וְאֲתַקִּין) בְּהֵאִי אֶתֶר כָּל רִזּוּמִין, וְכָל סְטְרָא דְרִזּוּמִי. וְתֵאנָא, בְּהֵי מִיעֵיין אֲתַאזּוּדָן, שֵׁית מַאָה אֶלְפֵי רַבּוּא מְאֵרִי דְרִזּוּמִי. וְאֲתַקִּרוּן בְּעֵלִי מִיעֵיין. דְכְתִיב, (יִרְמִיָּה לֹא) עַל כֵּן הִמּוּ מַעֲוִי לֹא רִזּוּם אֲרִזּוּמֵנוּ נָאם יי.

תֵּאנָא, הֵאִי תְּפָאֶרֶת, כָּלִיל בְּרִזּוּמִי, וְכָלִיל בְּדִינָא, וְאֲתַפְשֵׁטָא רִזּוּמִי בְּדְכּוּרָא, וְאֲתַעֲבֵר וְנִקִּיב (ס"א וְנַהִיר) לְסְטֵר אֲזוּרָא, וְתִקִּין מִיעֵוִי דְנוֹקְבָא, וְאֲתַתְקֵנוּ מַעֲהָא בְּסְטֵרָא דְדִינָא.

דף קמ"ב ע"א

תֵּאנָא, אַתְתֵּקֵן דְּכוּרָא בְּסִטְרֵיהּ, בְּמַאתָן וְתַמְנֵיא וְאַרְבְּעִין תְּקוּנֵין דְּכָלִּילָן בֵּיהּ, וּמְנַהֵן לְגוּ, וּמְנַהֵן לְבַר. מְנַהֵן רִוּוּמִי. וּמְנַהֵן דֵּינָא. כְּלָהוּ (דָּף קמ"ב ע"א) דְּדֵינָא, אַתְאֲוֹדוּ בְּדֵינָא דְאֲוֹרוּ, דְּנוֹקְבָא אַתְפְּשִׁטַּת תַּמְן. וְאַתְאֲוֹדוּ וְאַתְפְּשִׁטוּ בְּסִטְרֵהָ.

וְתֵאנָא, וּמִשָּׁה עֲרִייתָא (נ"א תְּקוּנִין) אַתְגְּלִין בְּהּ, בְּסִטְרָא דְדֵינֵין וּמִשָּׁה. וְדֵינֵין ה' (נ"א בִּסְטְרָא דְדֵינָא וְדִינָהָ) אַתְפְּשִׁטוּ, בְּמַאתָן וְאַרְבְּעִין וְתַמְנֵיא אַרוּזִין. וְהָכִי תֵאנָא, קוֹל בְּאִשָּׁה עֲרוּהּ. שַׁעַר בְּאִשָּׁה עֲרוּהּ. שׁוֹק בְּאִשָּׁה עֲרוּהּ. יָד בְּאִשָּׁה עֲרוּהּ. רַגְלָא בְּאִשָּׁה עֲרוּהּ. דָּאָף עַל גַּב דְתֵרִין אַלִּין לֹא שְׁמִינָהּ וּבְרֵנָא, וְתֵרִין אַלִּין יִתִּיר מִעֲרוּהָ אֵינוּן.

וְתֵאנָא בְּצִנְיָתָא דְסִפְרָא, אַתְפְּשִׁט דְּכוּרָא וְאַתְתֵּקֵן בְּתְּקוּנֵיוּ. אַתְתֵּקֵן תְּקוּנָא דְכִסּוּתָא דְכִיָּא. וְהָאִי הוּא אִמָּה דְכִיָּא. אֲרַכִּיָּה דְהָהוּא אִמָּה, מַאתָן וְאַרְבְּעִין וְתַמְנֵיא עֲלָמִין. וְכָלְהוּ תְלִין בְּפּוּמָא דְאִמָּה, דְאַתְקֵרִי יו"ד. וְכִיּוֹן דְאַתְגְּלִיָּא יו"ד פּוּמִיָּה דְאִמָּה, אַתְגְּלִי וּסְדַ עֲלָהָ. וְהָאִי אִמָּה וּסְדַ הוּא דְאַתְקֵרִי, וְתִלִּי (נ"א וְהָאִי חֲסֵד הוּא תִלִּי) בְּהָאִי פּוּם אִמָּה. וְלֹא אַקֵּרִי וּסְדַ, עַד דְאַתְגְּלִיָּא יו"ד דְפּוּם אִמָּה.

וְתֵאנָא וְזוּי, דְלֹא אַתְקֵרִי אֲבֵרְהֵם שְׁלִים בְּהָאִי וּסְדַ, עַד דְאַתְגְּלִיָּא יו"ד דְאִמָּה. וְכִיּוֹן דְאַתְגְּלִי אַקֵּרִי שְׁלִים, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב, (בְּרַאשִׁית ז) הִתְהַלַּךְ לְפָנַי וְהִלִּיָּה תַמִּים, תַמִּים מִמִּשָּׁה. וְכְּתִיב (שְׁמוּאל ב כב) וְאֶהְיֶה תַמִּים לּוֹ וְאֶשְׁתַּמְרָה מִעוֹנֵי. מֵאִי קָא מִיִּרִי, רִישָׁא וְסִיפָא. אֲלָא כָּל דְגְּלִי הָאִי יו"ד, וְאַסְתַּמְרַת דְלֹא עִיִּלִּיָּה לְיו"ד בְּרִשׁוּתָא אֲוֹרָא. לִיהוּי שְׁלִים לְעֲלָמָא דְאַתִּי, וְלִיהוּי צָרִיר בְּצֻרוּתָא דְזוּי. מֵאִי בְרִשׁוּתָא אֲוֹרָא. דְכְּתִיב, (מְלָאכִי ב) וּבָעַל בַּת אֶל גֶּכָר. וּבְגִין כִּף כְּתִיב, וְאֶהְיֶה תַמִּים לּוֹ, דְכִיּוֹן דְהוּא תַמִּים בְּגִלּוּיָא דְיו"ד, וְאַשְׁתַּמְרָה מִעוֹנֵי.

וְכִיּוֹן דְאַתְפְּשִׁט אִמָּה דָא, אַתְפְּשִׁט סִטְרָא גְבוּרָה מֵאֵינוּן גְבוּרָאן (בְּשַׁמְלָא) דְנוֹקְבָא, וְאַשְׁתַּקֵּעַ בְּנוֹקְבָא בְּאַתֵּר זוּד, וְאַרְשָׁם בְּעֲרִייתָא, כְּסוּתָהּ דְכָל גּוּפָא דְנוֹקְבָא. וּבְהָהוּא אַתֵּר אַקֵּרִי עֲרוּהָ דְכָלָא. אַתֵּר לֹאֲעִנְעָא לְהוּא אִמָּה, דְאַקֵּרִי וּסְדַ. בְּגִין לְאַתְבְּסָמָא גְבוּרָה דָא דְכָלִּיל וּזְמִשׁ גְבוּרָאן, בְּהָאִי וּסְדַ דְכָלִּיל בְּזוּמִשׁ וּסְדִין. וּסְדַ יְמִינָא, גְבוּרָא שְׁמַאלָא. אַתְבְּסָם דָא בְּדָא, וְאַקֵּרִי אָדָם, כְּלִיל מוֹתֵרִין סִטְרִין. וּבְגִין כִּף, בְּכָלְהוּ כְּתֵרִין אִיתַּת יְמִינָא וְשְׁמַאלָא, דֵּינָא וְרִוּוּמִי.

תֵּאנָא, עַד לֹא זְמִין תְּקוּנֵי דְמִלְכָא, עֲתִיקָא דְעֲתִיקִין, בְּנָה עֲלָמִין, וְאַתְקֵין תְּקוּנֵין לְאַתְקֵימָא. הָהוּא נּוֹקְבָא לֹא אַתְבְּסָמָא, וְכָל אַתְקֵימּוּ, עַד דְנְזוּיָת (רפ"ט ע"ב) וּסְדַ עֲלָהָ וְאַתְקֵימּוּ, וְאַתְבְּסָמוּ תְּקוּנֵי נּוֹקְבָא, בְּהָאִי אִמָּה דְאַקֵּרִי וּסְדַ. הֲדָא הוּא דְכְּתִיב, (בְּרַאשִׁית לו) וְאֵלֶּה הַמְּלָכִים אֲשֶׁר מָלְכוּ בְּאַרְצֵי אֲדוּם, אַתֵּר דְכָל דֵּינֵין מִשְׁתַּפּוּזִין תַּמְן (וְאֵינוּן תְּקוּנֵי אַתְתָּא, אֲשֶׁר הָיוּ לֹא כְּתִיב אֲלָא אֲשֶׁר מָלְכוּ) וְכָל אַתְבְּסָמוּ, עַד דְאַתְקֵין כְּלָא, וְנָפִיק הָאִי וּסְדַ, וְאַתְיִשְׁבַּ בְּפּוּמָא דְאִמָּה. הֲדָא הוּא דְכְּתִיב, וְיָמֹת וְיָמֹת, דְלֹא אַתְקֵימּוּ, וְכָל אַתְבְּסָמוּ, דֵּינָא בְּדֵינָא.

וְאִי תִימָא אִי הָכִי דֵּינָא כְּלָהוּ, וְהָא כְּתִיב וְיִמְלוֹךְ תּוֹזְתֵי שְׁאוּל מִרוּחוֹבוֹת הַגָּהָר, וְהָא לֹא אַתְוִזֵי דֵּינָא. דְתֵינֵין, רוּחוֹבוֹת הַגָּהָר אִיהוּ בֵּינָה, דְמִינָהּ מִתְּפַתּוּזִין וּמִשִּׁין תֵּרְעִין דְגְּהוֹרִין

ובוֹצֵינֵינוּ, לְשִׁית סִטְרֵי עֲלָמָא. תֵּאָנָא, כִּלְהוּ דִּינָא, בְּר מוֹזַד דְּאַתְקֵיִים בְּתִרְאָה, וְהָאֵי שְׂאוּל מְרוּזָבוּת הַנְּהָר, דָּא הוּא וּזְד סִטְרָא, דְּאַתְפְּשֵׁט וְנִפְיָק מְרוּזָבוּת הַנְּהָר.

וּכְלָהוּ לָא אַתְקֵיִמוּ, לָא תִימָא דְאַתְבְּטְלוּ, אֶלָּא דְלָא אַתְקֵיִמוּ בְּהָהוּא מְלָכוּ, (ובסטר נוקבא) עַד דְּאַתְעַר וְאַתְפְּשֵׁט הָאֵי בְּתִרְאָה מְפֻלְהוּ, דְּכִתִּיב וַיִּמְלוֹךְ תּוֹזְתֵי הָדָר. מֵאֵי הָדָר. וְנִסְדַּ עֲלָאָה. וְשֵׁם עִירוּ פְּעוּ, מֵאֵי פְּעוּ. בְּהָאֵי פְּעוּ בְּר גֵּשׁ דְּזָכִי לְרוּזָא דְקוּדְשָׁא וְשֵׁם אֶשְׁתוּ מְהִיטְבָּאֵל, בְּכֵאֵן אַתְבְּסִמוּ דָּא בְּדָא, וְאַתְקֵרִי אֶשְׁתוּ, מַה דְּלָא כְּתִיב בְּכֻלְהוּ.

מְהִיטְבָּאֵל, אַתְבְּסִמוּתָא דְדָא בְּדָא. בַּת מְטֻרְד, תְּקוּנָן דְּמִסְטֵר גְּבוּרָה. בַּת מִי זְהָב, אַתְבְּסִמוּ וְאַתְכְּלִילוּ דָּא בְּדָא, מִי זְהָב: רוּזְמִי וְדִינָא. כֵּאֵן אַתְדְּבָקוּ אַתְתָּא בְּדִכּוּרָא.

דף קמ"ב ע"ב

בְּסִטְרוּי, אַתְפְּרֵשֵׁן בְּדְרוּעֵינוּ, בְּשׁוּקֵינוּ. דְּרוּעֵין דְּדִכּוּרָא, וּזְד יְמִינָא, וּזְד שְׂמֵאלָא דְרוּעָא קְדָמָאָה (ס"א קדישא) (דף קמ"ב ע"ב) תְּלַת קְשָׁרִין אַתְקֵשְׁרוּ בֵּיהּ, וְאַתְכְּלִילוּ ב' דְרוּעֵינוּ. וְאַתְכְּלִילוּ סְלֵקָא דְעֵתָהּ. אֶלָּא ג' קְשָׁרִין בִּימִינָא, וְג' קְשָׁרִין בְּשְׂמֵאלָא. ג' קְשָׁרִין דִּימִינָא, אַתְכְּלִינן בְּג' קְשָׁרִין דְשְׂמֵאלָא. וּבְגֵזֵין כַּף, דְרוּעָא לָא כְּתִיב אֶלָּא וּזְד. אֲבָל יְמִינָא, לָא כְּתִיב בֵּיהּ זְרוּעַ, אֶלָּא (שמות טו) יְמִינָהּ יי. (תהלים קיח) יְמִינֵי אַתְקֵרִי, בְּג' קְשָׁרִין דְאַבְהֵתָא דְאוּסֵינוּ לְוּוּלְקִיהוּן.

וְאֵי תִימָא הָא בַּתְלַת וְזִלְלִין מוּזָא דְגֻלְגֻלְתָּא מִשְׁתַּכּוּזִין. תֵּאָנָא, כִּלְהוּ ג' מִתְפְּשֵׁטִין, וּמִתְקֵשְׁרֵן בְּכָל גּוּפָא, וְכָל גּוּפָא אַתְקֵשְׁר בְּהֵנֵי תְלַת, וּמִתְקֵשְׁרֵן בְּדְרוּעָא יְמִינָא. וּבְגֵזֵין כַּף תֵּאִיב דְוּוּד וְאָמֵר, (תהלים קי) שׁוּב לִימִינִי. מִשּׁוּם דְּהוּא אַתְנַפֵּר עִמָּהוּן דְאַבְהֵתָא, וְיִתִּיב תַּמָּן לְכוּרְסֵיא שְׁלִימָתָא. וּבְגֵזֵין כַּף כְּתִיב (תהלים קיח) אֲבָן מֵאִסוּ הַבּוֹנִים וְגו', מִשּׁוּם דְּיִתִּיב לִימִינָא. הֵינֵנוּ דְכְּתִיב, (דניאל יב) וְתַנּוּן וְתַעֲמוּד לְגֻזְרָךְ לְקִץ הַיָּמִין, כְּלוּמַר, כִּמְאֵן דְּזָכִי לְוּוּבִיבּוּתָא דְמִלְכָּא. וְכֵאֵה זְוּלְקִיָּהּ, דְּמֵאֵן דְּפָרִישׁ מִלְכָּא יְמִינָהּ. וְקִבִּיל לִיהּ תְּוֹזוּת יְמִינָהּ. וְהָאֵי יְמִינָא כַּד יִתִּיב, קְשָׁרִין אַתְפְּשֵׁטָא.

וְדְרוּעָא לָא אוּשֵׁיט יְדִיָּה (ס"א וקשרין לא אתפשטו ודרועא לא אושיט יתיב) בַּתְלַת קְשָׁרִין דְאַמְרוּן. וְכַד מִתְעָרִין וְזִיבֵינָא, וּמִתְפְּשֵׁטֵן בְּעֲלָמָא, מִתְעָרִין תְּלַת אֲוֹרְגִין, דְּאִינוּן דִּינָא קְשִׁיא, וְאוּשֵׁיט דְרוּעָא וְכַד אוּשֵׁיט דְרוּעָא, יָד יְמִינָא הוּא, אֲבָל אַתְקֵרִי (ישעיה נא) זְרוּעַ יי, (דברים ט) זְרוּעָה דְהִנְטֻיָּה (נ"א תלת קשרין אתקשרו ביה ואתכלילו תלת קשרין דימינא ותלת קשרין דשמאלא בג' קשרין דאבהתא דאחסינו לחולקיהון. ואי תימא הא בג' חללי מוחא דגולגלתא משתכחין. תאנא כולהו ג' מתפשטין ומתקשרין בכל גופא וכל גופא אתקשר בהני תלתא ומתקשרין בדרועא ימינא. והאי ימינא כד יתיב (קשרין לא אתפשטו ודרועא לא אושיט ויתיב) בתלת קשרין דאמרון. וכד חייביא מתערין. מתערין תלת אחרנין דאינון דינא קשיא ואושיט דרועא ואתקרי זרוע יי זרוער הנטויה) בְּזִמְנָא דְג' אֲלִין אַתְכְּלִינן בְּג' אֲוֹרְגִין, אַקְרִי כִלְא יְמִינָא, וְעֵבִיד דִּינָא בְּרוּזְמִי, הָדָא הוּא דְכְּתִיב, יְמִינָהּ יי זְאֲדָרִי בְּכּוּזוּ יְמִינָהּ יי תְּרַעֵץ אוּיָב, בְּגֵזֵין דְּמִתְעָרֵן רוּזְמִי בְּהוּ.

וְתֵאָנָא, בְּהָאֵי יְמִינָא מִתְאַוּדֵן תְּלַת מֵאָה וְשִׁבְעֵין אֶלְף רַבּוּא, דְּאַקְרוּן יְמִינָא. וּמֵאָה וְתַמְנֵין וְנוּמְשָׁה אֶלְף רַבּוּא, מְזֻרְעַ דְּאַקְרִי זְרוּעַ יי. מֵהָאֵי וּמֵהָאֵי תְלִיָּא זְרוּעָא, וְהָאֵי וְהָאֵי אַקְרִי

תפארת, דכתיב, (ישעיה ג) מולך לימין משה, הא ימינא. זרוע, הא שמאלא. דכתיב, (ישעיה ג) זרוע תפארתו, דא ברא.

ותאנא, ברא שמאלא, מתאונדן ארבע מאה וזמשיין רבוא מארי תריסין, מתאונדן בכל אצבעא ואצבעא. ובכל אצבעא ואצבעא עשר אלפין מארי תריסין משתכוזין. פוק וזשוב, כמה אינן דבידא. והוא ימינא אקרי סיועא קדישא, דאתי מדרועא דימינא, מתלת קשרין. (ואף על גב דאקרי יד הוי סיועא) דכתיב (וכתיב) (שמואל ב ג) והנה ידי עמך. ומתאונדן מהאי, אלה וארבע רבוא, ותמינא, וזמש מאה אלפין מאריהון דסיועין בכל עלמא. ואקרון יד יי עלאה. יד יי תתאה. ואף על גב דבכל אתר יד יי שמאלא. וכו ימין יי, אתכלל ידא בזרועא, והוי סיועא, ואקרי ימין. ואי לאו, יד יי תתאה. תאנא, כד מתערין דינין קשיין לאונתא בעלמא, דכא פתיב, (תהלים כה) סוד יי לראיו.

ותאנא בעניעותא דספרא, דכל דינין דמשתכוזין מדכורא, תקיפין ברישא, ונייזין בסופא. וכל דינין דמשתכוזין מנוקבא, נייזין ברישא, ותקיפין בסופא. ואלמלא דאתעבידו כוודא, לא יכלין עלמא למסבל. עד דעתיק דעתיקי סתימא דכלא, פריש דא מן דא, וזובר לון לאתבסמא כוודא.

וכד פריש לון, אפיל דורמיטא לזעיר אפין, ופריש לנוקבא מאזורוי דסטרוי, ואתקין לה כל תקונתא, ואצבעא ליומא דיליה, למיתתא לדכורא. הדא הוא דכתיב, (בראשית ב) ויפל יי אלהים תרדמה על האדם ויישן. מהו ויישן. האי הוא דכתיב, (תהלים מד) עורה למה תישן יי. ויקוז אונת מצלעותיו, מאי אונת. דא היא נוקבא. כמה דאת אמר, (שיר השירים ו) אונת היא יונתי תמותי, וסלקא, ואתתקנא. ובאתרהא שקיע רזומי וזוסד, הדא הוא דכתיב, (בראשית ב) ויסגור בשר תונתנה. וכתיב (יחזקאל לו) והסירותי את לב האבן מבשרכם ונתתי לכם לב בשר.

דף קמ"ג ע"א

ובשיעתא דבעא למיעל שבתא הוה ברי רוזין ושדין ועלעולין, ועד לא סיים לון, אתת מטרוניתא בתקונתא, ויתיבת קמיה. בשיעתא דיתיבת קמיה, אנו לון לאינון ברייאן, ולא אשתלימו. כיון דמטרוניתא יתבת עם מלכא, (דף קמ"ג ע"א) ואתוזברו אפין באפין, מאן ייעול בינייהו, מאן הוא דיקרב בהדייהו. (בגין כך סתימא דמלה עונתן של תלמידי חכמים דידיעין רזא דנא משבת לשבת) וכד אתוזברו, אתבסמו דא ברא. יומא דכלא אתבסם ביה. ובגין פה, אתבסמו דינין דא ברא, ואתתקנו עלאין ותתאין.

ותאנא בעניעותא דספרא, בעא עתיקא קדישא לבווי, אי אתבסמו דינין, ואתדבקו תרין אלין דא ברא, ונפק מסטרא דנוקבא דינא תקיפא, (דלא יכיל עלמא למסבל) דכתיב, (בראשית ד) והאדם ידע את וזוה אשתו ונתהר ונתלד את קין ותאמר קניתי וגו'. ולא הוה יכיל עלמא למסבל, משום דלא אתבסמות, וזוויא תקיפא אטיל בה וזהמא דדינא קשיא, ובגין פה לא הוה יכיל לאתבסמא. וכד נפיק דא קין מסטר דנוקבא, נפק תקיף קשיא, תקיף בדינוי,

קָשִׁיָא בְּדִינֵי. כִּיּוֹן דְּנָפֵק אֶתְוֹלְשֵׁת וְאֶתְבְּסִמֵּת. בְּתַר דָּא, אֶפִּיקַת אַזְרָא בְּסִימָא יְתִיר, וְסָלִיק קְדָמָא דְהוּה תְּקִיפָא קָשִׁיָא, וְכָל דִּינֵין לָא אֶתְעָרְבוּ (ס"א אתערעו) קָמִיָה (ס"א וכל דינין לא אתערעו) עֲמִיָה.

תָּא וְזוּי, מַה כְּתִיב, (בראשית ד) וַיְהִי בְהַיּוֹתֶם בְּשַׂדְּהָ. בְּשַׂדְּהָ: דְּאֶשְׁתַּמוּדַע לְעִילָא. בְּשַׂדְּהָ דְּאֶקְרִי שַׂדְּהָ דְּתַפּוּזִים. וְנִצּוּזוּ הָאִי דִּינָא לְאֻזוּהָ, מִשּׁוּם דְּהוּה קָשִׁיָא מְנִיָה, וְאֶכְפִּיָה וְאֶטְמְרִיה תּוּזוּתִיהָ. עַד דְּאֶתְעָר בְּהָאִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְאֶעֱבְרִיה מִקָּמִיָה. וְשִׁקְעִיה בְּנוֹקְפָא דְּתַהוּמָא רַבָּא. וְכָלִיל לְאֻזוּי בְּשִׁקְוֵעָא דִּימָא רַבָּא, דְּמִבְּסָם דְּמַעִין עֲלָאִין. וּמְנִיָהוּן גְּזוּתִין גְּשָׁמִתִין לְעֻלְמָא, אֵינִשׁ לְפּוּם אֲוִרוּזוּי.

וְאִף עַל גַּב דְּטְמִירִין אֵינּוּן. מִתְּפַשְׁטִין דָּא בְּדָא, וְאֶתְעֵבִידוּ גּוֹפָא וְזָד וּמְהֵאִי גּוֹפָא, גְּזוּתִין גְּשָׁמִתִהוּן דְּרִשְׁעִיָּא וְזִיבִיָּא, תְּקִיפֵי רוּזָא. מִתְּרוּוִיָהוּן כְּפּוּדָא סְלָקָא דְּעֵתָרָה. אֲלָא דָּא לְסִטְרוּי, וְדָא לְסִטְרוּי. וְכָפִין אֵינּוּן צְדִיקֵיָא, דְּמִשְׁלָפִי גְּשָׁמִתִהוּן מְהֵאִי גּוֹפָא קְדִישָׁא דְּאֶקְרִי אָדָם, דְּכָלִיל כָּלָא, אֶתְר דְּעֵטְרִין וְכֶתְרִין קְדִישִׁין מִתְּוֹבְרָאֵן תַּמָּן, בְּצִרְוֹרָא דְּאֶתְקֵלָא (ס"א דאתכלא).

וְכָפִין אֵינּוּן צְדִיקֵיָא, (ס"א אתון חברייא) דְּכָל הֲגֵי מַלְיִן קְדִישִׁין, דְּאֶתְמַרוּ בְּרוּזוּן קְדִישָׁא עֲלָאָה, רוּזוּן דְּכָל קְדִישִׁין עֲלָאִין אֶתְפַּלְלֵן בִּיָּה, אֶתְגַּלְיִין לְכוּ. מַלְיִן דְּעֲלָאִין וְתַתְּאִין צִיּוּתִין לְהוּ, וְכָפִין אֶתּוּן מְאָרִיָהוּן דְּמְאָרִין, מוּזְצָדִי וְזִקְלָא, דְּמַלְיִן אֲלִין תַּנְדְּעוּן וְתַסְתַּכְלוּן בְּהוּ, וְתַנְדְּעוּן לְמְאָרִיכוּן אֲפִין בְּאֲפִין, עֵינָא בְּעֵינָא. וּבְהֲגֵי מַלְיִן תּוֹכּוּן לְעֻלְמָא דְּאֶתִי, הָדָא הוּא דְּכֶתִיב, (דברים ד) וַיְדַעַת הַיּוֹם וְהַשַּׁבּוֹת אֵל לְבַבְךָ וְגו'. יי: עֵתִיק יוֹמִין הוּא הָאֲלֵהִים. וְכָלָא הוּא וְזָד, בְּרִיךְ שְׁמִיָה לְעֻלְמָא וְלְעֻלְמֵי עֻלְמֵיָא.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, וְזִמְנָא עֲלָאִין לְתַתָּא, וְתַתְּאִין לְעִילָא. עֲלָאִין לְתַתָּא, דִּיּוֹקְנָא דְּאָדָם, דְּהוּא תְּקוּנָא עֲלָאָה, כָּלְלָא דְּכָלְהוּ. (סו)

תַּאנָּא, כְּתִיב (משלי י) וְצְדִיק יִסוּד עוֹלָם, דְּכָלִיל שֵׁיט בְּקִרְטוּפָא כְּפּוּדָא. וְהָא הוּא דְּכֶתִיב, (שיר השירים ה) שׁוֹקִיו עֲמוּדֵי שֵׁשׁ.

וְתַאנָּא בְּצִיּוּתָא דְּסַפְרָא, בְּאָדָם אֶתְפַּלְיִלוּ כְּתָרִין עֲלָאִין, בְּכָלִל וּבְפִרְט. וּבְאָדָם אֶתְפַּלְיִלוּ כְּתָרִין תַּתְּאִין, בְּפִרְט וּבְכָלִל. כְּתָרִין עֲלָאִין בְּכָלִל, כְּמַה דְּאֶתְמַר בְּדִיּוֹקְנָא דְּכָל הֲגֵי תִיקוּנִין (ס"א דיוקניו). בְּפִרְט: בְּאֶצְבָּעֵן דִּידָן, וְזִמְנָא כְּנִגְדָּא וְזִמְנָא. כְּתָרִין תַּתְּאִין, בְּאֶצְבָּעֵן דְּרַגְלִין דְּאֵינּוּן פִּרְט וּבְכָלִל. דְּהָא גּוֹפָא לָא אֶתְוּזִי בְּהַדִּיָּהוּ. דְּאֵינּוּן לְבַר מְגוּפָא. וּבְגִין כִּף לָא הוּוּ בְּגוּפָא. דְּגוּפָא אֶעֱדִיו מְנִיָּהוּ.

אִי הָכִי, מְאִי (זכריה יד) וְעַבְדוּ רַגְלֵי בְּיּוֹם זְהוּא. אֲלָא רַגְלֵי דְּגּוֹפָא, מְאָרִיָהוּן דְּדִינֵין (ס"א דמאריין) לְמַעַבְדָּא זִיקְמִין וְאֶקְרוּן בְּעֵלֵי רַגְלִים. וּמְנִיָּהוּן תְּקִיפִין. וּמְתַאנְדְּן מְאָרִיָהוּן דְּדִינֵין דִּי לְתַתָּא, בְּכֶתְרִין תַּתְּאִין.

תֵּאנָא, כּל אינן תקוני דלעילא, דגופא קדישא, (בדכר ונוקבא) כּללא דאדם, אתמישך דא
מן דא, ומתאודן דא בדא, ואשקון דא לדא. כּמה דאתמישך דמא בקטפין דורידין לדא
ולדא, להכא ולהכא, מאתר דא לאתר אורא, ואינן משקין (ס"א קסטיון) דגופא (נ"א לגופא).
אשקין דא לדא, מנהרין דא לדא. עד דאנהירו כלהו עלמין, ומתברכאן בגיניהון.

דף קמ"ג ע"ב

תֵּאנָא, כּל אינן כּתרין (דף קמ"ג ע"ב) דלא אתכללו בגופא, כלהו רוזיקין ומסאבין,
ומסאבן כּל מאן דיקרב לגביהון, למנדע מנהון מלין.

תֵּאנָא, מאי תיאובתא דלהון לגבי תלמידי נוכמים. אלא משום דזמן בהו גופא קדישא,
ולאתכללא בהו בההוא גופא. וכי תיבא, אי הכי, הא מלאכין קדישין וליתהון בכלא
דגופא. לא. דזס ושלוס אי ליהון לבר מפכללא דגופא קדישא, לא הו קדישין ולא
מתקיימי. וכתוב (דניאל י) וגוייתו כתרשיש. וכתוב (יחזקאל א) וגבותם מלאות עינים. (דניאל ט)
והאיש גבריאל. כלהו בכלא דאדם. בר מהני דליתהון בכלא דגופא, דאינן מסאבין,
ומסאבן כּל מאן דיקרב בהדיהו.

ותֵּאנָא, כלהו מרווא דשמאלא, דלא אתבסם באדם משתפוזין, ונפקו מפכללא דגופא
קדישא, ולא אתדבקו ביה. ובגין כּך כלהו מסאבין ואלין וטאסין עלמא, ועיילין בגוקבא
דתהומא רבא, לאתדבקה בההוא דינא קדמאה דאקרי קין, דנפיק בככל דגופא
דלתתא. ושאטין וטאסין כּל עלמא, ופרוון ולא מתדבקאן בכלא דגופא, ובגין כּך אינן
לבר, מפל משריין דלעילא ותתא. מסאבין אינן. בהו כתיב (ויקרא יג) מוויץ למוונזה
מושבו.

וברווא דאקרי הבל, דאתבסם יתיר בכלא דגופא קדישא. נפקין אורזין דמבסמן
יתיר, ומתדבקן בגופא, ולא מתדבקן. כלהו תליין (ע"ו ע"ב) באורא ונפקין מהאי כלא
דאלין מסאבין. ושמעין מה דשמעין מעילא, ומנייהו ידעי לתתא דקאמרי להו.

ותֵּאנָא בצניעותא דספרא, כּיון דאתבסמו לעילא כלא דאדם, גופא קדישא, דכר
וגוקבא. אתוברו זמנא תליתאה, ונפק אתבסמותא דכלא. ואתבסמו עלמין עלאין ותתאין.
ומכאן אשתכלל עלמא דלעילא ותתא, מסטרא דגופא קדישא. ומתוברן עלמין,
ומתאודן דא בדא, ואתעבירו ווד גופא. (ובגין דכלהו חד גופא, שכינתא לעילא, שכינתא לתתא, קודשא
ברוך הוא לעילא, קודשא בריך הוא לתתא) ומשלקא רווא, ועיילא בוד גופא. ובכלהו לא אתווי
אלא ווד. (שעיה ו) קדש קדש קדש יי צבאות מלא כל הארץ כבודו. דכלא הוא ווד
גופא.

תֵּאנָא, כּיון דאתבסמו דא בדא, (כתיב (שיר השירים א) תורי זהב נעשה לך עם נקודות הכסף) אתקשרו
דינא ורוזמי. (אתבסמ דינא ברחמי) ואתבסמת גוקבא בדכורא. ובגין כּך לא סלקא דא בלא
דא, כהאי תבר, דלא סלקא דא בלא דא. ועל האי תנינן, מאן דאפיק גרמיה בהאי

עלמא מפללגא דאדם, לבתר כד נפיק מהאי עלמא, לא עייל בפללגא דאדם, דאקרי גופא קדישא. אלא באינון דלא אקרונן אדם, ונפיק מפללגא דגופא.

תניא, תורי זקב נעשה לך עם נקודות הפספ, דאתבסמו דינא פרוזמי. ולית דינא, דלא הוו ביה רוזמי. ועל האי פתיב, (שיר השירים א) זאוו לזוויך בתורים צנארה פוורוים. בתורים: כמו דכתיב, תורי זקב נעשה לך וגו'. פוורוים: כמה דכתיב, עם נקודות הפספ. צנארה, בפללגא דנוקבא, דא מטרוניתא אשתכחז בי מקדשא דלעילא, וירושלם דלתתא (ס"א ומקדשא דכלא) ומקדשא. וכל דא מדאתבסמת בדכורא, ואתעביד פללגא דאדם, ודא הוא פללגא דמהימנותא. מאי מהימנותא. דבגויה אשתכחז כל מהימנותא. (שייך פרשת כי תצא) ותניא, מאן דאקרי אדם, ונשמעתא נפקת מניה, ומית. אסיר למיבת ליה בביתא, למעבד ליה לינה על ארעא, משום יקרא דהאי גופא, דלא יתווי ביה קלנא, דכתיב, (תהלים מט) אדם ביקר כל ילין, אדם דהוא יקר מפל יקרא, כל ילין. מאי טעמא. משום דאי יעבדון הכי, נמשל כבהמות גדמו. מה בעירי לא הוו בפללגא דאדם, ולא אתווי בהו רוזא קדישא, אוף דכא כבעירי, גופא פלא רוזא, ודאי גופא, דהוא יקרא דכלא, לא יתווי ביה קלנא.

דף קמ"ד ע"א

ותניא באגויעותא דספרא, כל מאן דעביד לינה ליה גופא קדישא, פלא רוזא, עביד פגימותא בגופא דעלמין. דהא בגין (דף קמ"ד ע"א) דא, לא עביד לינה באתרא קדישא, בארעא דצדק ילין בה, (ס"א דכתרא קדישא דמלכא בארעא דכתיב (ישעיה א) צדק ילין בה) משום דהאי גופא יקרא, אתקרי דיוקנא דמלכא. ואי עביד ביה לינה, הוי כווד מן בעירא. (הדא הוא דכתיב, (תהלים מט) נמשל כבהמות (ע"כ) נדמו)

תאנא, (בראשית ו) ויראו בני האלהים את בנות האדם. (ס"א בני האלהים) אינון (ס' ע"ב) דאטמרו, ונפלו בנוקבא דתהומא רבא. את בנות האדם, (האדם הידוע). וכתיב וילדו להם הבה הגבורים אשר מעולם וגו'. מההוא דאקרי עולם. פדתנינון ימי עולם. אנשי השם, מנהון נפקו רוזין ושדין לעלמא, לאתדבקא ברשיעינא.

הנפילים היו בארץ, לאפקא אלין אזורנין. דלא הוו בארץ. הנפילים: עניא וענא"ל הוו בארץ. בני האלהים לא הוו בארץ. ורזא הוא וכלא אתמר.

כתיב (בראשית ו) וינזם יי כי עשה את האדם בארץ, לאפקא אדם דלעילא, דלא הוי בארץ. וינזם יי האי בזעיר אפין אתמר. ויתעצב אל לבו, ויתעצב לא נאמר. אלא ויתעצב, איהו אתעצב, דביה תלויא מלתא. לאפוקי ממאן דלא אתעצב. אל לבו, בלבו לא פתיב, אלא אל לבו. כמאן דאתעצב (ומקבל) למאריה, דאווי האי ללבא דכל לבין.

ויאמר יי אמוזה את האדם אשר פראתי מעל פני האדמה וגו'. לאפקא אדם דלעילא. ואי תימא אדם דלתתא בלוזודוי. לאו לאפקא פלל. משום דלא קאים דא פלא דא.

ואלמלא וזכמה סתימא דכלא, כלא אתתקן כמרישא. הדיא הוא דכתיב, (משלי ח) אני וזכמה שכנתי ערמה. אל תקרי שכנתי, אלא שכנתי (ס"א שיכנתי).

ואלמלא האי תקונא דאדם, לא קאים עלמא. הדיא הוא דכתיב, (משלי ג) יי בוזכמה יסד ארץ. וכתיב (בראשית ו) וגו' מצא וזן בעיני יי.

ותאנא, פלהו מוזון תליין בהאי מוזא. והוזכמה הוא פכלא דכלא הוא. ודיא וזכמה סתימא, דבה אתתקיף ואתתקן תקונא דאדם, לאתמישבא כלא על תקוניה, כל ווד באתריה. הדיא הוא דכתיב, (קהלת ז) הוזכמה תעוז לזכם מעשרה שליטים, דאינון תקונא שלימא דאדם. ואדם הוא תקונא דלגו, מניה קאים רוזא. (הדיא הוא דכתיב, (שמואל א טז) כי האדם יראה לעינים ויהוה יראה ללבב, דאיהו בלגו לגו)

ובהאי תקונא דאדם, אתנוזי שלימותא מהימנותא דכלא, דקאים על פורסייא. דכתיב, (יחזקאל א) ודמות כמראה אדם עליו מלמעלה. וכתיב (דניאל ז) וארו עם ענני שמיא כבר אנש אתה הוא ועד עתיק יומיא מטא וקדמוהי הקרבוהי. עד כאן סתימאן מלין. וברין טעמין. זכאה וזולקיה דמאן דינדע וישגוז בהון. ולא יטעי בהון. דמלין אלין לא אתיהבו, אלא למארי מדין ומוזגדי וזקלא, דעאלו ונפקו. דכתיב, (הושע יד) פי ישראל דרכי יי וצדיקים ילכו בם ופושעים יפשלו בם.

תאנא, פכה רבי שמעון, וארים קליה ואמר, אי במלין דיקן, דאתגליין הכא, אתגגיוז וזברינא באדרא דעלמא דאתי, ואסתלקו מהאי עלמא, יאות ושפיר הוה, בגין דלא אתגליין לזוד מבני עלמא. הדר ואמר, הדר בי, דהא גלי קמיה דעתיקא דעתיקין, סתימא דכל סתימין, דהא לא ליקרא דיילי עבידנא, ולא ליקרא דבית אבא, ולא ליקרא דזברינא אלין, אלא בגין דלא יטעון בארוזוי, ולא יעלון בכסופא לתרעי פלטרוי, ולא ימוזון בידיהון. זכאה וזולקי עמהון, לעלמא דאתי.

תנא, עד לא זפקו וזברינא מההוא אדרא, מיתו (צ"ע ע"א ע"א) רבי יוסי ברבי יעקב, ורבי וזקיה, ורבי יסא. וזמו וזברינא, דהו זטלין לון מלאכין קדישין בההוא פרסא. ואמר רבי שמעון מלה, ואשתככו. צוון ואמר, שמא נוס ושלום גזרה אתגזר עלנא לאתענשא, דאתגלי על ידנא מה דלא אתגלי מיומא דקאים משעה על טורא דסיני, דכתיב, (שמות לד) ויהי שם עם יי ארבעים יום וארבעים לילה וגו'. מה אנא הכא. אי בגין דא אתענשו.

דף קמ"ד ע"ב

שמע קלא, זכאה אנת רבי שמעון, זכאה וזולקה וזברינא, אלין דקיימין בהדר, דהא אתגלי לכון מה דלא אתגלי לכל וזילא דלעילא, (דף קמ"ד ע"ב) אבל תא וזוי, דהא פתיב, (יהושע ו) בבכורו ייסדנה ובצעירו יציב דלתיה. וכל שפן דברעו סגי ותקיף, אתדבקו נפשטהון בשעתא דא דאתגסבו. זכאה וזולקיהון, דהא בשלימותא אסתלקו. (דלא הוה כן לאינון דהו קמיהו, אמאי מיתו)

תאנא, בעוד דאתגללין מלין, אתרגישו עלאין ונתתאין, (דאינון רתיכין) וקלא אתער במאתן וזומשין עלמין דהא מלין עתיקין לתתא אתגללין, ועד (נ"א ועוד) דאלין מתבסמן נשמתיהו באינון מלין, נפקא נשמתיהו בנשיקה, ואתקשר בהוא פרסא, ונטלין להו מלאכי עלאי, וסלקין לון לעילא. ואמאי אלין. משום דעאלן ולא נפקו זמנא אונרא מן קדמת דנא, וכלהו אונריני עאלו ונפקו.

אמר רבי שמעון, כמה זכאה וזולקיהון דהגי תלתא, וזכאה וזולקנא לעלמא דאתי בגין דא. נפק קלא תגיינות ואמר, (דברים ד) ואתם הדבקים בני אלהים וזייים כלכם היום. קמו ואזלו. בכל אתר דהו מסתכלי סליק ריוזין. אמר רבי שמעון שמע מינה, דעלמא מתברך בגינן. והו גהרין אנפוי דכלהו, ולא הו יכלין בגי עלמא לאסתכלא בהו.

תאנא, עשרה עאלו, ושבע נפקו, והוה נודי רבי שמעון. ורבי אבא עציב. יומא נוד הוה יתיב רבי שמעון ורבי אבא עמיה, אמר רבי שמעון מלה, וזמו לאלין תלתא דהו מיינתין להון מלאכין עלאין, ומזוזין להו גניזין ואדרין דלעילא, בגין יקרא דלהון. והו עיילי לון בטורי דאפרסמונא דכיא. זו דעתיה דרבי אבא.

תאנא, מההוא יומא לא אערו וזברייה מבי רבי שמעון. וכד הוה רבי שמעון מנלה רזין, לא משתכוזין תמן אלא אינון. והוה קארי להו רבי שמעון, שבעה און עיני יי. דכתיב, (זכריה ד) שבעה אלה עיני יי ועלן אתמר. אמר רבי אבא, און שיתא בוציני, דנהראן משביעאה. אנת הוא שביעאה דכלא. דהא לית קיומא לשיתא, פר משביעאה. דכלא תלי בשביעאה. רבי יהודה קארי ליה שבת, דכלהו שיתא מניה מתברכין, דכתיב, (שמות ט) שבת ליי, קדש ליי, מה שבת ליי קדש, און רבי שמעון שבת ליי קדש.

אמר רבי שמעון, תוהנא על ההוא וזגיר וזרזין, מאריה דשערי, אמאי לא אשתכוז בבי אדרא דילן, בזמנא דאתגללין מלין אלין קדישין. אדהכי, אתא אליהו, ותלת קטורי גהרין באנפוי. אמר ליה רבי שמעון, מאי טעמא לא שכיז מר בקרדוטא (ס"א בקרטמא) גליפא דמאריה, בזמנא דהלולא.

אמר ליה, וזייה רבי שבע יומין אתברירו קמיה קודשא בריה הוא, כל אינון דייתון וישתכוזן עמיה, על לא עיילתון בבי אדרא דלכון, ובעינא לאשתכוזא, זמין קטיר בכתפוי (ס"א נ"ל שכן צריך לומר, ואנא הוה זמין תמן, ובעינא קמיה לאשתכחא, וכדין קטיר בכתפוי) וכלא יכילנא, דהוה יומא שדרני קודשא בריה הוא, למעבד גסין לרב המנונא סבא וזבורי, דאתמסרו בארמונא (ס"א בקרוניא) דמלכא, וארוזישנא להו בגסא, דרמינא להו כותלא דהיכלא דמלכא, ואתקטרו בקטרוי, דמיתו ארבעים וזומשה פרדשפי, ואפיקנא לרב המנונא וזבורי ורמינא (ס"א ואוליכנא) לון לבקעת אונו, ואשתויבו. וזומינא קבייהו גהמא ובנייא, דלא אכלו תלתא יומין. וכל ההוא יומא לא בדיכלנא מנייהו.

וכד תבנא, אשכוזא פרסא דנטלו כל אינון סמכין, ותלת מן וזברייה עלה, ושאיכלנא לון. ואמרו וזולקא דקודשא בריה הוא, מהלולא דרבי שמעון וזבורי. זכאה אנת רבי שמעון,

וּפְּאֵה וּזוּלְקָה, וּזוּלְקָה דְּאֵינוֹן וּזְבָרִיָּא דִּיתְבִּין קָמוּ. כַּמָּה דְּרַגִּין אֲתַתְקִנוּ לְכוּן לְעַלְמָא
דְּאֵתִי. כַּמָּה בּוֹצֵינִין דְּנִהוּרִין וְבוֹיִנִין לְנִהְרָא לְכוּ.

דף קמ"ה ע"א

וְתָא וְזוּי, יוֹמָא דִּין בְּגִינָה אֲתַעֲטְרוּ וּזְמוּשִׁין כְּתָרִין לְרַבִּי פְּנּוּס בֶּן יֵאִיר וְזַמְוּהָ. וְאַנָּא אֲוִילָנָא
עֲמִיָּה בְּכָל אֵינוֹן נְהָרֵי דְטוּרֵי דְאַפְרַסְמוּנָא דְכִיָּא, וְהוּא בְּרִיר דְּוִכְתִּיָּה, וְאֲתַתְקִין. (ס"א ואנא הא
חזינא דהא בריר וכו') אָמַר לִיהָ, קְטוּרִין צְדִיקֵיָּא בְּקֶרְטוּפָא דְעֵטְרִין, (דף קמ"ה ע"א) בְּרִישׁ
יְרוּזֵי וּבְזַמְנֵי וְשַׁבְּתֵי, יְתִיר מִכָּל שְׂאֵר יוֹמִין.

אָמַר לִיהָ, וְאַף כָּל אֵינוֹן דְלָבַר, דְּכְתִיב, (ישעיה 10) וְהָיָה מַדִּי וּזְדִישׁ בְּוִדְשׁוֹ וּמַדִּי שְׁבַת
בְּשַׁבְּתוֹ וְגו'. אִי אֶלֶין אֲתִיָּין, כָּל שְׁכָן צְדִיקֵיָּא. מַדִּי וּזְדִישׁ בְּוִדְשׁוֹ, לְמָה. מְשׁוּם דְּמִתְעַטְרֵי
אֲבִהָתָא רְתִיכָא קְדִישָׁא. וּמַדִּי שְׁבַת בְּשַׁבְּתוֹ, דְּמִתְעַטְר שְׁבִיעָאָה דְכָל אֵינוֹן שִׁיתָא יוֹמִין,
דְּכְתִיב, (בראשית ב) וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וְגו'.

וְאַנָּתָּה הוּא רַבִּי שְׁמַעוֹן, שְׁבִיעָאָה דְשִׁיתָא, תְּהָא מִתְעַטְר וּמִתְקַדֵּשׁ יְתִיר מִכָּלָּא. וְתַלְתָּ עֲדוּנִין
דְּמִשְׁתַּכּוּזִין בְּשַׁבִּיעָאָה, וְבוֹיִנִין וּזְבָרִיָּא אֶלֶין צְדִיקֵיָּא לְאֲתַעֲדָנָא בְּגִינָה לְעַלְמָא דְאֵתִי.
וְכְתִיב (ישעיה נח) וְקִרְאתָ לְשַׁבַּת עֲנֵגָה לְקָדוֹשׁ יְיָ מְכֻבָּד. מֵאַן הוּא קָדוֹשׁ יְיָ. דָּא רַבִּי שְׁמַעוֹן
בֶּן יוֹזָאי, דְּאֶקְרִי מְכֻבָּד בְּעַלְמָא דִּין, וּבְעַלְמָא דְאֵתִי.